

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου ἰησοῦ χριστοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ. ὡς γέγραπται **1***, **2***
ἐν τοῖς προφήταις ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου
σου ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. φωνὴ βοῶντος ἐν **3**
τῇ ἐρήμῳ ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐ-
τοῦ. ἐγένετο ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ κηρύσσων βάπτισμα **4***
μετανοίας εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν. καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ **5***
ἰουδαία χώρα καὶ οἱ ἱεροσολυμίται καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ ἰορδάνῃ
ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. ἦν δὲ ἰωάν- **6***
νης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν
αὐτοῦ καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. καὶ ἐκήρυσσεν λέγων ἔρ- **7**
χεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς κύψας λῦσαι
τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι **8***
αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ. καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς **9***
ἡμέραις ἦλθεν ἰησοῦς ἀπὸ ναζαρέτ τῆς γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ
ἰωάννου εἰς τὸν ἰορδάνην. καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶδεν **10***
σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον
ἐπ' αὐτόν. καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγα- **11***
πητὸς ἐν ᾧ εὐδόκησα. καὶ εὐθύς τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν **12**
ἔρημον. καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμε- **13***
νος ὑπὸ τοῦ σατανᾶ καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν

1 **v.1** ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου ἰησοῦ χριστοῦ [υἱοῦ^ν θεοῦ]^ν υἱοῦ^ν τοῦ^ν θεοῦ^ν.
v.2 καθὼς^ν ὡς^ν γέγραπται ἐν τῶ^ν ἱεροσολυμίται^ν τῶ^ν προφητῶ^ν τοῖς^ν προφήταις^ν ἰδοὺ ἐγὼ^ν ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. **v.4** ἐγένετο ἰωάννης [ο]^ν βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἀφεισιν ἁμαρτιῶν. **v.5** καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτόν πᾶσα ἡ ἰουδαία χώρα καὶ οἱ ἱεροσολυμίται πάντες^ν καὶ ἐβαπτίζοντο ὑπὸ αὐτοῦ^ν πάντες^ν ἐν τῷ ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπὸ αὐτοῦ^ν ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. **v.6** καὶ^ν ἦν δὲ^ν ὁ^ν ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. **v.8** ἐγὼ μὲν^ν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν^ν ὕδατι αὐτοῦ^ν δε^ν βαπτίσει ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ. **v.9** καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἦλθεν ἰησοῦς ἀπὸ ναζαρέτ^ν τῆς γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ^ν ἰωάννου^ν εἰς τὸν ἰορδάνην ὑπὸ^ν ἰωάννου^ν. **v.10** καὶ εὐθύς^ν εὐθεὶς^ν ἀναβαίνων ἐκ^ν τοῦ^ν ὕδατος εἶδεν σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ πνεῦμα ὡς^ν ὡσεὶ^ν περιστερὰν καταβαῖνον εἰς^ν ἐπὶ^ν αὐτόν. **v.11** καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητὸς ἐν σοὶ^ν εὐδόκησα. **v.13** καὶ ἦν ἐκεῖ^ν ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα^ν ἡμέρας τεσσαράκοντα^ν πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ σατανᾶ καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ.

14* αὐτῷ. μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν ἰωάννην ἦλθεν ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν
 15 γαλιλαίαν κηρύσσω τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. καὶ λέγων
 ὅτι πεπλήρωται ὁ καιρὸς καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ μετανοεῖτε
 16* καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς
 γαλιλαίας εἶδεν σίμωνα καὶ ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βάλλοντας ἀμ-
 17 φίβλητρον ἐν τῇ θαλάσῃ ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς
 18* δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀλιεῖς ἀνθρώπων. καὶ εὐ-
 19* θέως ἀφέντες τὰ δίκτυα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ προβάς ἐκεῖθεν
 ὀλίγον εἶδεν ἰάκωβον τὸν τοῦ ζεβεδαίου καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
 20* καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα. καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν
 αὐτούς καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν ζεβεδαιὸν ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν
 21* μισθωτῶν ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ εἰσπορεύονται εἰς καπερναοῦμ
 22 καὶ εὐθέως τοῖς σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν ἐδίδασκεν. καὶ
 ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξου-
 23* σίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς. καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν
 24* ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ καὶ ἀνεκράξεν. λέγων ἕα τί ἡμῖν καὶ
 σοὶ ἰησοῦ ναζαρηνέ ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς οἶδά σε τίς εἶ ὁ ἅγιος τοῦ
 25 θεοῦ. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς λέγων φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἐξ
 26* αὐτοῦ. καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ κράξαν φω-
 27* νῆ μεγάλη ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ. καὶ ἐθαμβήθησαν παντές ὥστε συζητεῖν
 πρὸς αὐτοὺς λέγοντας τί ἐστὶν τοῦτο τις ἢ διδαχὴ ἢ καινὴ αὕτη ὅτι κατ'
 ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασιν τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει καὶ ὑπακούου-
 28* σιν αὐτῷ. ἐξῆλθεν δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθύς εἰς ὅλην τὴν περιχώρον τῆς
 29* γαλιλαίας. καὶ εὐθέως ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες ἦλθον εἰς τὴν οἰ-

v.14 μετα δε το παραδοθηναι τον ιωαννην ηλθεν ο ιησους εις την γαλιλαιαν κηρυσσων το ευαγγελιον της ^{Τ.μ.Κ} βασιλειας ^{Τ.μ.Κ} του θεου. **v.16** και ^ν περιπατων ^{Τ.μ.Κ} παραγων ^ν δε ^{Τ.μ.Κ} παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν σιμωνα και ανδρεαν τον αδελφον αυτου ^{Τ.μ.Κ} του ^μ σιμωνος ^{μ.ν} αμφιβαλλοντας ^ν βαλλοντας ^{Τ.μ.Κ} αμφιβλητρον ^{Τ.μ.Κ} εν τη θαλασση ησαν γαρ αλιεις. **v.18** και ευθυς ^ν ευθεως ^{Τ.μ.Κ} αφεντες τα δικτυα αυτων ^{Τ.μ.Κ} ηκολουθησαν αυτω. **v.19** και προβας εκειθεν ^{Τ.μ.Κ} ολιγον ειδεν ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αυτους εν τω πλοιω καταρτιζοντας τα δικτυα. **v.20** και ευθυς ^ν ευθεως ^{Τ.μ.Κ} εκαλεσεν αυτους και αφεντες τον πατερα αυτων ζεβεδαιον εν τω πλοιω μετα των μισθωτων απηλθον οπισω αυτου. **v.21** και εισπορευονται εις καπερναουμ ^ν καπερναουμ ^{Τ.μ.Κ} και ευθυς ^ν ευθεως ^{Τ.μ.Κ} τοις σαββασιν εισελθων εις την συναγωγην εδιδασκεν. **v.23** και ευθυς ^ν ην εν τη συναγωγη αυτων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω και ανεκραξεν. **v.24** λεγων εα ^{Τ.μ.Κ} τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνε ηλθες απολεσαι ημας οιδα σε τις ει ο αγιος του θεου. **v.26** και σπαραξαν αυτον το πνευμα το ακαθαρτον και φωνησαν ^ν κραξαν ^{Τ.μ.Κ} φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου. **v.27** και εθαμβηθησαν απαντες ^ν παντες ^{Τ.μ.Κ} ωστε συζητειν προς εαυτους ^{μ.ν} αυτους ^{Τ.Κ} λεγοντας τι εστιν τουτο τις ^{Τ.μ.Κ} η ^{Τ.μ.Κ} διδαχη η ^{Τ.μ.Κ} καινη αυτη ^{Τ.μ.Κ} οτι ^{Τ.μ.Κ} και εξουσιαν και τοις πνευμασι ^ν πνευμασιν ^{Τ.μ.Κ} τοις ακαθαρτοις επιτασσει και υπακουουσιν αυτω. **v.28** και ^ν εξηλθεν δε ^{Τ.μ.Κ} η ακοη αυτου ευθυς πανταχου ^ν εις ολην την περιχωρον της γαλιλαιας. **v.29** και ευθυς ^ν ευθεως ^{Τ.μ.Κ} εκ της συναγωγης εξελθοντες ηλθον εις την οικιαν σιμωνος και ανδρεου μετα ιακωβου και ιωαννου.

κίαν σίμωνος και ἀνδρέου μετὰ ἰακώβου και ἰωάννου. ἡ δὲ πενθερὰ 30*
 σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα και εὐθέως λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς.
 και προσελθὼν ἤγειρεν αὐτὴν κρατήσας τῆς χειρός αὐτῆς και ἀφήκεν 31*
 αὐτὴν ὁ πυρετός εὐθέως και διηκόνει αὐτοῖς. ὁψίας δὲ γενομένης ὅτε 32
 ἔδου ὁ ἥλιος ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας και τοὺς
 δαιμονιζομένους. και ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν. 33*
 και ἐθεράπευσεν πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις και δαιμό- 34
 νια πολλὰ ἐξέβαλεν και οὐκ ἤφιεν λαλεῖν τὰ δαιμόνια ὅτι ἤδεισαν αὐτόν.
 και πρωτὶ ἔννυχον λίαν ἀναστάς ἐξῆλθεν και ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον 35*
 κάκει προσήυχετο. και κατεδιώξαν αὐτὸν ὁ σίμων και οἱ μετ' αὐτοῦ. 36*
 και εὐροντες αὐτὸν λέγουσιν αὐτῷ ὅτι πάντες ζητοῦσίν σε. και λέγει 37*, 38*
 αὐτοῖς ἄγωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις ἵνα κάκει κηρύξω εἰς τοῦτο
 γὰρ ἐξελήλυθα. και ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν εἰς ὅλην 39*
 τὴν γαλιλαίαν και τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων. και ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λε- 40*
 πρὸς παρακαλῶν αὐτὸν και γονυπετῶν αὐτὸν και λέγων αὐτῷ ὅτι ἐὰν
 θέλης δύνασαι με καθαρίσαι. ὁ δὲ ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς ἐκτείνας τὴν 41*
 χεῖρα ἤψατο αὐτοῦ και λέγει αὐτῷ θέλω καθαρίσθῃ. και εἰπόντος 42*
 αὐτοῦ εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα και ἐκαθαρίσθη. και ἐμβρι- 43*
 μησάμενος αὐτῷ εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτόν. και λέγει αὐτῷ ὄρα μηδενὶ 44*
 μηδὲν εἴπησ ἄλλ' ὑπάγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ και προσένεγκε περὶ
 τοῦ καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξεν μωσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. ὁ δὲ 45*
 ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ και διαφημίζειν τὸν λόγον ὥστε μηκέτι
 αὐτὸν δύνασθαι φανερώς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν ἀλλ' ἔξω ἐν ἐρήμοις τόποις

v.30 η δε πενθερα σιμωνος κατεκειτο πυρεσσουσα και ευθυς^v ευθεως^{T.μ.κ} λεγουσιν αυτω περι αυτης.
v.31 και προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησας της χειρος αυτης^{T.μ.κ} και αφηκεν αυτην ο πυρετος
 ευθεως^{T.μ.κ} και διηκονει αυτοις. **v.33** και ην^v ολη^v η πολις ολη^{T.μ.κ} επισυνηγμενη ην^{T.μ.κ}
 προς την θυραν. **v.35** και πρωι εννυχα^v εννυχον^{T.μ.κ} λιαν αναστας εξηλθεν και απηλθεν εις ερη-
 μον τοπον κακει προσηυχετο. **v.36** και κατεδιωξαν^v κατεδιωξαν^{T.μ.κ} αυτον ο^{T.μ.κ} σιμων και οι
 μετ αυτου. **v.37** και ευρον^v ευροντες^{T.μ.κ} αυτον και^v λεγουσιν αυτω οτι παντες ζητουσιν^{T.κ.ν} σε
 ζητουσιν^{μ.}. **v.38** και λεγει αυτοις αγωμεν αλλαχου^v εις τας εχομενας κωμοπολεις ινα και^{μ.ν} εκει^{μ.ν}
 κακει^{T.κ} κηρυξω εις τουτο γαρ εξηλθον^v εξηληλυθα^{T.μ.κ}. **v.39** και ηλθεν^v ην^{T.μ.κ} κηρυσσων εις^v
 εν^{T.μ.κ} τας^v τα^vις^{T.μ.κ} συναγωγας^v συναγωγαις^{T.μ.κ} αυτων εις ολην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια
 εκβαλλων. **v.40** και ερχεται προς αυτον λεπρος παρακαλων αυτον [και^v γονυπετων]^v και^{T.μ.κ}
 γονυπετων^{T.μ.κ} αυτον^{T.μ.κ} και λεγων αυτω οτι εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι. **v.41** και^v ο^{T.μ.κ}
 δε^{T.μ.κ} ιησους^{T.μ.κ} σπλαγχνισθεις εκτεινας την χειρα ηψατο^{T.μ.κ} αυτου ηψατο^v και λεγει αυτω θελω
 καθαρισθῃ. **v.42** και ευθυς^v ειποντος^{T.μ.κ} αυτου^{T.μ.κ} ευθεως^{T.μ.κ} απηλθεν απ αυτου η λεπρα
 και εκαθαρισθη. **v.43** και εμβριμησαμενος αυτω ευθυς^v ευθεως^{T.μ.κ} εξεβαλεν αυτον. **v.44** και
 λεγει αυτω ορα μηδενι μηδεν ειπησ αλλα^v αλλ^{T.μ.κ} υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε περι
 του καθαρισμου σου α προσεταξεν μωσησ^v μωσησ^{T.μ.κ} εις μαρτυριον αυτοις. **v.45** ο δε εξελθων
 ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημίζειν τον λογον ωστε μηκετι αυτον δυνασθαι φανερωσ εις πολιν
 εισελθειν αλλ εξω επ^v εν^{T.μ.κ} ερημοις τοποις ην και ηρχοντο προς αυτον παντοθεν^v πανταχοθεν^{T.μ.κ}.

ἦν καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν.

- 2*** καὶ πάλιν εἰσηλθεν εἰς καπερναοὺμ δι' ἡμερῶν καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς
2* οἶκον ἐστίν. καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοὶ ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ
3* τὰ πρὸς τὴν θύραν καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. καὶ ἔρχονται πρὸς
4* αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. καὶ μὴ δυνά-
 μενοι προσεγγίσει αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου
 ἦν καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσιν τὸν κράββατον ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέ-
5* κειτο. ἰδὼν δὲ ὁ ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ τέκνον
6 ἀφέωνται σοὶ αἱ ἁμαρτίαι σου. ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ
7* καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. τί οὗτος οὕτως
8* λαλεῖ βλασφημίας τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς ὁ θεός. καὶ
 εὐθέως ἐπιγνοῦς ὁ ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτως διαλογίζονται
9* ἐν ἑαυτοῖς εἶπεν αὐτοῖς τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. τί
 ἐστὶν εὐκοπώτερον εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι ἢ
10* εἰπεῖν ἔγειραι καὶ ἄρον σου τὸν κράββατον καὶ περιπάτει. ἵνα δὲ εἰδῆτε
 ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας
11* λέγει τῷ παραλυτικῷ. σοὶ λέγω ἔγειραι καὶ ἄρον τὸν κράββατον σου καὶ
12* ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ ἠγέρθη εὐθέως καὶ ἄρας τὸν κράββατον
 ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν θεὸν
13 λέγοντας ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν. καὶ ἐξῆλθεν πάλιν παρὰ τὴν θά-
14 λασσαν καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτὸν καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς. καὶ
 παράγων εἶδεν λευῖν τὸν τοῦ ἀλφαίου καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον καὶ λέ-
15* γει αὐτῷ ἀκολούθει μοι καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. καὶ ἐγενέτο ἐν

2 v.1 καὶ εἰσελθὼν^ν πάλιν^{τ.κ.ν} εἰσηλθεν^{τ.μ.κ} πάλιν^μ εἰς καπερναοῦμ^ν καπερναοῦμ^{τ.μ.κ} δι' ἡμερῶν καὶ^{τ.μ.κ} ἠκούσθη ὅτι ἐν^ν εἰς^{τ.μ.κ} οἶκον^ν οἶκον^{τ.μ.κ} ἐστίν. **v.2** καὶ εὐθέως^{τ.μ.κ} συνήχθησαν πολλοὶ ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τα πρὸς τὴν θύραν καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. **v.3** καὶ ἐρχονται φέροντες^ν πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες^{τ.μ.κ} αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. **v.4** καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει^ν προσεγγίσει^{τ.μ.κ} αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι^ν χαλῶσιν^{τ.μ.κ} τὸν κράββατον^ν οἴκου^ν κράββατον^{τ.μ.κ} ἐφ'^{τ.μ.κ} ᾧ^{τ.μ.κ} ὁ παραλυτικὸς κατεκεῖτο. **v.5** καὶ^ν ἰδὼν δε^{τ.μ.κ} ὁ ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ τέκνον ἀφιένται^ν ἀφεωνται^{τ.μ.κ} σοὶ^ν σοὶ^{τ.μ.κ} αἱ ἁμαρτίαι σου^{τ.μ.κ}. **v.7** τί οὗτος οὕτως λαλεῖ βλασφημίας^{τ.μ.κ} τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς ὁ θεός. **v.8** καὶ εὐθέως^ν εὐθέως^{τ.μ.κ} ἐπιγνοῦς ὁ ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτως αὐτοῖς^μ διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς λέγει^ν εἶπεν^{τ.μ.κ} αὐτοῖς τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. **v.9** τί ἐστὶν εὐκοπώτερον εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ ἀφιένται^ν ἀφεωνται^{τ.μ.κ} σοὶ^μ σοὶ^{τ.κ} αἱ ἁμαρτίαι σου^{τ.μ.κ} εἰ μὴ εἰπεῖν ἔγειραι^ν ἔγειραι^{τ.μ.κ} καὶ ἄρον σου^{τ.μ.κ} τὸν κράββατον^ν σου^ν κράββατον^{τ.μ.κ} καὶ περιπάτει. **v.10** ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἁμαρτίας^ν ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας^{τ.μ.κ} λέγει τῷ παραλυτικῷ. **v.11** σοὶ λέγω ἔγειραι^ν ἔγειραι^{τ.μ.κ} καὶ^{τ.μ.κ} ἄρον τὸν κράββατον^ν κράββατον^{τ.μ.κ} σου καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. **v.12** καὶ ἠγέρθη εὐθέως^{τ.μ.κ} καὶ εὐθέως^ν ἄρας τὸν κράββατον^ν κράββατον^{τ.μ.κ} ἐξῆλθεν ἐμπροσθεν^ν ἐναντίον^{τ.μ.κ} πάντων ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν θεὸν λέγοντας ὅτι οὐδέποτε^{τ.μ.κ} οὕτως οὐδέποτε^ν εἶδομεν.

τῷ κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἦσαν γὰρ πολλοὶ καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ἰδόντες 16* αὐτὸν ἐσθίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ τι ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει. καὶ 17* ἀκούσας ὁ ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες οὐκ ἤλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν. καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ ἰωάννου καὶ οἱ τῶν φαρισαίων νη- 18* στεύοντες καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ διατί οἱ μαθηταὶ ἰωάννου καὶ οἱ τῶν φαρισαίων νηστεύουσιν οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσιν. καὶ 19* εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς μὴ δύναται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστὶν νηστεύειν ὅσον χρόνον μεθ' ἑαυτῶν ἔχουσιν τὸν νυμφίον οὐ δύναται νηστεύειν. ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' 20* αὐτῶν ὁ νυμφίος καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. καὶ 21* οὐδεὶς ἐπιβλήμα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιρράπτει ἐπὶ ἱμάτιῳ παλαιῷ εἰ δὲ μὴ αἶρει τὸ πλήρωμα αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται. καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς εἰ δὲ μὴ 22* ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκούς καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπόλοῦνται ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκούς καινοὺς βλητέον. καὶ ἐγένετο 23* παραπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχους. καὶ οἱ φαρισαῖοι 24* ἔλεγον αὐτῷ ἴδε τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστιν. καὶ αὐτὸς 25*

v.15 και γινεται^v εγενετο^{T.M.K} εν^{T.M.K} τω^{T.M.K} κατακεισθαι αυτον εν τη οικια αυτου και πολ-
 λοι τελωναι και αμαρτωλοι συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου ησαν γαρ πολλοι και
 ηκολουθου^v ηκολουθησαν^{T.M.K} αυτω. **v.16** και οι γραμματεις των^v φαρισαιων^v και^{T.M.K} οι^{T.M.K}
 φαρισαιοι^{T.M.K} ιδοντες οτι^v αυτον^{T.M.K} εσθιει^v εσθιοντα^{T.M.K} μετα των τελωνων^{T.M.K} και^{T.M.K} αμαρ-
 τωλων και^v τελωνων^v ελεγον τοις μαθηταις αυτου τι^{T.M.K} οτι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει
 και^{T.M.K} πινει^{T.M.K}. **v.17** και ακουσας ο ιησους λεγει αυτοις [οτι]^v ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντες
 ιατρου αλλ οι κακως εχοντες ουκ ηλθον καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους εις^{T.M.K} μετανοιαν^{T.M.K}.
v.18 και ησαν οι μαθηται ιωαννου και οι φαρισαιοι^v των^{T.M.K} φαρισαιων^{T.M.K} νηστευοντες και ερ-
 χονται και λεγουσιν αυτω δια^{M.V} τι^{M.V} διατι^{T.K} οι μαθηται ιωαννου και οι μαθηται^v των φαρισαιων
 νηστεουσιν οι δε σοι μαθηται ου νηστεουσιν. **v.19** και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυναται οι υιοι
 του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν νηστευειν οσον χρονον μεθ^{T.M.K} εαυτων^{T.M.K} εχουσιν
 τον νυμφιον μετ^v αυτων^v ου δυναται νηστευειν. **v.20** ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυ-
 των ο νυμφιος και τοτε νηστεουσιν εν εκεινη^v εκειναις^{T.M.K} τη^v τα^{T.M.K} ημερα^v ημεραις^{T.M.K}.
v.21 και^{T.M.K} ουδεις επιβλημα ρακους αγναφου επιραπτει^v επιραπτει^{T.M.K} επι ιματιον^v ιματιω^{T.M.K}
 παλαιον^v παλαιω^{T.M.K} ει δε μη αιρει το πληρωμα απ^v αυτου το καινον του παλαιου και χειρον σχισμα
 γινεται. **v.22** και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε μη ρηξει^v ρησσει^{T.M.K} ο οινος
 ο^{T.M.K} νεος^{T.M.K} τους ασκους και ο οινος απολλυται^v εκχειται^{T.M.K} και οι ασκοι απολουνται^{T.M.K}
 αλλα οινον νεον εις ασκους καινους βλητεον^{T.M.K}. **v.23** και εγενετο παραπορευεσθαι^{T.M.K} αυτον
 εν τοις σαββασιν παραπορευεσθαι^v δια των σποριμων και ηρξαντο^{T.M.K} οι μαθηται αυτου ηρξαντο^v
 οδον ποιειν τιλλοντες τους σταχους. **v.24** και οι φαρισαιοι ελεγον αυτω ιδε τι ποιουσιν εν^{T.M.K} τοις
 σαββασιν ο ουκ εξεστιν.

ἔλεγεν αὐτοῖς οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν δαβὶδ ὅτε χρεῖαν ἔσχεν καὶ
 26* ἐπέινασεν αὐτός καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ
 ἐπὶ ἀβιαθάρ τοῦ ἀρχιερέως καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν οὓς
 οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσιν καὶ ἔδωκεν καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ
 27* οὖσιν. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο οὐχ ὁ
 28 ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον. ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ
 τοῦ σαββάτου.

3 καὶ εἰσῆλθεν πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξη-
 2 ραμμένην ἔχων τὴν χειρα. καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασιν
 3* θεραπεύσει αὐτὸν ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ
 4* τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν χειρα ἐγειραὶ εἰς τὸ μέσον. καὶ λέγει αὐ-
 τοῖς ἔξεστιν τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι ψυχὴν σῶσαι
 5* ἢ ἀποκτεῖναι οἱ δὲ ἐσιώπων. καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς
 συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν λέγει τῷ ἀνθρώπῳ
 ἔκτεινον τὴν χειρα σου καὶ ἐξέτεινεν καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χειρ αὐτοῦ
 6* ὑγιής ὡς ἡ ἄλλη. καὶ ἐξελθόντες οἱ φαρισαῖοι εὐθέως μετὰ τῶν ἡρώ-
 7* διανῶν συμβούλιον ἐποιοῦν κατ' αὐτοῦ ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν. καὶ
 ὁ ἰησοῦς ἀνεχώρησεν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ
 πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς γαλιλαίας ἠκολούθησαν αὐτῷ καὶ ἀπὸ τῆς ἰου-
 8* δαίας. καὶ ἀπὸ ἱεροσολύμων καὶ ἀπὸ τῆς ἰδουμαίας καὶ πέραν τοῦ
 ἰορδάνου καὶ οἱ περὶ τύρον καὶ σιδῶνα πλῆθος πολὺ ἀκούσαντες ὅσα
 9 ἐποίει ἦλθον πρὸς αὐτόν. καὶ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα πλοιά-
 10 ριον προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν. πολλοὺς
 γὰρ ἐθεράπευσεν ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ ἵνα αὐτοῦ ἄψωνται ὅσοι εἶχον
 11* μάστιγας. καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα ὅταν αὐτὸν ἐθεώρει προσέπι-

v.25 καὶ λέγει^v αὐτός^{T.M.K} ἐλεγεν^{T.M.K} αὐτοῖς οὐδεποτε ἀνεγνώτε τι ἐποίησεν δαβιδ^{M.V} δαβιδ^{T.K} ὅτε χρεῖαν ἔσχεν καὶ ἐπέινασεν αὐτός καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. **v.26** πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἀβιαθάρ τοῦ^{T.K} ἀρχιερέως καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ τοὺς^v τοῖς^{T.M.K} ἱερεῖς^v ἱερεῦσιν^{T.M.K} καὶ ἔδωκεν καὶ τοῖς σὺν αὐτοῖς οὖσιν. **v.27** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο καὶ^v οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον. **3 v.3** καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένην^{T.M.K} ἔχοντι^{T.M.K} τὴν ξηραν^v χειρα ἔχοντι^v ἐγειραὶ^v ἐγειραὶ^{T.M.K} εἰς τὸ μέσον. **v.4** καὶ λέγει αὐτοῖς ἔξεστιν τοῖς σάββασιν ἀγαθόν^v ποιῆσαι^v ἀγαθοποιῆσαι^{T.M.K} ἢ κακοποιῆσαι ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι οἱ δὲ ἐσιώπων. **v.5** καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει αὐτῶν λέγει τῷ ἀνθρώπῳ ἐκτεινον τὴν χειρα σου^{T.M.K} καὶ ἐξέτεινεν καὶ ἀποκατεστάθη^v ἀποκατεστάθη^{T.M.K} ἡ χειρ αὐτοῦ ὑγιής^{T.M.K} ὡς^{T.M.K} ἡ^{T.M.K} ἄλλη^{T.M.K}. **v.6** καὶ ἐξελθόντες οἱ φαρισαῖοι εὐθέως^v εὐθέως^{T.M.K} μετὰ τῶν ἡρωδιανῶν συμβούλιον ἐδίδουν^v ἐποιοῦν^{T.M.K} κατ' αὐτοῦ ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν. **v.7** καὶ ὁ ἰησοῦς ἀνεχώρησεν^{T.M.K} μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀνεχώρησεν^v πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς γαλιλαίας [ἠκολούθησεν]^v ἠκολούθησαν^{T.M.K} αὐτῷ^{T.M.K} καὶ ἀπὸ τῆς ἰουδαίας. **v.8** καὶ ἀπὸ ἱεροσολύμων καὶ ἀπὸ τῆς ἰδουμαίας καὶ πέραν τοῦ ἰορδάνου καὶ οἱ^{T.M.K} περὶ τύρον καὶ σιδῶνα πλῆθος πολὺ ἀκούσαντες^v ἀκούσαντες^{T.M.K} ὅσα ἐποίει ἦλθον πρὸς αὐτόν.

ππεν αὐτῷ καὶ ἔκραζεν λέγοντα ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. καὶ πολλὰ 12*
 ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ αὐτὸν φανερόν ποιήσωσιν. καὶ ἀναβαίνει εἰς 13
 τὸ ὄρος καὶ προσκαλεῖται οὓς ἤθελεν αὐτός καὶ ἀπήλθον πρὸς αὐτόν.
 καὶ ἐποίησεν δώδεκα ἵνα ᾧσιν μετ' αὐτοῦ καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτούς κη- 14*
 ρύσσειν. καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θεραπεύειν τὰς νόσους καὶ ἐκβάλλειν τὰ 15*
 δαιμόνια. καὶ ἐπέθηκεν τῷ σίμωνι ὄνομα πέτρον. καὶ ἰάκωβον τὸν τοῦ 16*, 17*
 ζεβεδαίου καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἰακώβου καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς
 ὀνόματα βοανεργῆς ὃ ἐστὶν υἱοὶ βροντῆς. καὶ ἀνδρέαν καὶ φίλιππον 18*
 καὶ βαρθολομαῖον καὶ ματθαῖον καὶ θωμᾶν καὶ ἰάκωβον τὸν τοῦ ἀλ-
 φαίου καὶ θαδδαῖον καὶ σίμωνα τὸν κανανίτην. καὶ ἰούδαν ἰσκαριώτην 19*
 ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον. καὶ συνέρχεται πάλιν 20
 ὄχλος ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτούς μήτε ἄρτον φαγεῖν. καὶ ἀκούσαντες 21
 οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη. καὶ οἱ 22
 γραμματεῖς οἱ ἀπὸ ἱεροσολύμων καταβάντες ἔλεγον ὅτι βεελζεβούλ ἔχει
 καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. καὶ προσκα- 23
 λεσάμενος αὐτούς ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς πῶς δύναται σατανᾶς
 σατανᾶν ἐκβάλλειν. καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ οὐ δύναται 24
 σταθῆναι ἢ βασιλεία ἐκείνη. καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ οὐ δύ- 25*
 νатаι σταθῆναι ἢ οἰκία ἐκείνη. καὶ εἰ ὁ σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτόν καὶ 26*
 μεμερίσται οὐ δύναται σταθῆναι ἀλλὰ τέλος ἔχει. οὐ δύναται οὐδεὶς 27*
 τὰ σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσαι ἐὰν μὴ
 πρῶτον τὸν ἰσχυρόν δῆσῃ καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. ἀμὴν 28*
 λέγω ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἁμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώ-
 πων καὶ βλασφημίαι ὅσας ἂν βλασφημήσωσιν. ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ 29*

v.11 καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκαθάρτα σταν αὐτὸν εθεωροῦν^ν εθεωρεῖ^{τ.μ.κ} προσεπιπτον^ν
 προσεπιπτεν^{τ.μ.κ} αὐτὸ καὶ ἐκραζον^ν ἐκραζεν^{τ.μ.κ} λεγοντες^ν λεγοντα^{τ.μ.κ} ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.
v.12 καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ αὐτὸν^{τ.κ.ν} φανερόν αὐτὸν^μ ποιήσωσιν. **v.14** καὶ ἐποίη-
 σεν δώδεκα [οὓς^ν καὶ^ν ἀποστόλους^ν ὠνομασεν]^ν ἵνα ᾧσιν μετ' αὐτοῦ καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτούς
 κηρύσσειν. **v.15** καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θεραπεύειν^{τ.μ.κ} τὰς^{τ.μ.κ} νόσους^{τ.μ.κ} καὶ^{τ.μ.κ} ἐκβάλλειν
 τὰ δαιμόνια. **v.16** [καὶ^ν ἐποίησεν^ν τοὺς^ν δώδεκα]^ν καὶ ἐπέθηκεν ὄνομα^ν τῷ σίμωνι ὄνομα^{τ.μ.κ}
 πέτρον. **v.17** καὶ ἰακώβον τὸν τοῦ ζεβεδαίου καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἰακώβου καὶ ἐπέθηκεν
 αὐτοῖς^ν ὀνόματα^{τ.μ.κ} ὀνοματα^{τ.μ.κ} βοανεργῆς^ν βοανεργῆς^{τ.μ.κ} ὃ ἐστὶν υἱοὶ βροντῆς. **v.18** καὶ ἀν-
 δρεαν καὶ φίλιππον καὶ βαρθολομαῖον καὶ ματθαῖον^ν ματθαῖον^{τ.μ.κ} καὶ θωμᾶν καὶ ἰακώβον τὸν τοῦ
 ἀλφαίου καὶ θαδδαῖον καὶ σίμωνα τὸν κανανίτην^ν κανανίτην^{τ.μ.κ}. **v.19** καὶ ἰούδαν ἰσκαριώθ^ν
 ἰσκαριώτην^{τ.μ.κ} ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν. **v.25** καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ οὐ δύνησεται^ν
 δύναται^{τ.μ.κ} σταθῆναι^{τ.μ.κ} ἢ οἰκία ἐκείνη^ν. **v.26** καὶ εἰ ὁ σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτόν καὶ
 ἐμερίσθῃ^ν μεμερίσται^{τ.μ.κ} οὐ δύναται^ν σταθῆναι^{τ.μ.κ} ἀλλὰ τέλος ἔχει. **v.27** ἀλλ' οὐ^{τ.κ.ν}
 δύναται^{τ.κ.ν} οὐδεὶς δύναται^μ τὰ^{τ.μ.κ} σκεύη^{τ.μ.κ} τοῦ^{τ.μ.κ} ἰσχυροῦ^{τ.μ.κ} εἰσελθὼν^{τ.μ.κ} εἰς τὴν οἰ-
 κίαν τοῦ^ν ἰσχυροῦ^ν εἰσελθὼν^ν τὰ^ν σκεύη^ν αὐτοῦ διαρπάσαι ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρόν δῆσῃ καὶ τότε
 τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει^μ διαρπάσει^{τ.κ.ν}. **v.28** ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τὰ^{τ.μ.κ}
 ἁμαρτήματα^{τ.μ.κ} τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὰ^ν ἁμαρτήματα^ν καὶ αἱ^ν βλασφημίαι ὅσας^{τ.μ.κ}
 εἰς^ν ἀν^{τ.μ.κ} βλασφημήσωσιν.

εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα ἀλλ' ἔνοχός ἐστιν
 30, 31* αἰωνίου κρίσεως. ὅτι ἔλεγον πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει. ἔρχονται οὖν
 οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἔξω ἐστῶτες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν
 32* φωνοῦντες αὐτόν. καὶ ἐκάθητο ὄχλος περὶ αὐτόν εἶπον δὲ αὐτῷ ἰδοὺ ἡ
 33* μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἔξω ζητοῦσίν σε. καὶ ἀπεκριθὴ αὐτοῖς
 34* λέγων τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου. καὶ περιβλεψάμενος
 κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτόν καθημένους λέγει ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελ-
 35* φοί μου. ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ οὗτος ἀδελφός μου καὶ
 ἀδελφὴ μου καὶ μήτηρ ἐστίν.

4* καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν καὶ συνήχθη πρὸς
 αὐτόν ὄχλος πολὺς ὥστε αὐτόν ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον καθῆσθαι ἐν τῇ
 2 θαλάσῃ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν. καὶ
 ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ
 3*, 4* αὐτοῦ. ἀκούετε ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι. καὶ ἐγένετο
 ἐν τῷ σπείρειν ὁ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδὸν καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ τοῦ
 5* οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτό. ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες ὅπου
 οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν καὶ εὐθὲς ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος
 6* γῆς. ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν
 7 ἐξηράνθη. καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαί
 8* καὶ συνέπνιξαν αὐτό καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκεν. καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς
 τὴν γῆν τὴν καλήν καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξανόντα καὶ
 9* ἔφερον ἐν τριακοντα καὶ ἐν ἐξήκοντα καὶ ἐν ἑκατόν. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὁ

v.29 ος δ αν βλασφημηση εις το πνευμα το αγιον ουκ εχει αφεσιν εις τον αιωνα αλλα^v αλλ^{τ.μ.κ} ενοχος
 εστιν αιωνιου αμαρτηματος^v κρισεως^{τ.μ.κ}. **v.31** ερχονται^{τ.μ.κ} ουν^{τ.μ.κ} οι^{τ.μ.κ} αδελφοι^{τ.μ.κ} και
 ερχεται^v η μητηρ αυτου και οι^v αδελφοι^v αυτου^v και^v εξω στηκοντες^v εστωτες^{τ.μ.κ} απεστειλαν προς
 αυτον καλουντες^v φωνουντες^{τ.μ.κ} αυτον. **v.32** και εκαθητο οχλος^{τ.μ.κ} περι αυτον οχλος^v και^v
 λεγουσιν^v ειπον^{τ.μ.κ} δε^{τ.μ.κ} αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου^μ και^μ αι^μ αδελφαι^μ
 σου [και^v αι^v αδελφαι^v σου]^v εξω ζητουσιν σε. **v.33** και αποκριθεις^v απεκριθη^{τ.μ.κ} αυτοις λεγει^v
 λεγων^{τ.μ.κ} τις εστιν η μητηρ μου και^v η^{τ.μ.κ} οι αδελφοι [μου]^v μου^{τ.μ.κ}. **v.34** και περιβλεψαμενος
 κυκλω^{τ.μ.κ} τους περι αυτον κυκλω^v καθημενους λεγει ιδε η μητηρ μου και οι αδελφοι μου. **v.35** ος
 [γαρ]^v γαρ^{τ.μ.κ} αν ποιηση το θελημα του θεου ουτος αδελφος μου και αδελφη μου^{τ.μ.κ} και μητηρ
 εστιν. **4 v.1** και παλιν ηρξατο διδασκειν παρα την θαλασσαν και συναγεται^v συνηχθη^{τ.μ.κ} προς
 αυτον οχλος πλειστος^v πολυς^{τ.μ.κ} ωστε αυτον εμβαντα^{τ.μ.κ} εις το^{τ.μ.κ} πλοιον εμβαντα^v καθησθαι
 εν τη θαλασση και πας ο οχλος προς την θαλασσαν επι της γης ησαν^v ην^{τ.μ.κ}. **v.3** ακουετε ιδου
 εξηλθεν ο σπειρων του^{τ.μ.κ} σπειραι. **v.4** και εγενετο εν τω σπειρειν ο μεν επεσεν παρα την οδον
 και ηλθεν τα πετεινα του^{τ.κ} ουρανου^{τ.κ} και κατεφαγεν αυτο. **v.5** και^v αλλο δε^{τ.μ.κ} επεσεν επι το
 πετρωδες οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθως^v ευθεως^{τ.μ.κ} εξανειτειλεν δια το μη εχειν βαθος γης.
v.6 και^v οτε^v ανετειλεν^v ο^v ηλιος^v ηλιου^{τ.μ.κ} δε^{τ.μ.κ} ανατειλαντος^{τ.μ.κ} εκαυματισθη και δια το μη
 εχειν ριζαν εξηρανθη. **v.8** και αλλα^v αλλο^{τ.μ.κ} επεσεν εις την γην την καλην και εδιδου καρπον
 αναβαινοντα και αυξανομενα^v αυξανοντα^{τ.μ.κ} και εφερον εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον.
v.9 και ελεγεν ος^v εχει^v αυτοις^{τ.κ} ο^{τ.μ.κ} εχων^{τ.μ.κ} ωτα ακουειν ακουετω.

ἔχων ὧτα ἀκούειν ἀκουέτω. ὅτε δὲ ἐγένετο καταμόνας ἠρώτησαν αὐτὸν 10*
 οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολὴν. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὑμῖν 11*
 δέδοται γνῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ ἐκείνοις δὲ τοῖς
 ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται. ἵνα βλέποντες βλέπωσιν καὶ μὴ 12*
 ἴδωσιν καὶ ἀκούοντες ἀκούωσιν καὶ μὴ συνιῶσιν μήποτε ἐπιστρέψωσιν
 καὶ ἀφεθῆ αὐτοῖς τὰ ἀμαρτήματα. καὶ λέγει αὐτοῖς οὐκ οἴδατε τὴν 13
 παραβολὴν ταύτην καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνῶσεσθε. ὁ σπεύρων 14
 τὸν λόγον σπεύρει. οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν ὅπου σπείρεται 15*
 ὁ λόγος καὶ ὅταν ἀκούσωσιν εὐθὲως ἔρχεται ὁ σατανᾶς καὶ αἶρει τὸν
 λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. καὶ οὗτοί εἰσιν ὁμοίως 16*
 οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι οἱ ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον εὐθὲως
 μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν. καὶ οὐκ ἔχουσιν ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς 17*
 ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν εἴτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον
 εὐθὲως σκανδαλίζονται. καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι 18*
 οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες. καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου 19*
 καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι
 συμπνίγουσιν τὸν λόγον καὶ ἄκαρπος γίνεται. καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν 20*
 γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες οἵτινες ἀκούουσιν τὸν λόγον καὶ παραδέχονται
 καὶ καρποφοροῦσιν ἐν τριάκοντα καὶ ἐν ἑξήκοντα καὶ ἐν ἑκατόν. καὶ 21*
 ἔλεγεν αὐτοῖς μήτι ὁ λύχνος ἔρχεται ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῆ ἢ ὑπὸ τὴν
 κλίνην οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῆ. οὐ γὰρ ἔστιν τί κρυπτὸν ὃ ἐὰν 22*
 μὴ φανερωθῆ οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον ἀλλ' ἵνα εἰς φανερόν ἔλθῃ. εἴ 23
 τις ἔχει ὧτα ἀκούειν ἀκουέτω. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς βλέπετε τί ἀκούετε 24*

v.10 και^v οτε δε^{τ.μ.κ} εγενετο καταμονας ηρωτων^v ηρωτησαν^{τ.μ.κ} αυτον οι περι αυτον συν τοις
 δωδεκα τας^v την^{τ.μ.κ} παραβολας^v παραβολην^{τ.μ.κ}. **v.11** και ελεγεν αυτοις υμιν δεδοται^{τ.μ.κ}
 γνωνα^{τ.μ.κ} το μυστηριον δεδοται^v της βασιλειας του θεου εκεινοις δε τοις εξω εν παραβολαις τα
 παντα γίνεται. **v.12** ινα βλεποντες βλεπωσιν και μη ιδωσιν και ακουοντες ακουωσιν και μη συνιωσιν
 μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοις τα^{τ.μ.κ} αμαρτηματα^{τ.μ.κ}. **v.15** ουτοι δε εισιν οι παρα την
 οδον οπου σπειρεται ο λογος και οταν ακουσωσιν ευθυς^v ευθεως^{τ.μ.κ} ερχεται ο σατανας και αιρει τον
 λογον τον εσπαρμενον εις^v αυτους^v εν^{τ.μ.κ} ταις^{τ.μ.κ} καρδιαις^{τ.μ.κ} αυτων^{τ.μ.κ}. **v.16** και ουτοι
 εισιν ομοιως^{τ.μ.κ} οι επι τα πετρωδη σπειρομενοι οι οταν ακουσωσιν τον λογον ευθυς^v ευθεως^{τ.μ.κ}
 μετα χαρας λαμβανουσιν αυτον. **v.17** και ουκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοις αλλα προσκαιροι εισιν
 ειτα γενομενης θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθυς^v ευθεως^{τ.μ.κ} σκανδαλιζονται. **v.18** και
 αλλοι^v ουτοι^{τ.μ.κ} εισιν οι εις τας ακανθας σπειρομενοι Αυτοι^τ Αεισιν^τ οι τον λογον ακουσαντες^v
 ακουοντες^{τ.μ.κ}. **v.19** και αι μεριμναι του αιωνος τουτου^{τ.μ.κ} και η απατη του πλουτου και αι περι
 τα λοιπα επιθυμια εισπορευομεναι συμπνιγουσιν τον λογον και ακαρπος γίνεται. **v.20** και εκεινοι^v
 ουτοι^{τ.μ.κ} εισιν οι επι την γην την καλην σπαρεντες οτινες ακουουσιν τον λογον και παραδεχονται
 και καρποφορουσιν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον. **v.21** και ελεγεν αυτοις μητι
 ερχεται^v ο λυχνος ερχεται^{τ.μ.κ} ινα υπο τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην ουχ ινα επι την λυχνιαν
 τεθη^v επιτεθη^{τ.μ.κ}. **v.22** ου γαρ εστιν τι^{τ.μ.κ} κρυπτον ο^{τ.μ.κ} εαν μη ινα^v φανερωθη ουδε εγενετο
 αποκρυφον αλλ ινα ελθη^v εις φανερον ελθη^{τ.μ.κ}. **v.24** και ελεγεν αυτοις βλεπετε τι ακουετε εν ω
 μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν και προσεθησεται υμιν τοις^{τ.μ.κ} ακουουσιν^{τ.μ.κ}.

ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς
 25* ἀκούουσιν. ὅς γὰρ ἂν ἔχη δοθήσεται αὐτῷ καὶ ὅς οὐκ ἔχει καὶ ὁ ἔχει
 26* ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ἔλεγεν οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ὡς
 27* ἐάνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ καθεύδῃ καὶ ἐγείρηται
 νύκτα καὶ ἡμέραν καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ καὶ μηκύνῃται ὡς οὐκ οἶδεν
 28* αὐτός. αὐτομάτῃ γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ πρῶτον χόρτον εἶτα στάχυν εἶτα
 29* πλήρη σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ. ὅταν δὲ παραδῶ ὁ καρπὸς εὐθέως ἀποστέλλει
 30* τὸ δρέπανον ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός. καὶ ἔλεγεν τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν
 31* βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἢ ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλωμεν αὐτήν. ὡς κόκκῳ
 σινάπεως ὅς ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς μικρότερος πάντων τῶν σπερμάτων
 32* ἐστὶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ὅταν σπαρῇ ἀναβαίνει καὶ γίνεται πάντων
 τῶν λαχάνων μείζων καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους ὥστε δύνασθαι ὑπὸ
 33* τὴν σκιάν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν. καὶ τοιαύταις
 παραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον καθὼς ἠδύναντο ἀκούειν.
 34* χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
 35 ἐπέλυεν πάντα. καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὀψίας γενομένης
 36* διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον παραλαμβάνουσιν αὐτὸν
 37* ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ καὶ ἄλλα δὲ πλοιάρια ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ γίνεται
 λαίλαψ ἀνέμου μεγάλη τὰ δὲ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον ὥστε αὐτό
 38* ἤδη γεμίζεσθαι. καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον
 καθεύδων καὶ διεγείρουσιν αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ διδάσκαλε οὐ μέλει
 39 σοι ὅτι ἀπολλύμεθα. καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ εἶπεν τῇ
 θαλάσῃ σιώπα πεφίμωσο καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος καὶ ἐγένετο γαλήνη

v.25 ὅς γὰρ εχει^v αν^{τ.μ.κ} εχη^{τ.μ.κ} δοθησεται αυτω και ος ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου.
v.26 και ελεγεν ουτως εστιν η βασιλεια του θεου ως εαν^{τ.μ.κ} ανθρωπος βαλη τον σπορον επι της γης.
v.27 και καθευδη και εγειρηται νυκτα και ημεραν και ο σπορος βλαστα^v βλαστανη^{τ.μ.κ} και μηκυνηται ως ουκ οιδεν αυτος.
v.28 αυτοματη γαρ^{τ.μ.κ} η γη καρποφορει πρωτον χορτον ειτα σταχυν ειτα^v πληρη^v πληρη^{τ.μ.κ} σιτον εν τω σταχυι.
v.29 οταν δε παραδοι^v παραδω^{τ.μ.κ} ο καρπος ευθυς^v ευθεως^{τ.μ.κ} αποστελλει το δρεπανον οτι παρεστηκεν ο θερισμος.
v.30 και ελεγεν πως^v τινι^{τ.μ.κ} ομοιωσωμεν την βασιλειαν του θεου η εν τινι^v ποια^{τ.μ.κ} παραβολη^{τ.μ.κ} παραβαλωμεν^{τ.μ.κ} αυτην παραβολη^v θωμεν^v.
v.31 ως κοκκον^μ κοκκω^{τ.κ.ν} σιναπεως ος οταν σπαρη επι της γης μικροτερον^v ον^v μικροτερος^{τ.μ.κ} παντων των σπερματων εστιν^{τ.μ.κ} των επι της γης.
v.32 και οταν σπαρη αναβαινει και γινεται μειζον^v παντων των λαχανων μειζων^{τ.μ.κ} και ποιει κλαδους μεγάλους ωστε δυνασθαι υπο την σκιαν αυτου τα πετεινα του ουρανου κατασκηνουν.
v.33 και τοιαυταις παραβολαις πολλαις ελαλει αυτοις τον λογον καθως εδυναντο^μ ηδυναντο^{τ.κ.ν} ακουειν.
v.34 χωρις δε παραβολης ουκ ελαλει αυτοις κατ ιδιαν δε τοις ιδιοις^v μαθηταις αυτου^{τ.μ.κ} επελυεν παντα.
v.36 και αφεντες τον οχλον παραλαμβανουσιν αυτον ως ην εν τω πλοιω και αλλα πλοια^v δε^{τ.μ.κ} πλοιαρια^{τ.μ.κ} ην μετ αυτου.
v.37 και γινεται λαιλαψ ανεμου^{τ.μ.κ} μεγαλη ανεμου^v και^v τα δε^{τ.μ.κ} κυματα επεβαλλεν εις το πλοιον ωστε αυτο^{τ.μ.κ} ηδη γεμίζεσθαι το^v πλοιον^v.
v.38 και ην^{τ.μ.κ} αυτος ην^v εν^v επι^{τ.μ.κ} τη πρυμνη επι το προσκεφαλαιον καθευδων και εγειρουσιν^v διεγειρουσιν^{τ.μ.κ} αυτον και λεγουσιν αυτω διδασκαλε ου μελει σοι οτι απολλυμεθα.

μεγάλη. καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί δειλοὶ ἐστε οὕτως πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν. 40*
καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους τίς ἄρα οὗτός 41*
ἐστίν ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ.

καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν γαδαρηνῶν. 5*
καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου εὐθέως ἀπήνητησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνη- 2*
μείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ. ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς 3*
μνήμειοις καὶ οὔτε ἀλύσεσιν οὐδεὶς ἠδύνατο αὐτὸν δῆσαι. διὰ τὸ αὐτὸν 4*
πολλάκις πέδαις καὶ ἀλύσεσιν δεδέσθαι καὶ διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς
ἀλύσεις καὶ τὰς πέδας συντετριφθαι καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἴσχυεν δαμάσαι.
καὶ διαπαντός νυκτός καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν ἦν 5*
κράζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις. ἰδὼν δὲ τὸν ἰησοῦν ἀπὸ μακρό- 6*
θεν ἔδραμεν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. καὶ κράζας φωνῇ μεγάλη εἶπεν 7*
τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου ὀρκίζω σε τὸν θεὸν μὴ
με βασανίσῃς. ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ ἐξέλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ 8
ἀνθρώπου. καὶ ἐπηρώτα αὐτὸν τί σοὶ ὄνομά καὶ ἀπεκρίθη λέγων λεγεὼν 9*
ὄνομά μοι ὅτι πολλοὶ ἐσμεν. καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτοῦς 10*
ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας. ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τὰ ὄρη ἀγέλη χοίρων με- 11*
γάλη βοσκομένη. καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες λέγοντες 12*
πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν. καὶ ἐπέτρε- 13*
ψεν αὐτοῖς εὐθέως ὁ ἰησοῦς καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα
εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὠρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς
τὴν θάλασσαν ἦσαν δὲ ὡς δισχίλιοι καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσῃ. οἱ 14*

v.40 και ειπεν αυτοις τι δειλοι εστε ουτω^v ουτως^{τ.μ.κ} πως^{τ.μ.κ} ουκ^{τ.μ.κ} εχετε πιστιν. **v.41** και εφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον προς αλληλους τις αρα ουτος εστιν οτι και ο ανεμος και η θαλασσα υπακουει^v υπακουουσιν^{τ.μ.κ} αυτω. **5 v.1** και ηλθον εις το περαν της θαλασσης εις την χωραν των γερασηνων^v γαδαρηνων^{τ.μ.κ}. **v.2** και εξελθοντος^v εξελθοντι^{τ.μ.κ} αυτου^v αυτω^{τ.μ.κ} εκ του πλοιου ευθυς^v ευθεως^{τ.μ.κ} υπηνητησεν^v απηνητησεν^{τ.μ.κ} αυτω εκ των μνημειων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω. **v.3** ος την κατοικησιν ειχεν εν τοις μνημασιν^{μ.ν} μνημειοις^{τ.κ} και ουδε^v αλυσει^v ουκει^v ουτε^{τ.μ.κ} αλυσειν^{τ.μ.κ} ουδεις εδυνατο^{μ.ν} ηδυνατο^{τ.κ} αυτον δησαι. **v.4** δια το αυτον πολλακις πεδαις και αλυσεισιν δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ αυτου τας αλυσεις και τας πεδας συντετριφθαι και ουδεις αυτον^{τ.μ.κ} ισχυεν αυτον^v δαμασαι. **v.5** και δια^{μ.ν} παντος^{μ.ν} διαπαντος^{τ.κ} νυκτος και ημερας εν τοις μνημασιν^v ορεισιν^{τ.μ.κ} και εν τοις ορεισιν^v μνημασιν^{τ.μ.κ} ην κραζων και κατακοπτων εαυτον λιθοις. **v.6** και^v ιδων δε^{τ.μ.κ} τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτω. **v.7** και κραζας φωνη μεγαλη λεγει^v ειπεν^{τ.μ.κ} τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου ορκιζω σε τον θεον μη με βασανισης. **v.9** και επηρωτα αυτον τι σοι^{τ.μ.κ} ονομα σοι^v και λεγει^v απεκριθη^{τ.μ.κ} αυτω^v λεγων^{τ.μ.κ} λεγιων^v λεγεων^{τ.μ.κ} ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν. **v.10** και παρεκαλει αυτον πολλα ινα μη αυτα^v αποστειλη^{τ.μ.κ} εξω της χωρας. **v.11** ην δε εκει προς τω^{μ.ν} τα^{τ.κ} ορει^{μ.ν} ορη^{τ.κ} αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη. **v.12** και παρεκαλεσαν αυτον παντες^{τ.μ.κ} οι^{τ.μ.κ} δαιμονες^{τ.μ.κ} λεγοντες πεμψον ημας εις τους χοιρους ινα εις αυτους εισελθωμεν. **v.13** και επετρεψεν αυτοις ευθεως^{τ.μ.κ} ο^{τ.μ.κ} ιησοος^{τ.μ.κ} και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν ησαν^{τ.μ.κ} δε^{τ.μ.κ} ως δισχιλιοι και επνιγοντο εν τη θαλασση.

δὲ βόσκοντες τοὺς χοίρους ἔφυγον καὶ ἀνήγγειλάν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς
 15* τοὺς ἀγρούς καὶ ἐξήλθον ἰδεῖν τί ἐστὶν τὸ γεγονός. καὶ ἔρχονται πρὸς
 τὸν ἰησοῦν καὶ θεωροῦσιν τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον καὶ ἱματισμέ-
 16* νον καὶ σωφρονοῦντα τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγεῶνα καὶ ἐφοβήθησαν. καὶ
 διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ καὶ περὶ
 17 τῶν χοίρων. καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὀρίων
 18* αὐτῶν. καὶ ἐμβάντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονι-
 19* σθεὶς ἵνα ᾖ μετ' αὐτοῦ. ὁ δὲ ἰησοῦς οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν ἀλλὰ λέγει αὐτῷ
 ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοὺς καὶ ἀνάγγειλον αὐτοῖς ὅσα σοι
 20 ὁ κύριος ἐποίησεν καὶ ἠλέησέν σε. καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἤρξατο κηρύσσειν
 ἐν τῇ δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς καὶ πάντες ἐθαύμαζον.
 21* καὶ διαπεράσαντος τοῦ ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν συνήχθη
 22* ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτὸν καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ ἰδοὺ ἔρχεται
 εἰς τῶν ἀρχισυναγῶγων ὀνόματι ἰάειρος καὶ ἰδὼν αὐτὸν πίπτει πρὸς τοὺς
 23* πόδας αὐτοῦ. καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ λέγων ὅτι τὸ θυγάτριόν μου
 ἐσχάτως ἔχει ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῆς αὐτῇ τὰς χεῖρας ὅπως σωθῆ καὶ ζήσεται.
 24 καὶ ἀπῆλθεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς καὶ συνέθλι-
 25*, 26* βον αὐτόν. καὶ γυνὴ τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα. καὶ πολλὰ
 παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα
 27 καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χειρόν ἐλθοῦσα. ἀκούσασα
 περὶ τοῦ ἰησοῦ ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.
 28*, 29* ἔλεγεν γὰρ ὅτι κὰν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωμαι σωθήσομαι. καὶ εὐθέως
 30* τῆς μάστιγος. καὶ εὐθέως ὁ ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἕξ αὐτοῦ

v.14 καὶ^v οἱ δε^{τ.μ.κ} βοσκοντες αυτοὺς^v τοὺς^{τ.μ.κ} χοίρους^{τ.μ.κ} εφυγον καὶ ἀνηγγειλαν^v
 ἀνηγγειλαν^{τ.μ.κ} εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ ἦλθον^v ἐξήλθον^{τ.μ.κ} ἰδεῖν τι ἐστὶν τὸ γεγονός.
v.15 καὶ ἐρχονται πρὸς τὸν ἰησοῦν καὶ θεωροῦσιν τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον καὶ^{τ.μ.κ} ἱματισμε-
 νον καὶ σωφρονοῦντα τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγιῶνα^v λεγεῶνα^{τ.μ.κ} καὶ ἐφοβήθησαν. **v.16** καὶ^{τ.κ.ν}
 διηγήσαντο δε^μ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ καὶ περὶ τῶν χοίρων. **v.18** καὶ
 ἐμβαινόντος^v ἐμβάντος^{τ.μ.κ} αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα ἦ^{τ.μ.κ} μετ' αὐτοῦ
 ἦ^v. **v.19** καὶ^v ὁ^{τ.μ.κ} δε^{τ.μ.κ} ἰησοῦς^{τ.μ.κ} οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν ἀλλὰ λέγει αὐτῷ ὑπαγε εἰς τὸν οἶκον
 σου πρὸς τοὺς σοὺς καὶ ἀπαγγειλον^v ἀναγγειλον^{τ.μ.κ} αὐτοῖς ὅσα σοι^{τ.μ.κ} ὁ κύριος σοι^v πεποιθήκεν^{μ.ν}
 ἐποίησεν^{τ.κ} καὶ ἠλέησεν σε. **v.21** καὶ διαπεράσαντος τοῦ ἰησοῦ [ἐν^v ἐν^{τ.μ.κ} τῷ πλοίῳ]^v πλοίῳ^{τ.μ.κ}
 πάλιν εἰς τὸ πέραν συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτὸν καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν. **v.22** καὶ ἰδοὺ^{τ.μ.κ}
 ἐρχεται εἰς τῶν ἀρχισυναγῶγων ὀνόματι ἰαίρος^v ἰαειρος^{τ.μ.κ} καὶ ἰδὼν αὐτὸν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας
 αὐτοῦ. **v.23** καὶ παρακαλεῖ^v παρεκάλει^{τ.μ.κ} αὐτὸν πολλὰ λέγων ὅτι τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως
 ἔχει ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῆς αὐτῇ^{τ.μ.κ} τὰς χεῖρας αὐτῆς^v ἵνα^v ὅπως^{τ.μ.κ} σωθῆ καὶ ζῆσεται^{τ.μ.κ}.
v.25 καὶ γυνὴ τις^{τ.μ.κ} οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη^{τ.μ.κ} δώδεκα ἔτη^v. **v.26** καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ
 πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς^{μ.ν} ἑαυτῆς^{τ.κ} πάντα καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ μάλ-
 λον εἰς τὸ χειρόν ἐλθοῦσα. **v.28** ἐλεγεν γὰρ ὅτι ἐάν^v ἀψωμαι^v καν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἀψωμαι^{τ.μ.κ}
 σωθήσομαι. **v.29** καὶ εὐθεὺς^v εὐθεὺς^{τ.μ.κ} ἐξήρανθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς καὶ ἐγνώ τὸ σῶματι
 ὅτι ἵαται ἀπὸ τῆς μάστιγος.

δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἐπιστραφεῖς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγεν τίς μου ἦψατο τῶν
 ἱματίων. καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ βλέπετε τὸν ὄχλον συνθλί- 31
 βοντά σε καὶ λέγεις τίς μου ἦψατο. καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο 32
 ποιήσασαν. ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ’ 33*
 αὐτῇ ἤλθεν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.
 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ θύγατερ ἡ πίστις σου σέσωκέν σε ὑπάγε εἰς εἰρήνην καὶ 34*
 ἴσθι ὑγιῆς ἀπὸ τῆς μᾶστιγός σου. ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχονται ἀπὸ τοῦ 35
 ἀρχισυναγῶγου λέγοντες ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανεν τί ἔτι σκύλλεις τὸν
 διδάσκαλον. ὁ δὲ ἰησοῦς εὐθέως ἀκούσας τὸν λόγον λαλούμενον λέγει 36*
 τῷ ἀρχισυναγῶγῳ μὴ φοβοῦ μόνον πίστευε. καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα 37*
 αὐτῷ συνακολουθῆσαι εἰ μὴ πέτρον καὶ ἰακώβον καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελ-
 φὸν ἰακώβου. καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγῶγου καὶ θεωρεῖ 38*
 θόρυβον κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλά. καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς 39
 τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει. καὶ 40*
 κατεγέλων αὐτοῦ ὁ δὲ ἐκβαλὼν ἅπαντας παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ
 παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς μετ’ αὐτοῦ καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ
 παιδίον ἀνακείμενον. καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου λέγει αὐτῇ 41*
 ταλιθα κουμι ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον τὸ κοράσιον σοὶ λέγω ἔγειραι.
 καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα καὶ 42*
 ἐξέστησαν ἐκστάσει μεγάλη. καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλά ἵνα μηδεὶς 43*
 γνῶ τοῦτο καὶ εἶπεν δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ καὶ ἀκολου- 6*
 θοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ γενομένου σαββάτου ἤρξατο ἐν 2*

v.30 καὶ εὐθὺς^v εὐθεὼς^{τ.μ.κ} ὁ ἰησοῦς ἐπιγνούς ἐν εαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἐπιστρα-
 φεῖς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγεν τίς μου ἦψατο τῶν ἱματίων. **v.33** ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα εἰδυῖα
 ὁ γέγονεν ἐπ’^{τ.μ.κ} αὐτῇ ἦλθεν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. **v.34** ὁ
 δὲ εἶπεν αὐτῇ θυγάτηρ^v θυγατερ^{τ.μ.κ} ἡ πίστις σου σέσωκέν σε ὑπάγε εἰς εἰρήνην καὶ ἴσθι ὑγιῆς
 ἀπὸ τῆς μᾶστιγός σου. **v.36** ὁ δὲ ἰησοῦς παρακούσας^v εὐθεὼς^{τ.μ.κ} ἀκούσας^{τ.μ.κ} τὸν λόγον λα-
 λούμενον λέγει τῷ ἀρχισυναγῶγῳ μὴ φοβοῦ μόνον πίστευε. **v.37** καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα μετ’^v
 αὐτοῦ^v αὐτῷ^{τ.μ.κ} συνακολουθῆσαι εἰ μὴ τὸν^v πέτρον καὶ ἰακώβον καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν ἰακώβου.
v.38 καὶ ἔρχονται^v ἔρχεται^{τ.μ.κ} εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγῶγου καὶ θεωρεῖ θόρυβον καὶ^{κ.ν} κλαίοντας
 καὶ ἀλαλάζοντας πολλά. **v.40** καὶ κατεγέλων αὐτοῦ αὐτοῦ^v ὁ^{τ.μ.κ} δὲ ἐκβαλὼν πάντας^{μ.ν} ἅπαντας^{τ.κ}
 παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς μετ’ αὐτοῦ καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν
 τὸ παιδίον ἀνακείμενον^{τ.μ.κ}. **v.41** καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου λέγει αὐτῇ ταλιθα κουμὶ^v
 κουμὶ^{τ.μ.κ} ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον τὸ κοράσιον σοὶ λέγω ἔγειρε^v ἔγειραι^{τ.μ.κ}. **v.42** καὶ εὐθὺς^v
 εὐθεὼς^{τ.μ.κ} ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα καὶ ἐξέστησαν [εὐθὺς]^v ἐκστάσει
 μεγάλη. **v.43** καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλά ἵνα μηδεὶς γνῶ^v γνῶ^{τ.μ.κ} τοῦτο καὶ εἶπεν δοθῆναι
 αὐτῇ φαγεῖν. **6 v.1** καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἔρχεται^v ἦλθεν^{τ.μ.κ} εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ καὶ
 ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **v.2** καὶ γενομένου σαββάτου ἤρξατο διδάσκειν^v ἐν τῇ συ-
 ναγωγῇ διδάσκειν^{τ.μ.κ} καὶ πολλοὶ ἀκουόντες ἐξεπλήσσοντο λεγόντες ποθεν τοῦτο ταῦτα καὶ τίς ἡ
 σοφία ἡ δοθεῖσα τούτῳ^v αὐτῷ^{τ.μ.κ} οὐκ^{τ.κ} αὐτῷ^v δυναμεις τοιαυτὰ δια τῶν χειρῶν αὐτοῦ γίνονται^{τ.μ.κ}.

τῇ συναγωγῇ διδάσκειν καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο λέγοντες
 πόθεν τοῦτω ταῦτα καὶ τίς ἢ σοφία ἢ δοθεῖσα αὐτῷ ὅτι καὶ δυνάμεις
 3* τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γίνονται. οὐκ οὕτως ἐστὶν ὁ τέκτων ὁ
 υἱὸς μαρίας ἀδελφὸς δὲ ἰακώβου καὶ ἰωσῆ καὶ ἰούδα καὶ σίμωνος καὶ
 οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐσκανδαλίζονται ἐν αὐ-
 4* τῷ. ἔλεγεν δὲ αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἔστιν προφήτης ἀτιμὸς εἰ μὴ ἐν
 5* τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενέσιν καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ
 οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδεμίαν δύναμιν ποιῆσαι εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις
 6 ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας ἐθεράπευσεν. καὶ ἐθαύμαζεν διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐ-
 7 τῶν καὶ περιῆγεν τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων. καὶ προσκαλεῖται τοὺς
 δώδεκα καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξου-
 8* σίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων. καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν
 αἴρωσιν εἰς ὁδὸν εἰ μὴ ῥάβδον μόνον μὴ πήραν μὴ ἄρτον μὴ εἰς τὴν ζῶ-
 9* νην χαλκόν. ἀλλ' ὑποδεδεμένους σανδάλια καὶ μὴ ἐνδύσησθε δύο
 10 χιτῶνας. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν ἐκεῖ μένετε
 11* ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν. καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσω-
 σιν ὑμῶν ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν
 ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἀνεκτοτερον ἔσται
 12* σοδόμοις ἢ γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. καὶ ἐξελ-
 13 θόντες ἐκήρυσσον ἵνα μετανοήσωσιν. καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον
 14* καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον. καὶ ἤκουσεν
 ὁ βασιλεὺς ἠρώδης φανερόν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν
 ὅτι ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ
 15* δυνάμεις ἐν αὐτῷ. ἄλλοι ἔλεγον ὅτι ἡλίας ἐστὶν ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προ-
 16* φήτης ἐστὶν ἢ ὡς εἷς τῶν προφητῶν. ἀκούσας δὲ ὁ ἠρώδης εἶπεν ὅτι ὄν

v.3 ουκ ουτος εστιν ο τεκτων ο υιος της^v μαριας και^v αδελφος δε^{T. M. K.} ιακωβου και ιωσητος^v ιωση^{T. M. K.} και ιουδα και σιμωνος και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προς ημας και εσκανδαλιζοντο εν αυτω. **v.4** και^v ελεγεν δε^{T. M. K.} αυτοις ο ιησους οτι ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τοις συγγενεουσιν^v αυτου^v συγγενεουσιν^{T. M. K.} και εν τη οικια αυτου. **v.5** και ουκ εδυνατο^v ηδυνατο^{T. M. K.} εκει ποιησαι^v ουδεμιαν δυναμιν ποιησαι^{T. M. K.} ει μη ολιγοις αρρωστοις επιθεις τας χειρας εθεραπευσεν. **v.8** και παρηγγειλεν αυτοις ινα μηδεν αιρωσιν εις οδον ει μη ραβδον μονον μη πήραν^{T. M. K.} μη^{T. M. K.} αρτον μη^v τηραν^v μη εις την ζωνην χαλκον. **v.9** αλλα^v αλλ^{T. M. K.} υποδεδεμενους σανδاليا και μη ενδυσασθαι^K ενδυσησθε^{T. M. v} δυο χιτωνας. **v.11** και ος^v οσοι^{T. M. K.} αν τοπος^v μη δεξηται^v δεξωνται^{T. M. K.} υμας μηδε ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον υποκατω των ποδων υμων εις μαρτυριον αυτοις αμην^{T. M. K.} λεγω^{T. M. K.} υμιν^{T. M. K.} ανεκτοτερον^{T. M. K.} εσται^{T. M. K.} σοδομοις^{T. M. K.} η^{T. M. K.} γομορροις^{T. M. K.} εν^{T. M. K.} ημερα^{T. M. K.} κρισεως^{T. M. K.} η^{T. M. K.} τη^{T. M. K.} πολει^{T. M. K.} εκεινη^{T. M. K.}. **v.12** και εξελθοντες εκηρυσαν^v εκηρυσσον^{T. M. K.} ινα μετανοωσιν^v μετανοησωσιν^{T. M. K.}. **v.14** και ηκουσεν ο βασιλευς ηρωδης φανερον γαρ εγενετο το ονομα αυτου και ελεγον^v ελεγεν^{T. M. K.} οτι ιωαννης ο βαπτιζων εγηγεραται^v εκ νεκρων ηγεραθη^{T. M. K.} και δια τουτο ενεργουσιν αι δυναμεις εν αυτω. **v.15** αλλοι δε^v ελεγον οτι ηλιας εστιν αλλοι δε ελεγον οτι προφητης εστιν^{T. M. K.} η^{T. K.} ως εις των προφητων.

ἐγὼ ἀπεκεφάλισα ἰωάννην οὗτος ἐστὶν αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. αὐτὸς 17*
 γὰρ ὁ ἠρώδης ἀποστείλας ἐκράτησεν τὸν ἰωάννην καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν
 τῇ φυλακῇ διὰ ἠρωδιάδα τὴν γυναῖκα φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὅτι
 αὐτὴν ἐγάμησεν. ἔλεγεν γὰρ ὁ ἰωάννης τῷ ἠρώδῃ ὅτι οὐκ ἔξεστὶν σοι 18
 ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. ἢ δὲ ἠρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ 19
 ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι καὶ οὐκ ἠδύνατο. ὁ γὰρ ἠρώδης ἐφοβεῖτο τὸν 20*
 ἰωάννην εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον καὶ συνετήρει αὐτὸν καὶ
 ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἐποίει καὶ ἠδέως αὐτοῦ ἤκουεν. καὶ γενομένης 21*
 ἡμέρας εὐκαιροῦ ὅτε ἠρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς
 μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς γαλιλαίας.
 καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς ἠρωδιάδος καὶ ὀρχησαμένης 22*
 καὶ ἄρεσασης τῷ ἠρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ
 κορασίῳ αἰτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς καὶ δώσω σοι. καὶ ὤμοσεν αὐτῇ ὅτι 23*
 ὃ ἐὰν με αἰτήσῃς δώσω σοι ἕως ἡμίσεος τῆς βασιλείας μου. ἢ δὲ 24*
 ἐξελθοῦσα εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτῆς τί αἰτήσομαι ἢ δὲ εἶπεν τὴν κεφαλὴν
 ἰωάννου τοῦ βαπτίστου. καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς πρὸς 25*
 τὸν βασιλέα ἠτήσατο λέγουσα θέλω ἵνα μοι δῶς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν
 κεφαλὴν ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασι- 26*
 λεὺς διὰ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν
 ἀθειῆσαι. καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτωρα ἐπέταξεν 27*
 ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὃ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ
 φυλακῇ. καὶ ἤνεγκεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν 28
 τῷ κορασίῳ καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ ἀκού- 29*

v.16 ακουσας δε [ο] ^μ ο ^{τ.κ.ν} ηρωδης ελεγεν ^ν ειπεν ^{τ.μ.κ} οτι ^{τ.μ.κ} ον εγω απεκεφαλισα ιωαννην ουτος
 εστιν ^{τ.μ.κ} αυτος ^{τ.μ.κ} ηγερωθη εκ ^{τ.μ.κ} νεκρων ^{τ.μ.κ}. **v.17** αυτος γαρ ο ηρωδης αποστειλας εκρατησεν
 τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν τη ^{τ.κ} φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου
 αυτου οτι αυτην εγαμησεν. **v.20** ο γαρ ηρωδης εφοβειτο τον ιωαννην ειδως αυτον ανδρα δικαιον και
 αγιον και συνετηρει αυτον και ακουσας αυτου πολλα ηπορει ^ν εποιει ^{τ.μ.κ} και ηδεως αυτου ηκουεν.
v.21 και γενομενης ημερας ευκαιρου οτε ηρωδης τοις γενεσειοις αυτου δειπνον εποιησεν ^ν εποιει ^{τ.μ.κ}
 τοις μεγιστασιν αυτου και τοις χιλιαρχοις και τοις πρωτοις της γαλιλαιας. **v.22** και εισελθουσης της
 θυγατρως αυτου ^ν αυτης ^{τ.μ.κ} της ^{τ.μ.κ} ηρωδιαδος και ορχησαμενης ηρεσεν ^ν και ^{τ.μ.κ} αρεσασης ^{τ.μ.κ}
 τω ηρωδη και τοις συνανακειμενοις ειπεν ο βασιλευς τω κορασιω αιτησον με ο εαν θελῃς και δωσω σοι.
v.23 και ωμοσεν αυτη [πολλα] ^ν οτι ^{τ.μ.κ} ο τι ^ν εαν με αιτησης δωσω σοι εως ημισους της βασιλειας μου.
v.24 και ^ν η ^{τ.μ.κ} δε ^{τ.μ.κ} εξελθοουσα ειπεν τη μητρι αυτης τι αιτησομαι ^ν αιτησομαι ^{τ.μ.κ} η δε ειπεν την
 κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου ^ν βαπτιστου ^{τ.μ.κ}. **v.25** και εισελθοουσα ευθυς ^ν ευθεως ^{τ.μ.κ} μετα
 σπουδης προς τον βασιλεα ητησατο λεγουσα θελω ινα εξ αυτης ^ν μοι ^{τ.μ.κ} δωσω μοι ^ν εξ ^{τ.μ.κ} αυτης ^{τ.μ.κ}
 επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου. **v.26** και περιλυπος γενομενος ο βασιλευς δια τους
 ορκους και τους ανακειμενους ^ν συνανακειμενους ^{τ.μ.κ} ουκ ηθελησεν αυτην ^{τ.μ.κ} αθειησαι αυτην ^ν.
v.27 και ευθυς ^ν ευθεως ^{τ.μ.κ} αποστειλας ο βασιλευς σπεκουλατωρα ^{μ.ν} σπεκουλατωρα ^{τ.κ} επεταξεν
 ενεγκαι ^ν ενεχθηναι ^{τ.μ.κ} την κεφαλην αυτου και ^ν. **v.29** και ακουσαντες οι μαθηται αυτου ηλθον
 και ηραν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν τω ^τ μνημειω.

σαντες οί μαθηται αὐτοῦ ἦλθον καὶ ἦσαν τὸ πτωμα αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν
 30* αὐτὸ ἐν τῷ μνημείῳ. καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν ἰησοῦν καὶ
 31* ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα καὶ ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. καὶ εἶπεν
 αὐτοῖς δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον καὶ ἀναπαύεσθε
 ὀλίγον ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοὶ καὶ οὐδὲ φα-
 32* γεῖν ἠυκαίρουν. καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον τόπον τῷ πλοίῳ κατ' ἰδίαν.
 33* καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας οἱ ὄχλοι καὶ ἐπέγνωσαν αὐτὸν πολλοὶ καὶ
 πεζῆ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ καὶ προῆλθον αὐτοὺς
 34* καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτὸν. καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ ἰησοῦς πολὺν ὄχλον
 καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα
 35* καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς πολλά. καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς γενομέ-
 νης προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηται αὐτοῦ λέγουσιν ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ
 36* τόπος καὶ ἤδη ὥρα πολλή. ἀπόλυσον αὐτοὺς ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς
 κύκλω ἀγρούς καὶ κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς ἄρτους τί γὰρ φάγωσιν
 37* οὐκ ἔχουσιν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν
 καὶ λέγουσιν αὐτῷ ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων ἄρτους
 38* καὶ δώμεν αὐτοῖς φαγεῖν. ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς πόσους ἄρτους ἔχετε ὑπά-
 39 γετε καὶ ἴδετε καὶ γνόντες λέγουσιν πέντε καὶ δύο ἰχθύας. καὶ ἐπέταξεν
 40* αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ. καὶ
 41* ἀνέπεσον πρασιαὶ πρασιαὶ ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ πεντήκοντα. καὶ λαβὼν
 τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐ-
 λόγησεν καὶ κατέκλασεν τοὺς ἄρτους καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
 42 ἵνα παραθῶσιν αὐτοῖς καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισεν πᾶσιν. καὶ ἔφα-

v.30 καὶ συναγονται οἱ ἀποστολοι πρὸς τὸν ἰησοῦν καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα καὶ ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. **v.31** καὶ λέγει ὁ εἶπεν αὐτοῖς δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον καὶ ἀναπαύεσθε ὀλίγον ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοὶ καὶ οὐδὲ φαγεῖν εὐκαιρουν ἠυκαίρουν. **v.32** καὶ ἀπῆλθον ἐν τῷ πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον τῷ πλοίῳ κατ' ἰδίαν. **v.33** καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας οἱ ὄχλοι καὶ ἐπέγνωσαν αὐτὸν πολλοὶ καὶ πεζῆ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ καὶ προῆλθον αὐτοὺς καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτὸν. **v.34** καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ ἰησοῦς πολὺν ὄχλον καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοὺς ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς πολλά. **v.35** καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς γενομένης προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηται αὐτοῦ εἶπον λέγουσιν ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἤδη ὥρα πολλή. **v.36** ἀπόλυσον αὐτοὺς ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλω ἀγρούς καὶ κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς ἄρτους τί γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν. **v.37** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν καὶ λέγουσιν αὐτῷ ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων ἄρτους καὶ δώσομεν αὐτοῖς φαγεῖν. **v.38** ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς πόσους ἄρτους ἔχετε ὑπάγετε καὶ ἴδετε καὶ γνόντες λέγουσιν πέντε καὶ δύο ἰχθύας. **v.40** καὶ ἀνέπεσον ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ πεντήκοντα. **v.41** καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ κατέκλασεν τοὺς ἄρτους καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς [αὐτοῦ] ἵνα παραθῶσιν αὐτοῖς καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισεν πᾶσιν.

γον πάντες και έχορτάσθησαν. και ήσαν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους 43*
 πληρεις και από τῶν ἰχθύων. και ήσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους ὡσεὶ 44*
 πεντακισχίλιοι ἄνδρες. και εὐθέως ήνάγκασεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ 45*
 ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον και προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς βηθσαιδάν ἕως
 αὐτὸς ἀπολύσει τὸν ὄχλον. και ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἀπῆλθεν εἰς τὸ 46
 ὄρος προσεύξασθαι. και ὀψίας γενομένης ήν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς 47
 θαλάσσης και αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς. και εἶδεν αὐτοὺς βασανιζομέ- 48*
 νους ἐν τῷ ἐλαύνειν ήν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς και περὶ τετάρτην
 φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης
 και ήθελεν παρελθεῖν αὐτούς. οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ 49*
 τῆς θαλάσσης ἔδοξαν φάντασμα εἶναι και ἀνέκραζαν. πάντες γὰρ αὐτὸν 50*
 εἶδον και ἐταράχθησαν και εὐθέως ἐλάλησεν μετ' αὐτῶν και λέγει αὐτοῖς
 θαρσεῖτε ἐγὼ εἰμι μὴ φοβεῖσθε. και ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον 51*
 και ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος και λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο και
 ἐθαύμαζον. οὐ γὰρ συνήκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις ήν γὰρ ἡ καρδία αὐτῶν 52*
 πεπωρωμένη. και διαπεράσαντες ήλθον ἐπὶ τὴν γῆν γενησαρέτ και 53*
 προσωρμίσθησαν. και ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου εὐθέως ἐπι- 54*
 γνόντες αὐτὸν. περιδραμόντες ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην ήρξαντο 55*
 ἐπὶ τοῖς κραββάτοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν ὅπου ήκουον ὅτι
 ἐκεῖ ἐστιν. και ὅπου ἂν εἰσεπορευέτο εἰς κώμας ἢ πόλεις ἢ ἀγροὺς ἐν 56*
 ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν τοὺς ἀσθενοῦντας και παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κἂν
 τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἀψωνται και ὅσοι ἂν ήπτοντο αὐτοῦ
 ἐσώζοντο.

v.43 και ησαν κλασματα^v κλασμάτων^{T.M.K} δωδεκα κοφινων^v κοφινους^{T.M.K} πληρωματα^v
 πληρεις^{T.M.K} και απο των ιχθυων. **v.44** και ησαν οι φαγοντες [τους^v αρτους]^v τους^{T.M.K} αρτους^{T.M.K}
 ωσει^{T.K} πεντακισχιλιοι ανδρες. **v.45** και ευθως^v ευθεως^{T.M.K} ηναγκασεν τους μαθητας αυτου εμ-
 βηναι εις το πλοιον και προαγειν εις το περαν προς βηθσαιδα^K βηθσαιδαν^{T.M.v} εως αυτος απολυει^v
 απολυση^{T.M.K} τον οχλον. **v.48** και ιδων^v ειδεν^{T.M.K} αυτους βασανιζομενους εν τω ελαυνειν ην γαρ
 ο ανεμος εναντιος αυτοις και^{T.M.K} περι τεταρτην φυλακην της νυκτος ερχεται προς αυτους περιπατων
 επι της θαλασσης και ηθελεν παρελθειν αυτους. **v.49** οι δε ιδοντες αυτον περιπατουντα^{T.M.K} επι της
 θαλασσης περιπατουντα^v εδοξαν οτι^v φαντασμα εστιν^v ειναι^{T.M.K} και ανεκραζαν. **v.50** παντες γαρ
 αυτον ειδον και εταραχθησαν ο^v δε^v ευθως^v και^{T.M.K} ευθεως^{T.M.K} ελαλησεν μετ αυτων και λεγει αυτοις
 θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε. **v.51** και ανεβη προς αυτους εις το πλοιον και εκοπασεν ο ανεμος και
 λιαν [εκ^v εκ^{T.M.K} περισσου]^v περισσου^{T.M.K} εν εαυτοις εξισταντο και^{T.M.K} εθαυμαζον^{T.M.K}. **v.52** ου
 γαρ συνηκαν επι τοις αρτοις αλλ^v ην γαρ^{T.M.K} αυτων^{M.v} η καρδια αυτων^{T.K} πεπωρωμενη. **v.53** και
 διαπερασαντες ηλθον^{T.M.K} επι την γην ηλθον^v εις^v γενησαρετ^{K.M.v} γενησαρετ^T και προσωρμισθησαν.
v.54 και εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου ευθως^v ευθεως^{T.M.K} επιγνοντες αυτον. **v.55** περιδραμον^v
 περιδραμοντες^{T.M.K} ολην την χωραν^v περιχωρον^{T.M.K} εκεινην και^v ηρξαντο επι τοις κραβατοις^v
 κραββατοις^{T.M.K} τους κακως εχοντας περιφερειν οπου ηκουον οτι εκει^{T.M.K} εστιν. **v.56** και οπου
 αν εισεπορευετο εις κωμας η εις^v πολεις η εις^v αγρους εν ταις αγοραις ετιθεσαν^v ετιθουν^{T.M.K} τους
 ασθενουντας και παρεκαλουν αυτον ινα καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου αψωνται και οσοι αν
 ηψαντο^v ηπτοντο^{T.M.K} αυτου εσωζοντο.

7 καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι καὶ τινες τῶν γραμματέων
 2* ἔλθόντες ἀπὸ ἱεροσολύμων. καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
 3 κοιναῖς χερσὶν τοῦτ' ἔστιν ἀνίπτοις ἐσθίοντας ἄρτους ἐμέμψαντο. οἱ
 γὰρ φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ ἰουδαῖοι ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖ-
 4* ρας οὐκ ἐσθίουσιν κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων. καὶ
 ἀπὸ ἀγορᾶς ἐὰν μὴ βαπτίσωνται οὐκ ἐσθίουσιν καὶ ἄλλα πολλὰ ἐστὶν
 ἃ παρέλαβον κρατεῖν βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων καὶ
 5* κλινῶν. ἔπειτα ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς διὰ τὴν
 οἱ μαθηταί σου οὐ περιπατοῦσιν κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων
 6* ἀλλὰ ἀνίπτοις χερσὶν ἐσθίουσιν τὸν ἄρτον. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς
 ὅτι καλῶς προεφήτευσεν ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν ὡς γέγραπται
 οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χεῖλεσίν με τιμᾶ ἢ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ'
 7 ἐμοῦ. μάτην δὲ σέβονταιί με διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀν-
 8* θρώπων. ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν
 ἀνθρώπων βαπτισμοὺς ξεστῶν καὶ ποτηρίων καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα
 9* πολλὰ ποιεῖτε. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ
 10* ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε. μωσῆς γὰρ εἶπεν τίμα τὸν πατέρα
 σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ
 11 τελευτάτῳ. ὑμεῖς δὲ λέγετε ἐὰν εἴπη ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ
 12* κορβᾶν ὃ ἐστὶν δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφελήθῃς. καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν
 13 οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ. ἀκυροῦντες τὸν λό-
 γον τοῦ θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν ἢ παρεδώκατε καὶ παρόμοια τοιαῦτα
 14* πολλὰ ποιεῖτε. καὶ προσκαλεσάμενος πάντα τὸν ὄχλον ἔλεγεν αὐτοῖς
 15* ἀκούετε μου πάντες καὶ συνίετε. οὐδὲν ἐστὶν ἕξωθεν τοῦ ἀνθρώπου

7 v.2 και ιδοντες τινας των μαθητων αυτου οτι^ν κοιναις χερσιν τουτ εστιν ανιπτοις εσθιουσιν^ν τους^ν εσθιοντας^{τ.μ.κ} αρτους εμεμψαντο^{τ.μ.κ}. **v.4** και απ^ν απο^{τ.μ.κ} αγορας εαν μη βαπτισωνται ουκ εσθιουσιν και αλλα πολλα εστιν α παρελαβον κρατειν βαπτισμους ποτηριων και ξεστων και χαλκιων [και^ν και^{τ.μ.κ} κλινων]^ν κλινων^{τ.μ.κ}. **v.5** και^ν επειτα^{τ.μ.κ} επερωτωσιν αυτον οι φαρισαιοι και οι γραμματεις δια^{μ.ν} τι^ν διατι^{τ.κ} ου^ν περιπατουσιν^ν οι μαθηται σου ου^{τ.μ.κ} περιπατουσιν^{τ.μ.κ} κατα την παραδοσιν των πρεσβυτερων αλλα κοιναις^ν ανιπτοις^{τ.μ.κ} χερσιν εσθιουσιν τον αρτον. **v.6** ο δε αποκριθεις^{τ.μ.κ} ειπεν αυτοις οτι^{τ.μ.κ} καλως επροφητευσεν^ν προεφητευσεν^{τ.μ.κ} ησαιας περι υμων των υποκριτων ως γεγραπται [οτι]^ν ουτος ο λαος τοις χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου. **v.8** αφεντες γαρ^{τ.μ.κ} την εντολην του θεου κρατειτε την παραδοσιν των ανθρωπων βαπτισμους^{τ.μ.κ} ξεστων^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} ποτηριων^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} αλλα^{τ.μ.κ} παρομοια^{τ.μ.κ} τοιαυτα^{τ.μ.κ} πολλα^{τ.μ.κ} ποιειτε^{τ.μ.κ}. **v.9** και ελεγεν αυτοις καλως αθετειτε την εντολην του θεου ινα την παραδοσιν υμων στηρητε^ν τηρησητε^{τ.μ.κ}. **v.10** μωυσης^ν μωυσης^{τ.μ.κ} γαρ ειπεν τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω. **v.12** και^{τ.μ.κ} ουκει αφιετε αυτον ουδεν ποιησαι τω πατρι αυτου^{τ.μ.κ} η τη μητρι αυτου^{τ.μ.κ}. **v.14** και προσκαλεσαμενος παλιν^ν παντα^{τ.μ.κ} τον οχλον ελεγεν αυτοις ακουσατε^ν ακουετε^{τ.μ.κ} μου παντες και συνετε^ν συνιετε^{τ.μ.κ}. **v.15** ουδεν εστιν εξωθεν του ανθρωπου εισπορευομενον εις αυτον ο δυναται αυτον^{τ.μ.κ} κοινωσαι αυτον^ν αλλα τα εκ^ν του^ν ανθρωπου^ν εκπορευομενα απ^{τ.μ.κ} αυτου^{τ.μ.κ} εκεινα^{τ.μ.κ} εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον.

εἰσπορευόμενον εἰς αὐτόν ὃ δύναται αὐτόν κοινῶσαι ἀλλὰ τὰ ἐκπορευό-
 μενά ἀπ' αὐτοῦ ἐκεῖνά ἐστὶν τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον. εἴ τις ἔχει ὧτα 16*
 ἀκούειν ἀκουέτω. καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἐπηρώτων 17*
 αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς παραβολῆς. καὶ λέγει αὐτοῖς οὕτως 18
 καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς
 τὸν ἄνθρωπον οὐ δύναται αὐτόν κοινῶσαι. ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ 19*
 εἰς τὴν καρδίαν ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται
 καθαρίζον πάντα τὰ βρώματα. ἔλεγεν δὲ ὅτι τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκ- 20
 πορευόμενον ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας 21*
 τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται μοιχεῖαι πορνεῖαι
 φόνοι. κλοπαὶ πλεονεξίαι πονηρίαι δόλος ἀσέλγεια ὀφθαλμὸς πονηρὸς 22*
 βλασφημία ὑπερηφανία ἀφροσύνη. πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν 23
 ἐκπορεύεται καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἀπῆλθεν 24*
 εἰς τὰ μεθόρια τύρου καὶ σιδῶνος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν οὐδένα
 ἤθελεν γνῶναι καὶ οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν. ἀκούσασα γὰρ γυνὴ περὶ 25*
 αὐτοῦ ἧς εἶχεν τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον ἐλθοῦσα προ-
 σέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ. ἦν δὲ ἡ γυνὴ ἑλληνίς συροφοινίσσα 26*
 τῷ γενεῖ καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς
 αὐτῆς. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα οὐ 27*
 γὰρ καλὸν ἐστὶν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.
 ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει αὐτῷ ναὶ κύριε καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω 28*
 τῆς τραπέζης ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων. καὶ εἶπεν αὐτῇ διὰ 29*
 τοῦτον τὸν λόγον ὑπάγε ἐξεληλυθεν τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρὸς σου.
 καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς εὗρεν τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθὸς καὶ 30*

v.16 εἰ^{Τ.Μ.Κ} τις^{Τ.Μ.Κ} εχει^{Τ.Μ.Κ} ὧτα^{Τ.Μ.Κ} ακουειν^{Τ.Μ.Κ} ακουετω^{Τ.Μ.Κ}. **v.17** και οτε εισηλθεν
 εις οικον απο του οχλου επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου την^ν παραβολην^ν περι^{Τ.Μ.Κ} της^{Τ.Μ.Κ}
 παραβολης^{Τ.Μ.Κ}. **v.19** οτι ουκ εισπορευεται αυτου εις την καρδιαν αλλ εις την κοιλιαν και εις τον
 αφεδρωνα εκπορευεται καθαριζων^ν καθαριζον^{Τ.Μ.Κ} παντα τα βρωματα. **v.21** εσωθεν γαρ εκ της
 καρδιας των ανθρωπων οι διαλογισμοι οι κακοι εκπορευονται μοιχειαι^{Τ.Μ.Κ} πορνειαι κλοπαι^ν φονοι.
v.22 μοιχειαι^ν κλοπαι^{Τ.Μ.Κ} πλεονεξιαι πονηριαι δολος ασελγεια οφθαλμος πονηρος βλασφημια υπε-
 ρηφανα αφροσυνη. **v.24** και^{Τ.Μ.Κ} εκειθεν δε^ν αναστας απηλθεν εις τα ορια^ν μεθορια^{Τ.Μ.Κ} τυρου
 και^{Τ.Μ.Κ} σιδωνος^{Τ.Μ.Κ} και εισελθων εις την^{Τ.Κ} οικιαν ουδενα ηθελεν γνωναι και ουκ ηδυνηθη λαθειν.
v.25 αλλ^ν ευθυς^ν ακουσασα γαρ^{Τ.Μ.Κ} γυνη περι αυτου ης ειχεν το θυγατριον αυτης πνευμα ακα-
 θαρτον ελθοουσα προσεπεσεν προς τους ποδας αυτου. **v.26** ην^{Τ.Μ.Κ} δε^{Τ.Μ.Κ} η δε^ν γυνη ην^ν ελ-
 ληνης συροφοινισσα^{Τ.Κ} συροφοινισσα^ν τω γενει και ηρωτα αυτον ινα το δαιμονιον
 εκβαλη^{Μ.ν} εκβαλλη^{Τ.Κ} εκ της θυγατρος αυτης. **v.27** και^ν ελεγεν^ν ο^{Τ.Μ.Κ} δε^{Τ.Μ.Κ} ιησους^{Τ.Μ.Κ}
 ειπεν^{Τ.Μ.Κ} αυτη αφες πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα ου γαρ καλον^{Τ.Μ.Κ} εστιν καλον^ν λαβειν τον αρτον
 των τεκνων και βαλειν^{Τ.Μ.Κ} τοις κυναριοις βαλειν^ν. **v.28** η δε απεκριθη και λεγει αυτω να^{Τ.Μ.Κ}
 κυριε και γαρ^{Τ.Μ.Κ} τα κυναρια υποκατω της τραπεζης εσθιουσιν^ν εσθιει^{Τ.Μ.Κ} απο των ψιχιων των
 παιδιων. **v.29** και ειπεν αυτη δια τουτον τον λογον υπαγε εξεληλυθεν το^{Τ.Μ.Κ} δαιμονιον^{Τ.Μ.Κ} εκ της
 θυγατρος σου το^ν δαιμονιον^ν.

31* τὴν θυγατέρα βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης. καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν
 ὀρίων τύρου καὶ σιδῶνος ἦλθεν πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς γαλιλαίας ἀνά
 32* μέσον τῶν ὀρίων δεκαπόλεως. καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν μογιλάλον
 33 καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῆ αὐτῷ τὴν χεῖρα. καὶ ἀπολαβόμε-
 νος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν ἔβαλεν τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς
 34 τὰ ὄματα αὐτοῦ καὶ πύσας ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ. καὶ ἀναβλέψας
 εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστέναξεν καὶ λέγει αὐτῷ εφφαθα ὃ ἐστὶν διανοίχθητι.
 35* καὶ εὐθέως διηνοιχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαὶ καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσ-
 36* σης αὐτοῦ καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν
 37* ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον. καὶ
 ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες καλῶς πάντα πεποιήκεν καὶ τοὺς
 κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν καὶ τοὺς ἀλάλους λαλεῖν.

8* ἔν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις παμπολλοῦ ὄχλου ὄντος καὶ μὴ ἐχόντων τί
 φάγωσιν προσκαλεσάμενος ὁ ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς.
 2* σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσίν μοι
 3* καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν. καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις εἰς οἶκον
 4* αὐτῶν ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ τινες γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἦκασιν. καὶ
 ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ πόθεν τούτους δυνήσεται τις ὧδε
 5* χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἔρημίας. καὶ ἐπηρώτα αὐτοὺς πόσους ἔχετε ἄρτους
 6* οἱ δὲ εἶπον ἑπτὰ. καὶ παρήγγειλεν τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ
 7* ταῖς αὐτοῦ ἵνα παραθῶσιν καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ. καὶ εἶχον ἰχθύδια

v.30 καὶ ἀπελθούσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς εὗρεν τὸ παιδίον^v βεβλημένον^v ἐπι^v τὴν^v κλινὴν^v καὶ^v
 το^v δαιμονιον ἐξεληλυθὸς καὶ^{T.M.K} τὴν^{T.M.K} θυγατέρα^{T.M.K} βεβλημένην^{T.M.K} ἐπι^{T.M.K} τῆς^{T.M.K}
 κλίνης^{T.M.K}. **v.31** καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὀρίων τύρου καὶ^{T.M.K} σιδῶνος^{T.M.K} ἦλθεν δια^v σιδῶνος^v
 εἰς^v πρὸς^{T.M.K} τὴν θάλασσαν τῆς γαλιλαίας ἀνά μέσον τῶν ὀρίων δεκαπόλεως. **v.32** καὶ φέρουσιν
 αὐτῷ κωφὸν καὶ^v μογιλάλον^m μογιλάλον^{T.K.v} καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῆ αὐτῷ τὴν χεῖρα.
v.35 καὶ [εὐθεως]^v εὐθεως^{T.M.K} ἠνοιγθησαν^v διηνοιχθησαν^{T.M.K} αὐτοῦ αἱ ἀκοαὶ καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς
 τῆς γλώσσης αὐτοῦ καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. **v.36** καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λεγῶσιν^v εἴπωσιν^{T.M.K}
 ὅσον δὲ αὐτὸς^{T.M.K} αὐτοῖς διεστέλλετο αὐτοῖς^v μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον. **v.37** καὶ υπερ-
 περισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες καλῶς πάντα πεποιήκεν καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν καὶ [τους]^v
 τοὺς^{T.M.K} ἀλάλους λαλεῖν. **8 v.1** ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις πάλιν^v πολλοῦ^v παμπολλοῦ^{T.M.K} ὄχλου
 ὄντος καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσιν προσκαλεσάμενος ὁ^{T.M.K} ἰησοῦς^{T.M.K} τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ^{T.M.K} λέγει
 αὐτοῖς. **v.2** σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον ὅτι ἤδη ἡμερῶν^{m.v} ἡμερῶν^{T.K} τρεῖς προσμένουσίν μοι καὶ
 οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν. **v.3** καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις εἰς οἶκον αὐτῶν ἐκλυθήσονται ἐν τῇ
 ὁδῷ καὶ^v τινες γὰρ^{T.M.K} αὐτῶν ἀπο^v μακρόθεν ἦκασιν^m ἦκασιν^{T.K.v}. **v.4** καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ
 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ οἱ πόθεν τούτους δυνήσεται τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπὶ ἔρημίας. **v.5** καὶ ἠρώτα^v
 ἐπηρώτα^{T.M.K} αὐτοὺς πόσους ἔχετε ἄρτους οἱ δὲ εἶπαν^v εἶπον^{T.M.K} ἑπτὰ. **v.6** καὶ παρήγγειλεν^v
 παρήγγειλεν^{T.M.K} τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους εὐχαριστήσας ἐκλάσεν
 καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παρατιθῶσιν^v παραθῶσιν^{T.M.K} καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ. **v.7** καὶ
 εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα καὶ εὐλογησας εἶπεν^{T.M.K} παραθεῖναι^{T.M.K} καὶ^{T.M.K} αὐτὰ εἶπεν^v καὶ^v ταυτὰ^v
 παρατιθεναι^v.

ὀλίγα καὶ εὐλογήσας εἶπεν παραθεῖναι καὶ αὐτὰ. ἔφαγον δὲ καὶ ἐχορ- 8*
 τάσθησαν καὶ ἦσαν περισσεύματα κλασμάτων ἑπτὰ σφυρίδας. ἦσαν δὲ 9*
 οἱ φαγόντες ὡς τετρακισχίλιοι καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. καὶ εὐθέως ἐμβὰς 10*
 εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἦλθεν εἰς τὰ μέρη δαλμανουθά.
 καὶ ἐξῆλθον οἱ φαρισαῖοι καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ ζητοῦντες παρ' αὐ- 11
 τοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ πειράζοντες αὐτόν. καὶ ἀναστενάξας τῷ 12*
 πνεύματι αὐτοῦ λέγει τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ ἀμὴν λέγω ὑμῖν
 εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον. καὶ ἀφείς αὐτούς ἐμβὰς πάλιν 13*
 εἰς τὸ πλοῖον ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν. καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους καὶ 14*
 εἰ μὴ ἓνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ. καὶ διεσεύλλετο 15
 αὐτοῖς λέγων ὁρᾶτε βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων καὶ τῆς ζύ-
 μης ἡρώδου. καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ὅτι ἄρτους οὐκ 16*
 ἔχομεν. καὶ γνοὺς ὁ ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους 17*
 οὐκ ἔχετε οὐπω νοεῖτε οὐδὲ συνίετε ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν
 ὑμῶν. ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε καὶ ὠτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε καὶ 18
 οὐ μνημονεύετε. ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχίλι- 19*
 οὺς πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἤρατε λέγουσιν αὐτῷ δώδεκα.
 ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους πόσων σφυρίδων πληρώματα 20*
 κλασμάτων ἤρατε οἱ δὲ εἶπον ἑπτὰ. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς πῶς οὐ συνίετε. 21*
 καὶ ἔρχεται εἰς βηθσαιδάν καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλὸν καὶ παρακαλοῦ- 22*
 σιν αὐτόν ἵνα αὐτοῦ ἄψηται. καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ 23*
 ἐξήγαγεν αὐτόν ἔξω τῆς κώμης καὶ πύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ ἐπιθείς
 τὰς χεῖρας αὐτῷ ἐπηρώτα αὐτόν εἴ τι βλέπει. καὶ ἀναβλέψας ἔλεγεν 24*
 βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ὡς δένδρα ὁρῶ περιπατοῦντας. εἶτα πά- 25*

v.8 καὶ^v εφαγον δε^{T.M.K} και εχορτασθησαν και ησαν περισσευματα κλασματων επτα σφυριδας.
v.9 ησαν δε οι^{T.M.K} φαγοντες^{T.M.K} ως τετρακισχιλιοι και απελυσεν αυτους. **v.10** και ευθως^v
 ευθεως^{T.M.K} εμβας εις το πλοιον μετα των μαθητων αυτου ηλθεν εις τα μερη δαλμανουθα. **v.12** και
 αναστεναξας τω πνευματι αυτου λεγει τι η γενεα αυτη ζητει^v σημειον επιζητει^{T.M.K} αμην λεγω υμιν ει
 δοθησεται τη γενεα ταυτη σημειον. **v.13** και αφεις αυτους εμβας^{T.M.K} παλιν εμβας^v εις^{T.M.K} το^{T.K}
 πλοιον^{T.M.K} απηλθεν εις το περαν. **v.14** και επελαθοντο οι^K μαθηται^K λαβειν αρτους και ει μη ενα
 αρτον ουκ ειχον μεθ εαυτων εν τω πλοιω. **v.16** και διελογιζοντο προς αλληλους λεγοντες^{T.M.K} οτι
 αρτους ουκ εχουσιν^v εχομεν^{T.M.K}. **v.17** και γνοუს ο^{T.M.K} ιησους^{T.M.K} λεγει αυτοις τι διαλογιζε-
 σθε οτι αρτους ουκ εχετε ουπω νοειτε ουδε συνιετε επι^{T.M.K} πεπωρωμενην εχετε την καρδιαν υμων.
v.19 οτε τους πεντε αρτους εκλασα εις τους πεντακισχιλιους ποσους κοφινους πληρεις^{T.M.K} κλασμα-
 των πληρεις^v ηρατε λεγουσιν αυτω δωδεκα. **v.20** οτε δε^{T.M.K} τους επτα εις τους τετρακισχιλιους
 ποσων σφυριδων πληρωματα κλασματων ηρατε και^v οι^{T.M.K} λεγουσιν^v δε^{T.M.K} [αυτω]^v ειπον^{T.M.K}
 επτα. **v.21** και ελεγεν αυτοις ουπω^v πως^{T.M.K} ου^{T.M.K} συνιετε. **v.22** και ερχονται^v ερχεται^{T.M.K}
 εις βηθσαιδα^K βηθσαιδαν^{T.M.v} και φερουσιν αυτω τυφλον και παρακαλουσιν αυτον ινα αυτου αψηται.
v.23 και επιλαβομενος της χειρος του τυφλου εξηνεγεν^v εξηγαγεν^{T.M.K} αυτον εξω της κωμης και πτυ-
 σας εις τα ομματα αυτου επιθεις τας χειρας αυτω επιρωτα αυτον ει τι βλεπεις^v βλεπει^{T.M.K}. **v.24** και
 αναβλεψας ελεγεν βλεπω τους ανθρωπους οτι^{T.M.v} ως δενδρα ορω^{T.M.v} περιπατουντας.

λιν ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν αὐτὸν
 26* ἀναβλέψαι καὶ ἀποκατεστάθη καὶ ἐνέβλεψεν τηλαυγῶς ἅπαντας. καὶ
 ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ λέγων μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσελ-
 27 θης μηδὲ εἶπης τινὶ ἐν τῇ κώμῃ. καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας καισαρείας τῆς φιλίππου καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα
 τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι.
 28* οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν καὶ ἄλλοι ἠλίαν ἄλλοι δὲ ἓνα
 29* τῶν προφητῶν. καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι
 30 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος λέγει αὐτῷ σὺ εἶ ὁ χριστός. καὶ ἐπετίμησεν
 31* αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν περὶ αὐτοῦ. καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς
 ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ
 τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ
 32* μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι. καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει καὶ προ-
 33* σλαβόμενος αὐτὸν ὁ πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ
 ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐπετίμησεν τῷ πέτρῳ λέγων ὀπίσω μου
 34* σατανᾶ ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. καὶ προ-
 σκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς ὅστις
 θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν
 35* αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι
 ἀπολέσει αὐτήν ὅς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ
 36* τοῦ εὐαγγελίου οὗτος σώσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἔὰν
 37* κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. ἢ τί δώσει
 38* ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. ὅς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ

v.25 εἰτα παλιν ἐπεθηκεν τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ διεβλεψεν^v ἐποίησεν^{T.M.K} αὐτὸν^{T.M.K} ἀναβλέψαι^{T.M.K} καὶ ἀπεκατεστη^v ἀποκατεσταθῆ^{T.M.K} καὶ ἐνεβλεπεν^v ἐνεβλεψεν^{T.M.K} τη-
 λαυγῶς ἅπαντα^v ἅπαντας^{T.M.K}. **v.26** καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς [τον]^M τὸν^{T.K} οἶκον αὐτοῦ λέγων
 μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσελθῆς μηδὲ^{T.M.K} εἶπης^{T.M.K} τινὶ^{T.M.K} ἐν^{T.M.K} τῇ^{T.M.K} κώμῃ^{T.M.K}. **v.28** οἱ
 δὲ εἶπαν^v αὐτῷ^v λέγοντες^v [οτι]^v ἀπεκρίθησαν^{T.M.K} ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν καὶ ἄλλοι ἠλίαν ἄλλοι δὲ
 οτι^v εἰς^v ἓνα^{T.M.K} τῶν προφητῶν. **v.29** καὶ αὐτὸς ἐπηρώτα^v λέγει^{T.M.K} αὐτοὺς^v αὐτοῖς^{T.M.K} ὑμεῖς
 δὲ τίνα με λέγετε εἶναι ἀποκριθεὶς δὲ^{T.M.K} ὁ πέτρος λέγει αὐτῷ σὺ εἶ ὁ χριστός. **v.31** καὶ ἤρξατο δι-
 δασκεῖν αὐτοὺς ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ὑπὸ^v ἀπὸ^{T.M.K} τῶν
 πρεσβυτέρων καὶ τῶν^{M.V} ἀρχιερέων καὶ τῶν^{M.V} γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας
 ἀναστῆναι. **v.32** καὶ παρρησία τὸν λόγον ἐλάλει καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν^{T.M.K} ὁ πέτρος αὐτὸν^v
 ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. **v.33** ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐπετίμησεν τῷ^{T.M.K} πέτρῳ
 καὶ^v λέγει^v λέγων^{T.M.K} ὀπίσω μου σατανᾶ ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.
v.34 καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς εἰ^v τις^v ὅστις^{T.M.K} θέλει
 ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν^{M.V} ἐλθεῖν^{T.K} ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκο-
 λουθεῖτω μοι. **v.35** ὅς γὰρ εἴαν^v ἀν^{T.M.K} θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν ὅς δ' ἀν
 ἀπολέσει^v ἀπολέσῃ^{T.M.K} τὴν ἑαυτοῦ^M ψυχὴν αὐτοῦ^{T.K.V} ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου οὗτος^{T.M.K}
 σώσει αὐτήν. **v.36** τί γὰρ ὠφελεί^v ὠφελήσει^{T.M.K} ἄνθρωπον κερδήσαι^v εἴαν^{T.M.K} κερδήσῃ^{T.M.K} τὸν
 κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῆναι^v ζημιωθῇ^{T.M.K} τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. **v.37** ἢ τί δώσει^{T.M.K} ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.

τούς ἐμούς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων.

καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶν τινες τῶν ᾧδε ἐστηκότων **9***
οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ
ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει. καὶ μεθ’ ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ ἰησοῦς τὸν **2***
πέτρον καὶ τὸν ἰάκωβον καὶ τὸν ἰωάννην καὶ ἀναφέρει αὐτούς εἰς ὄρος
ὑψηλὸν κατ’ ἰδίαν μόνους καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν. καὶ τὰ **3***
ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα λευκὰ λίαν ὡς χιῶν οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς
γῆς οὐ δύναται λευκᾶναι. καὶ ὥφθη αὐτοῖς ἡλίας σὺν μωσεῖ καὶ ἦσαν **4***
συλλαλοῦντες τῷ ἰησοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ πέτρος λέγει τῷ ἰησοῦ ῥαββὶ **5***
καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ᾧδε εἶναι καὶ ποιήσωμεν σκηνάς τρεῖς σοὶ μίαν καὶ
μωσεῖ μίαν καὶ ἡλίᾳ μίαν. οὐ γὰρ ἤδει τί λαλήσῃ ἦσαν γὰρ ἔκφοβοι. **6***
καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς καὶ ἦλθεν φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης **7***
λέγουσα οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός αὐτοῦ ἀκούετε. καὶ ἑξά- **8**
πινα περιβλεψάμενοι οὐκέτι οὐδένα εἶδον ἀλλὰ τὸν ἰησοῦν μόνον μεθ’
ἑαυτῶν. καταβαινόντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα **9***
μηδενὶ διηγήσονται ἃ εἶδον εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν
ἀναστῇ. καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτοὺς συζητοῦντες τί ἐστὶν **10**
τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες ὅτι λέγουσιν **11**
οἱ γραμματεῖς ὅτι ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐ- **12***
τοῖς ἡλίᾳς μὲν ἐλθῶν πρῶτον ἀποκαθιστὰ πάντα καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἵνα πολλὰ πάθη καὶ ἐξουδενώθῃ. ἀλλὰ λέγω **13***

v.38 ος γαρ εαν^{μ.ν} αν^{τ.κ} επαισχυνθη με και τους εμους λογους εν τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω και ο υιος του ανθρωπου επαισχυνθησεται αυτον οταν ελθῃ εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγελων των αγιων. **9** **v.1** και ελεγεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινες των^{τ.μ.κ} ωδε των^ν εστηκοτων οιτινες ου μη γευσονται θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου εληλυθυιαν εν δυναμει. **v.2** και μετα^ν μεθ^{τ.μ.κ} ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και τον ιακωβον και [τον]^μ τον^{τ.κ.ν} ιωαννην και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον και ιδιαν μονους και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων. **v.3** και τα ιματια αυτου εγενοντο^μ εγενετο^{τ.κ.ν} στιλβοντα λευκα λιαν ως^{τ.μ.κ} χιων^{τ.μ.κ} οια γναφευς επι της γης ου δυναται ουτως^ν λευκαναι. **v.4** και ωφθη αυτοις ηλιας συν μωσει^ν μωσει^{τ.μ.κ} και ησαν συλλαλουντες τω ιησου. **v.5** και αποκριθεις ο πετρος λεγει τω ιησου ραββι καλον εστιν ημας ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνας^{τ.μ.κ} τρεις σκηνας^ν σοι μιαν και μωσει^ν μωσει^{τ.μ.κ} μιαν και ηλια μιαν. **v.6** ου γαρ ηδει τι αποκριθη^ν λαλησει^μ λαληση^{τ.κ} ησαν^{τ.μ.κ} γαρ^{τ.μ.κ} εκφοβοι γαρ^ν εγενοντο^ν. **v.7** και εγενετο νεφελη επισκιαζουσα αυτοις και εγενετο^ν ηλθεν^{τ.μ.κ} φωνη εκ της νεφελης λεγουσα^{τ.κ} ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος αυτου^{τ.μ.κ} ακουετε αυτου^ν. **v.9** και^ν καταβαινοντων δε^{τ.μ.κ} αυτων εκ^ν απο^{τ.μ.κ} του ορους διεσειλατο αυτοις ινα μηδενι διηγησονται^{τ.μ.κ} α ειδον διηγησονται^ν ει μη οταν ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη. **v.12** ο δε εφη^ν αποκριθεις^{τ.μ.κ} ειπεν^{τ.μ.κ} αυτοις ηλιας μεν ελθων πρωτον αποκαθιστανει^ν αποκαθιστα^{τ.μ.κ} παντα και πως γεγραπται επι τον υιον του ανθρωπου ινα πολλα παθη και εξουδενωθη^ν εξουδενωθη^{τ.μ.κ}. **v.13** αλλα λεγω υμιν οτι και ηλιας εληλυθεν και εποησαν αυτω οσα ηθελον^ν ηθελησαν^{τ.μ.κ} καθως γεγραπται επι αυτον.

ὑμῖν ὅτι καὶ ἡλίαις ἐλήλυθεν καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἤθελησαν καθὼς
 14* γέγραπται ἐπ' αὐτόν. καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶδεν ὄχλον πο-
 15* λὺν περὶ αὐτοὺς καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς. καὶ εὐθέως πᾶς
 ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτόν ἐξεθαμβήθη καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν.
 16*, 17* καὶ ἐπηρώτησεν τοὺς γραμματεῖς τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς. καὶ ἀπο-
 κριθεὶς εἰς ἓκ τοῦ ὄχλου εἶπεν διδάσκαλε ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς
 18* σέ ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον. καὶ ὅπου ἂν αὐτόν καταλάβῃ ῥήσσει αὐτόν
 καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ καὶ ξηραίνεται καὶ εἶπον τοῖς
 19* μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσιν καὶ οὐκ ἴσχυσαν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
 αὐτῷ λέγει ὦ γενεὰ ἄπιστος ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι ἕως πότε ἀνέ-
 20* ζομαι ὑμῶν φέρετε αὐτόν πρὸς με. καὶ ἤνεγκαν αὐτόν πρὸς αὐτόν καὶ
 ἰδὼν αὐτόν εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς
 21* ἐκυλίετο ἀφρίζων. καὶ ἐπηρώτησεν τὸν πατέρα αὐτοῦ πόσος χρόνος
 22* ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ ὁ δὲ εἶπεν παιδιόθεν. καὶ πολλάκις αὐτόν
 καὶ εἰς πῦρ ἔβαλεν καὶ εἰς ὕδατα ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν ἀλλ' εἴ τι δύνασαι
 23* βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τὸ εἰ
 24* δύνασαι πιστεῦσαι πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. καὶ εὐθέως κράζας ὁ
 πατήρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρῦν ἔλεγεν πιστεύω κύριε βοήθει μου τῇ
 25* ἀπιστίᾳ. ἰδὼν δὲ ὁ ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος ἐπετίμησεν τῷ πνεύ-
 26* σοι ἐπιτάσσω ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. καὶ κρά-
 ζαν καὶ πολλὰ σπαραζάν αὐτόν ἐξῆλθεν καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρὸς ὥστε

v.14 καὶ ἐλθόντες^v ἐλθὼν^{τ.μ.κ} πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶδον^v εἶδεν^{τ.μ.κ} ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοὺς καὶ
 γραμματεῖς συζητοῦντας πρὸς^v αὐτοὺς^v αὐτοῖς^{τ.μ.κ}. **v.15** καὶ εὐθύς^v εὐθεὼς^{τ.μ.κ} πᾶς ὁ ὄχλος
 ἰδόντες^v ἰδὼν^{τ.μ.κ} αὐτόν ἐξεθαμβήθησαν^v ἐξεθαμβήθη^{τ.μ.κ} καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν.
v.16 καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς^v τοὺς^{τ.μ.κ} γραμματεῖς^{τ.μ.κ} τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς. **v.17** καὶ
 ἀπεκριθῆ^v αὐτῷ^v ἀποκριθεὶς^{τ.μ.κ} εἰς ἓκ τοῦ ὄχλου εἶπεν^{τ.μ.κ} διδάσκαλε ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς
 σε ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον. **v.18** καὶ ὅπου εἰς^v αὐτόν^{τ.μ.κ} αὐτόν καταλάβῃ ῥησσει αὐτόν καὶ ἀφρίζει
 καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ^{τ.μ.κ} καὶ ξηραίνεται καὶ εἶπα^v εἶπον^{τ.μ.κ} τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ
 ἐκβάλωσιν καὶ οὐκ ἴσχυσαν. **v.19** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς^v αὐτῷ^{τ.μ.κ} λέγει ὦ γενεὰ ἀπιστος ἕως πότε
 πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι ἕως πότε ἀνεζομαι ὑμῶν φέρετε αὐτόν πρὸς με. **v.20** καὶ ἤνεγκαν αὐτόν πρὸς
 αὐτόν καὶ ἰδὼν αὐτόν εὐθεὼς^{τ.μ.κ} τὸ πνεῦμα εὐθύς^v ἐσπάραξεν^v ἐσπαραξεν^{τ.μ.κ} αὐτόν καὶ πεσὼν
 ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων. **v.21** καὶ ἐπηρώτησεν τὸν πατέρα αὐτοῦ πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο
 γέγονεν αὐτῷ ὁ δὲ εἶπεν ἐκ^v παιδιόθεν. **v.22** καὶ πολλάκις αὐτόν^{τ.μ.κ} καὶ εἰς τὸ^v πῦρ αὐτόν^v ἔβαλεν
 καὶ εἰς ὕδατα ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν ἀλλ' εἰ τι δύνη^v δύνασαι^{τ.μ.κ} βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.
v.23 ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τὸ εἰ δύνη^v δύνασαι^{τ.μ.κ} πιστεῦσαι^{τ.μ.κ} πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι.
v.24 εὐθύς^v καὶ^{τ.μ.κ} εὐθεὼς^{τ.μ.κ} κράζας ὁ πατήρ τοῦ παιδίου μετὰ^{τ.μ.κ} δακρῦν^{τ.μ.κ} ἔλεγεν^v πιστεύω κύριε^{τ.μ.κ} βοήθει μου τῇ
 ἀπιστίᾳ. ἰδὼν δὲ ὁ ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος ἐπετίμησεν τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ τὸ πνεῦμα^{τ.μ.κ} τὸ^{τ.μ.κ} ἄλαλον καὶ κωφὸν πνεῦμα^v ἐγὼ σοὶ^{τ.μ.κ}
 ἐπιτάσσω σοὶ^v ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. **v.26** καὶ κράζας^v κράζαν^{τ.μ.κ} καὶ
 πολλὰ σπαραζας^v σπαραζαν^{τ.μ.κ} αὐτόν^{τ.μ.κ} ἐξῆλθεν καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρὸς ὥστε τοὺς^v πολλοὺς
 λεγείν ὅτι ἀπεθάνεν.

πολλούς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. ὁ δὲ ἰησοῦς κρατήσας αὐτόν τῆς χειρὸς 27*
 ἤγειρεν αὐτόν καὶ ἀνέστη. καὶ εἰσελθόντα αὐτόν εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ 28*
 αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν
 αὐτό. καὶ εἶπεν αὐτοῖς τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ 29*
 ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ 30*
 τῆς γαλιλαίας καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνῶ. ἐδίδασκεν γὰρ τοὺς μαθητὰς 31*
 αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χει-
 ρας ἀνθρώπων καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν καὶ ἀποκτανθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
 ἀναστήσεται. οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα καὶ ἐφοβοῦντο αὐτόν ἐπερωτῆσαι. 32
 καὶ ἦλθεν εἰς καπερναοὺμ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος ἐπηρώτα αὐτοῦς 33*
 τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς διελογίζεσθε. οἱ δὲ ἐσιώπων πρὸς ἀλλήλους 34
 γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ τίς μείζων. καὶ καθίσας ἐφώνησεν τοὺς δώ- 35
 δεκα καὶ λέγει αὐτοῖς εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι ἔσται πάντων ἔσχατος καὶ
 πάντων διάκονος. καὶ λαβὼν παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ 36
 ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ εἶπεν αὐτοῖς. ὅς ἐάν ἐν τῶν τοιούτων παιδίων 37*
 δεξῆται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ἐμὲ δέχεται καὶ ὅς ἐάν ἐμὲ δέξηται οὐκ ἐμὲ
 δέχεται ἀλλὰ τὸν ἀποστειλάντά με. ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ ἰωάννης λέγων 38*
 διδάσκαλε εἶδομέν τινα τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια ὅς οὐκ
 ἀκολουθεῖ ἡμῖν καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν. ὁ δὲ 39
 ἰησοῦς εἶπεν μὴ κωλύετε αὐτόν οὐδεὶς γὰρ ἐστὶν ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ
 τῷ ὀνόματί μου καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με. ὅς γὰρ οὐκ ἔστιν 40*
 καθ' ὑμῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐστὶν. ὅς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος 41*
 ἐν τῷ ὀνόματι μου ὅτι χριστοῦ ἐστε ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν
 μισθὸν αὐτοῦ. καὶ ὅς ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τῶν πιστευόντων 42*

v.27 ο δε ιησους κρατησας αυτον^{Τ.Μ.Κ} της χειρος αυτου^ν ηγειρεν αυτον και ανεστη. **v.28** και εισελθοντος^ν εισελθοντα^{Τ.Μ.Κ} αυτου^ν αυτον^{Τ.Μ.Κ} εις οικον οι μαθηται αυτου επηρωτων^{Τ.Μ.Κ} αυτον^{Τ.Μ.Κ} και ιδιαν επηρωτων^ν αυτον^ν οτι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο. **v.29** και ειπεν αυτοις τουτο το γενος εν ουδενι δυναται εξελθειν ει μη εν προσευχη και^{Τ.Μ.Κ} νηστεια^{Τ.Μ.Κ}. **v.30** κακειθεν^ν και^{Τ.Μ.Κ} εκειθεν^{Τ.Μ.Κ} εξελθοντες παρεπορευοντο δια της γαλιλαιας και ουκ ηθελεν ινα τις γνοι^ν γνω^{Τ.Μ.Κ}. **v.31** εδιδασκεν γαρ τους μαθητας αυτου και ελεγεν αυτοις οτι ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας ανθρωπων και αποκτενουσιν αυτον και αποκτανθεις μετα^ν τη^{Τ.Μ.Κ} τρεις^ν τριτη^{Τ.Μ.Κ} ημερας^ν ημερα^{Τ.Μ.Κ} αναστησεται. **v.33** και ηλθον^ν ηλθεν^{Τ.Μ.Κ} εις καφαρναουμ^ν καπερναουμ^{Τ.Μ.Κ} και εν τη οικια γενομενος επηρωτα αυτους τι εν τη οδω προς^{Τ.Μ.Κ} εαυτους^{Τ.Μ.Κ} διελογιζεσθε. **v.37** ος αν^ν εαν^{Τ.Μ.Κ} εμ δεχεται^ν δεξηται^{Τ.Μ.Κ} ουκ εμ δεχεται αλλα τον αποστειλαντα με. **v.38** εφη^ν απεκριθη^{Τ.Μ.Κ} δε^{Τ.Μ.Κ} αυτω [ο] ^Μ ο^{Τ.Κ.ν} ιωαννης λεγων^{Τ.Μ.Κ} διδασκαλε ειδομεν τινα εν^{Κ.ν} τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια ος^{Τ.Μ.Κ} ουκ^{Τ.Μ.Κ} ακολουθει^{Τ.Μ.Κ} ημιν^{Τ.Μ.Κ} και εκωλυομεν^ν εκωλυσαμεν^{Τ.Μ.Κ} αυτον οτι ουκ ηκολουθει^ν ακολουθει^{Τ.Μ.Κ} ημιν. **v.40** ος γαρ ουκ εστιν καθ ημων^{Κ.ν} υμων^{Τ.Μ} υπερ ημων^{Κ.ν} υμων^{Τ.Μ} εστιν. **v.41** ος γαρ αν ποτιση υμας ποτηριον υδατος εν τω^{Τ.Κ} ονοματι μου^{Τ.Μ.Κ} οτι χριστου εστε αμην λεγω υμιν οτι^ν ου μη απολεση τον μισθον αυτου.

- εἰς ἐμέ καλόν ἐστίν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περικείται λίθος μύλικός περὶ τὸν
 43* τράχηλον αὐτοῦ καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ ἐὰν σκανδαλίζη
 σε ἢ χεὶρ σου ἀπόκοπον αὐτὴν καλόν σοι ἐστὶν κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν
 εἰσελθεῖν ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν εἰς τὸ πῦρ
 44* τὸ ἄσβεστον. ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυ-
 45* ται. καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίζη σε ἀπόκοπον αὐτόν καλόν ἐστὶν
 σοι εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς
 46* τὴν γέενναν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον. ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευ-
 47* τᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζη σε
 ἔκβαλε αὐτόν καλόν σοι ἐστὶν μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν
 τοῦ θεοῦ ἢ δύο ὀφθαλμούς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.
 48, 49* ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. πᾶς γὰρ
 50* πυρὶ ἀλισθήσεται καὶ πᾶσα θυσία ἀλλὶ ἀλισθήσεται. καλόν τὸ ἅλας ἐὰν
 δὲ τὸ ἅλας ἀναλον γένηται ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας
 καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.
- 10*** κακεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὄρια τῆς ἰουδαίας διὰ τοῦ πέραν
 τοῦ ἰορδάνου καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν καὶ ὡς εἰώθει
 2* πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς. καὶ προσελθόντες οἱ φαρισαῖοι ἐπηρώτη-
 3* σαν αὐτόν εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολύσαι πειράζοντες αὐτόν. ὁ δὲ
 4* ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς τί ὑμῖν ἐνετείλατο μωσῆς. οἱ δὲ εἶπον μωσῆς
 5* ἐπέτρεπεν βιβλίον ἀποστασίου γράψαι καὶ ἀπολύσαι. καὶ ἀποκριθεὶς
 ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν

v.42 και ος εαν^μ αν^{τ.κ.ν} σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων^{κ.ν} των πιστευοντων [εις^ν εις^{τ.μ.κ} εμε]^ν εμε^{τ.μ.κ} καλον εστιν αυτω μαλλον ει περικείται μυλος^ν λιθος^{τ.μ.κ} ονικος^ν μυλικος^{τ.μ.κ} περι τον τραχηλον αυτου και βεβληται εις την θαλασσαν. **v.43** και εαν σκανδαλιζη σε η χειρ σου αποκοπον αυτην καλον σοι^{τ.μ.κ} εστιν σε^ν κυλλον εισελθειν^ν εις την ζωην εισελθειν^{τ.μ.κ} η τας δυο χειρας εχοντα απελθειν εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον. **v.44** οπου^{τ.μ.κ} ο^{τ.μ.κ} σκωληξ^{τ.μ.κ} αυτων^{τ.μ.κ} ου^{τ.μ.κ} τελευτα^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} το^{τ.μ.κ} πυρ^{τ.μ.κ} ου^{τ.μ.κ} σβεννυται^{τ.μ.κ}. **v.45** και εαν ο πους σου σκανδαλιζη σε αποκοπον αυτον καλον εστιν σε^ν σοι^{τ.μ.κ} εισελθειν εις την ζωην χωλον η τους δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις την γεενναν εις^{τ.μ.κ} το^{τ.μ.κ} πυρ^{τ.μ.κ} το^{τ.μ.κ} ασβεστον^{τ.μ.κ}. **v.46** οπου^{τ.μ.κ} ο^{τ.μ.κ} σκωληξ^{τ.μ.κ} αυτων^{τ.μ.κ} ου^{τ.μ.κ} τελευτα^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} το^{τ.μ.κ} πυρ^{τ.μ.κ} ου^{τ.μ.κ} σβεννυται^{τ.μ.κ}. **v.47** και εαν ο οφθαλμος σου σκανδαλιζη σε εκβαλε αυτον καλον σε^ν σοι^{τ.μ.κ} εστιν μονοφθαλμον εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του^{τ.μ.κ} πυρος^{τ.μ.κ}. **v.49** πας γαρ πυρι αλισθησεται^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} πασα^{τ.μ.κ} θυσια^{τ.μ.κ} αλλι^{τ.μ.κ} αλισθησεται. **v.50** καλον το αλας εαν δε το αλας αναλον γενηται εν τινι αυτο αρτυσετε εχετε εν εαυτοις αλα^ν αλας^{τ.μ.κ} και ειρηνευετε εν αλληλοις. **10 v.1** και^ν εκειθεν^ν κακειθεν^{τ.μ.κ} αναστας ερχεται εις τα ορια της ιουδαίας [και]^ν δια^{τ.μ.κ} του^{τ.μ.κ} περαν του ιορδανου και συμπορευονται πάλιν οχλοι προς αυτον και ως ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτους. **v.2** και προσελθοντες [οι]^μ οι^{τ.κ} φαρισαιοι επιρωτων^ν επιρωτησαν^{τ.μ.κ} αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντες αυτον. **v.3** ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις τι υμιν ενετειλατο μωυσης^ν μωυσης^{τ.μ.κ}. **v.4** οι δε ειπαν^ν ειπον^{τ.μ.κ} μωυσης^{τ.μ.κ} επιτρεπεν μωυσης^ν βιβλιον αποστασιου γραψαι και απολυσαι. **v.5** και^{τ.μ.κ} αποκριθεις^{τ.μ.κ} ο δε^ν ιησους ειπεν αυτοις προς την σκληροκαρδιαν υμων εγραψεν υμιν την εντολην ταυτην.

ἐντολὴν ταύτην. ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς 6*
 ὁ θεός. ἔνεκεν τούτου καταλείπει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν 7*
 μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ ἔσονται οἱ 8
 δύο εἰς σάρκα μίαν ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ μία σὰρξ. ὁ οὖν ὁ θεός 9
 συνέζευξεν ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ 10*
 αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτόν. καὶ λέγει αὐτοῖς ὅς ἐάν ἀπο- 11*
 λύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ ἄλλην μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν. καὶ 12*
 ἐάν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ γαμηθῇ ἄλλῳ μοιχᾶται. καὶ 13*
 προσέφερον αὐτῷ παιδία ἵνα ἄψηται αὐτῶν οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς
 προσφέρουσιν. ἰδὼν δὲ ὁ ἰησοῦς ἠγανάκτησεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἄφετε τὰ 14*
 παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ
 βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅς ἐάν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ 15*
 θεοῦ ὡς παιδίον οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ 16*
 τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὰ ἠυλόγει αὐτὰ. καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς 17
 ὁδὸν προσδραμῶν εἰς καὶ γονυπετήσας αὐτόν ἐπηρώτα αὐτόν διδάσκαλε
 ἀγαθὲ τί ποιήσω ἵνα ζῶν αἰώνιον κληρονομήσω. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐ- 18
 τῷ τί με λέγεις ἀγαθόν οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἰς ὁ θεός. τὰς ἐντολάς 19*
 οἶδας μὴ μοιχεύσης μὴ φονεύσης μὴ κλέψῃς μὴ ψευδομαρτυρήσης μὴ
 ἀποστερήσης τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς 20*
 εἶπεν αὐτῷ διδάσκαλε ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. ὁ δὲ 21*
 ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἠγάπησεν αὐτόν καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐν σοὶ ὑστερεῖ
 ὑπαγε ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ δὸς τοῖς πτωχοῖς καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν
 οὐρανῷ καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι ἄρας τὸν σταυρόν. ὁ δὲ συγνάσας 22
 ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθεν λυπούμενος ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. καὶ 23

v.6 ἀπο δε αρχης κτισεως αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους ο^{Τ.Μ.Κ} θεος^{Τ.Μ.Κ}. **v.7** ενεκεν του-
 του καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα [και^ν και^{Τ.Μ.Κ} προσκολληθησεται προς
 την γυναικα αυτου]^ν αυτου^{Τ.Μ.Κ}. **v.10** και εις^ν εν^{Τ.Μ.Κ} την^ν τη^{Τ.Μ.Κ} οικιαν^ν οικια^{Τ.Μ.Κ} πα-
 λιν οι μαθηται αυτου^{Τ.Μ.Κ} περι τουτου^ν επηρωτων^ν του^{Τ.Μ.Κ} αυτου^{Τ.Μ.Κ} επηρωτησαν^{Τ.Μ.Κ} αυτον.
v.11 και λεγει αυτοις ος αν^ν εαν^{Τ.Μ.Κ} απολυση την γυναικα αυτου και γαμηση αλλην μοιχαιται επ
 αυτην. **v.12** και εαν αυτη^ν γυνη^{Τ.Μ.Κ} απολυσασα^ν απολυση^{Τ.Μ.Κ} τον ανδρα αυτης γαμηση^ν αλλον^ν
 και^{Τ.Μ.Κ} γαμηθη^{Τ.Μ.Κ} αλλω^{Τ.Μ.Κ} μοιχαιται. **v.13** και προσεφερον αυτω παιδια ινα αψηται^{Τ.Μ.Κ}
 αυτων αψηται^ν οι δε μαθηται επετιμησαν^ν αυτοις^ν επετιμων^{Τ.Μ.Κ} τοις^{Τ.Μ.Κ} προσφερουσιν^{Τ.Μ.Κ}.
v.14 ιδων δε ο ιησους ηγανακτησεν και ειπεν αυτοις αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με και^{Τ.Κ} μη
 κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου. **v.15** αμην λεγω υμιν ος αν^ν εαν^{Τ.Μ.Κ}
 μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην. **v.16** και εναγκαλισαμε-
 νος αυτα κατευλογει^ν τιθεις τας χειρας επ αυτα^{Τ.Μ.Κ} ευλογει^{μι} ηυλογει^{Τ.Κ} αυτα. **v.19** τας εντολας
 οιδας μη μοιχευσης^{Τ.Μ.Κ} μη^{Τ.Μ.Κ} φονευσης μη^ν μοιχευσης^ν μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης μη
 αποστερησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα. **v.20** ο δε εφη^ν αποκριθεις^{Τ.Μ.Κ} ειπεν^{Τ.Μ.Κ}
 αυτω διδασκαλε ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου. **v.21** ο δε ιησους εμβλεψας αυτω ηγα-
 πησεν αυτον και ειπεν αυτω εν σε^ν σοι^{Τ.Μ.Κ} υστερει υπαγε οσα εχεις πωλησον και δος [τοις]^ν τοις^{Τ.Κ}
 πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι αρας^{Τ.Μ.Κ} τον^{Τ.Μ.Κ} σταυρον^{Τ.Μ.Κ}.

περιβλεψάμενος ὁ ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πῶς δυσκόλως οἱ
 24* τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελεύσονται. οἱ δὲ μα-
 θηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ ὁ δὲ ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς
 λέγει αὐτοῖς τέκνα πῶς δύσκολόν ἐστιν τοὺς πεποιθότας ἐπὶ τοῖς χρήμα-
 25* σιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. εὐκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον
 διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν
 26 τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσαντο λέγοντες πρὸς ἑαυ-
 27* τούς καὶ τίς δύναται σωθῆναι. ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς λέγει παρὰ
 ἀνθρώποις ἀδύνατον ἀλλ' οὐ παρὰ τῷ θεῷ πάντα γὰρ δυνατὰ ἐστὶν παρὰ
 28* τῷ θεῷ. καὶ ἤρξατο ὁ πέτρος λέγειν αὐτῷ ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα
 29* καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν ἀμὴν λέγω ὑμῖν
 οὐδεὶς ἐστὶν ὃς ἀφήκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μη-
 30 τέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγρούς ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου. ἐὰν
 μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ οἰκίας καὶ ἀδελφούς
 καὶ ἀδελφὰς καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἀγρούς μετὰ διωγμῶν καὶ ἐν
 31* τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζῶν αἰώνιον. πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι
 32* καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι. ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς ἱεροσόλυμα
 καὶ ἦν προάγων αὐτούς ὁ ἰησοῦς καὶ ἐθαμβοῦντο καὶ ἀκολουθοῦντες
 ἐφοβοῦντο καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ
 33* μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν. ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς ἱεροσόλυμα καὶ ὁ
 υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς γραμμα-
 τεῦσιν καὶ κατακρινουσὶν αὐτὸν θανάτῳ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς
 34* ἔθνεσιν. καὶ ἐμπαίζουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ ἐμπτύ-
 σουσιν αὐτῷ καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτὸν καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

v.24 οἱ δε μαθηται εθαμβουντο επι τοις λογοις αυτου ο δε ιησους παλιν αποκριθεις λεγει αυτοις τεκνα πωσ δυσκολον εστιν τοις ^{τ.μ.κ} πεποιθοτας ^{τ.μ.κ} επι ^{τ.μ.κ} τοις ^{τ.κ} χρημασιν ^{τ.μ.κ} εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν. **v.25** ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια [της]^ν της ^{τ.μ.κ} τρυμαλιας [της]^ν της ^{τ.μ.κ} ραφιδος διελθειν ^{κ.ν} εισελθειν ^{τ.μ.κ} η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν. **v.27** εμβλεψας δε ^{τ.μ.κ} αυτοις ο ιησους λεγει παρα ανθρωποις αδυνατον αλλ ου παρα τω ^{τ.κ} θεω παντα γαρ δυνατα εστιν ^{τ.μ.κ} παρα τω θεω. **v.28** και ^{τ.κ} ηρξατο λεγειν ^ν ο πετρος λεγειν ^{τ.μ.κ} αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθηκαμεν ^ν ηκολουθησαμεν ^{τ.μ.κ} σοι. **v.29** εφη ^ν αποκριθεις ^{τ.μ.κ} [δε]^μ δε ^{τ.κ} ο ιησους ειπεν ^{τ.μ.κ} αμην λεγω υμιν ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η αδελφους η αδελφας η πατερα ^{τ.μ.κ} η ^{τ.μ.κ} μητερα η πατερα ^ν γυναικα ^{τ.μ.κ} η τεκνα η αγρους ενεκεν εμου και ενεκεν ^ν [ενεκεν]^μ του ευαγγελιου. **v.31** πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και [οι]^{μ.ν} οι ^{τ.κ} εσχατοι πρωτοι. **v.32** ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες εις ιεροσολυμα και ην προαγων αυτους ο ιησους και εθαμβουντο οι ^ν δε ^ν και ^{τ.μ.κ} ακολουθουντες εφοβουντο και παραλαβων παλιν τοις δωδεκα ηρξατο αυτοις λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαινειν. **v.33** οτι ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και τοις ^{τ.κ.ν} γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν. **v.34** και εμπαιξουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν ^{τ.μ.κ} αυτον ^{τ.μ.κ} και ^{τ.μ.κ} εμπτυσουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν ^ν αποκτενουσιν ^{τ.μ.κ} αυτον και αποκτενουσιν ^ν και ^ν μετα ^ν τρεις ^ν ημερας ^ν τη ^{τ.μ.κ} τριτη ^{τ.μ.κ} ημερα ^{τ.μ.κ} αναστησεται.

καὶ προσπορεύονται αὐτῷ ἰακώβος καὶ ἰωάννης οἱ υἱοὶ ζεβεδαίου λέγον- 35*
 τες διδάσκαλε θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμέν ποιήσης ἡμῖν. ὁ δὲ εἶπεν 36*
 αὐτοῖς τί θέλετέ ποιῆσαι με ὑμῖν. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ δός ἡμῖν ἵνα εἷς ἐκ 37*
 δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. ὁ δὲ 38*
 ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ
 ἐγὼ πίνω καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι. οἱ δὲ εἶπον 39*
 αὐτῷ δυνάμεθα ὃ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω
 πίεσθε καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε. τὸ δὲ καθί- 40*
 σαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι ἀλλ' οἷς
 ἠτοίμασαι. καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ ἰακώβου 41
 καὶ ἰωάννου. ὁ δὲ ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς οἶδατε 42*
 ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ με-
 γάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτως δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν ἀλλ' 43*
 ὅς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν ἔσται διάκονος ὑμῶν. καὶ ὅς ἂν 44*
 θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος ἔσται πάντων δούλος. καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ 45
 ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν
 ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. καὶ ἔρχονται εἰς ἱεριχῶ καὶ ἐκπο- 46*
 ρευομένου αὐτοῦ ἀπὸ ἱεριχῶ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου ἰκανοῦ
 υἱὸς τιμαίου βαρτιμαῖος ὁ τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν.
 καὶ ἀκούσας ὅτι ἰησοῦς ὁ ναζωραῖος ἔστιν ἤρξατο κρᾶζειν καὶ λέγειν ὃ 47*
 υἱὸς δαβὶδ ἰησοῦ ἐλέησόν με. καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ 48*
 ὁ δὲ πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν υἱὲ δαβὶδ ἐλέησόν με. καὶ στὰς ὁ ἰησοῦς 49*
 εἶπεν αὐτόν φωνηθῆναι καὶ φωνοῦσιν τὸν τυφλὸν λέγοντες αὐτῷ θάρσει

v.35 καὶ προσπορευονται αὐτῷ ἰακώβος καὶ ἰωάννης οἱ υἱοὶ ζεβεδαιου λεγοντες αὐτῷ διδασκαλε θε-
 λομεν ἵνα ὁ εἰς αἰτησωμεν σε^v ποιησης ἡμιν. **v.36** ὁ δε εἶπεν αυτοις τι θελετε [με]^v ποιησαι^{T.μη.κ}
 ποιησω^v με^{T.μη.κ} ὑμιν. **v.37** οἱ δε εἶπαν^v εἶπον^{T.μη.κ} αὐτῷ δος ἡμιν ἵνα εἰς σου^v ἐκ δεξιῶν σου^{T.μη.κ}
 καὶ εἰς ἐξ ἀριστερων^v εὐωνυμων^{T.μη.κ} σου^{T.μη.κ} καθισωμεν ἐν τῇ δοξῇ σου. **v.38** ὁ δε ἰησοῦς εἶπεν
 αυτοις οὐκ οἶδατε τι αἰτεισθε δυνασθε πιειν τὸ ποτηριον ὃ ἐγὼ πίνω ἢ^v καὶ^{T.μη.κ} τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ
 βαπτίζομαι βαπτισθῆναι. **v.39** οἱ δε εἶπαν^v εἶπον^{T.μη.κ} αὐτῷ δυνάμεθα ὃ δε ἰησοῦς εἶπεν αυτοις τὸ
 μὲν^{T.μη.κ} ποτηριον ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε. **v.40** τὸ
 δε καθισαι ἐκ δεξιῶν μου ἢ^v καὶ^{T.μη.κ} ἐξ εὐωνυμων μου^{T.κ} οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι ἀλλ' οἷς ἠτοίμασαι.
v.42 καὶ^v ὁ^{T.μη.κ} δε^{T.μη.κ} ἰησοῦς^{T.μη.κ} προσκαλεσαμενος αὐτοὺς ὁ^v ἰησοῦς^v λέγει αὐτοῖς οἶδατε ὅτι
 οἱ δοκοῦντες ἀρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.
v.43 οὐχ οὕτως δε ἔστιν^v ἔσται^{T.μη.κ} ἐν ὑμῖν ἀλλ' ὅς ἐὰν^v εἰς^{T.μη.κ} θέλῃ γενεσθαι^{T.μη.κ} μέγας γενεσθαι^v
 ἐν ὑμῖν ἔσται διάκονος^{T.κ} ὑμῶν διάκονος^{μη.ν}. **v.44** καὶ ὅς ἐὰν^{μη} εἰς^{T.κ.ν} θέλῃ ἐν^v ὑμῖν^v εἶναι^v
 πρῶτος^{T.μη.κ} γενεσθαι^{T.μη.κ} πρῶτος ἔσται πάντων δούλος. **v.46** καὶ ἔρχονται εἰς ἱεριχῶ καὶ ἐκπο-
 ρευομένου αὐτοῦ ἀπὸ ἱεριχῶ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου ἰκανοῦ ὁ^v υἱὸς τιμαίου βαρτιμαῖος
 ὁ^{T.μη.κ} τυφλὸς προσαιτησ^v ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτων^{T.μη.κ}. **v.47** καὶ ἀκούσας ὅτι ἰησοῦς ὁ
 ναζαρηνο^vς ναζωραῖος^{T.μη.κ} ἔστιν ἠρξατο κρᾶζειν καὶ λέγειν ὁ^{T.μη.κ} υἱὸς^{T.μη.κ} υἱε^v δαυιδ^{μη.ν} δαβιδ^{T.κ}
 ἰησοῦ ἐλεησον με. **v.48** καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ ὃ δε πολλῶ μᾶλλον ἐκραζεν υἱε
 δαυιδ^{μη.ν} δαβιδ^{T.κ} ἐλεησον με. **v.49** καὶ στὰς ὁ ἰησοῦς εἶπεν φωνησατε^v αὐτόν φωνηθῆναι^{T.μη.κ} καὶ
 φωνοῦσιν τὸν τυφλὸν λεγοντες αὐτῷ θάρσει^v εγειρε^v εγειραι^{T.μη.κ} φωνει σε.

- 50* ἔγειραι φωνεῖ σε. ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς
 51* τὸν ἰησοῦν. καὶ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς τί θέλεις ποιήσω σοι ὁ
 52* δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ ῥαββονί ἵνα ἀναβλέψω. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ
 ὕπαγε ἢ πίστις σου σέσωκέν σε καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψεν καὶ ἠκολούθει τῷ
 ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.
- 11*** καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς ἱερουσαλήμ εἰς βηθφαγή καὶ βηθανίαν πρὸς τὸ
 2* ὄρος τῶν ἐλαιῶν ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. καὶ λέγει αὐτοῖς
 ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν καὶ εὐθὺς εἰσπορευόμενοι
 εἰς αὐτὴν εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων κεκάθικεν
 3* λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε. καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπη τί ποιεῖτε τοῦτο εἶπατε ὅτι
 4* ὁ κύριος αὐτοῦ χρειαν ἔχει καὶ εὐθὺς αὐτὸν ἀποστελεῖ ὧδε. ἀπήλθον
 δὲ καὶ εὐρον τὸν πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφοδου
 5 καὶ λύουσιν αὐτόν. καὶ τινες τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς τί ποιεῖτε
 6* λύοντες τὸν πῶλον. οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς ἐνετείλατο ὁ ἰησοῦς καὶ
 7* ἀφήκαν αὐτούς. καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς τὸν ἰησοῦν καὶ ἐπέβαλον
 8* αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῷ. πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν
 ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδὸν ἄλλοι δὲ στοιβάδας ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων καὶ
 9* ἐστρώννουν εἰς τὴν ὁδόν. καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες
 ἔκραζον λέγοντες ὡσαννά εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.
 10* εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ πατρὸς ἡμῶν
 11* δαβὶδ ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις. καὶ εἰσηλθεν εἰς ἱεροσόλυμα ὁ ἰησοῦς

v.50 ο δε αποβαλων το ιματιον αυτου αναπηδησας^v αναστας^{T.M.K} ηλθεν προς τον ιησουν. **v.51** και αποκριθεις λεγει^{T.M.K} αυτω ο ιησους ειπεν^v τι σοι^v θελεις ποιησω σοι^{T.M.K} ο δε τυφλος ειπεν αυτω ραββουνι^{M.V} ραββονι^{T.K} ινα αναβλεψω. **v.52** και^v ο δε^{T.M.K} ιησους ειπεν αυτω υπαγε η πιστις σου σεσωκεν σε και ευθυσ^v ευθεως^{T.M.K} ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω^v τω^{T.M.K} ιησου^{T.M.K} εν τη οδω. **11 v.1** και οτε εγγιζουσιν εεις ιεροσολυμα^v ιερουσαλημ^{T.M.K} εεις βηθσφαγη^M βηθφαγη^{T.K.V} και βηθανιαν προς το ορος των ελαιων αποστελλει δυο των μαθητων αυτου. **v.2** και λεγει αυτοις υπαγετε εεις την κωμην την κατεναντι υμων και ευθυσ^v ευθεως^{T.M.K} εισπορευομενοι εεις αυτην ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις ουπω^v ανθρωπων εκαθισεν^v κεκαθικεν^{T.M.K} λυσατε^v λυσαντες^{T.M.K} αυτον και^v φερετε^v αγαγετε^{T.M.K}. **v.3** και εαν τις υμιν ειπη τι ποιεετε τουτο ειπατε οτι^{T.M.K} ο κυριος αυτου χρειαν εχει και ευθυσ^v ευθεως^{T.M.K} αυτον αποστελλει^{M.V} παλιν^v αποστελει^{T.K} ωδε. **v.4** και^v απηλθον δε^{T.M.K} και ευρον [τον]^M τον^{T.K} πωλον δεδεμενον προς την^{T.M.K} θυραν εξω επι του αμφοδου και λυουσιν αυτον. **v.6** ο δε ειπαν^v ειπον^{T.M.K} αυτοις καθως ειπεν^v ενετειλατο^{T.M.K} ο ιησους και αφηκαν αυτους. **v.7** και φερουσιν^v ηγαγον^{T.M.K} τον πωλον προς τον ιησουν και επιβαλλουσιν^v επεβαλον^{T.M.K} αυτω τα ιματια αυτων και εκαθισεν επι αυτον^v αυτω^{T.M.K}. **v.8** και^v πολλοι δε^{T.M.K} τα ιματια αυτων εστρωσαν εεις την οδον αλλοι δε στοιβας^v στοιβας^{T.M.K} κοφαντες^v εκοπτον^{T.M.K} εκ των αγρων^v δενδρων^{T.M.K} και^{T.M.K} εστρωννουν^{T.M.K} εεις^{T.M.K} την^{T.M.K} οδον^{T.M.K}. **v.9** και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες^{T.M.K} ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου. **v.10** ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια εν^{T.M.K} ονοματι^{T.M.K} κυριου^{T.M.K} του πατρος ημων δαυιδ^{M.V} δαβιδ^{T.K} ωσαννα εν τοις υψιστοις. **v.11** και εισηλθεν εεις ιεροσολυμα ο^{T.M.K} ιησους^{T.M.K} και^{T.M.K} εεις το ιερον και περιβλεψαμενος παντα οψιας ηδη ουσης της ωρας εξηλθεν εεις βηθανιαν μετα των δωδεκα.

καὶ εἰς τὸ ἱερόν καὶ περιβλεψάμενος πάντα ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας
ἐξῆλθεν εἰς βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα. καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελθόντων 12
αὐτῶν ἀπὸ βηθανίας ἐπέειπεν. καὶ ἰδὼν συκὴν μακρόθεν ἔχουσαν 13*
φύλλα ἦλθεν εἰ ἄρα εὐρήσει τι ἐν αὐτῇ καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν οὐδὲν εὔρεν
εἰ μὴ φύλλα οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν 14*
αὐτῇ μηκέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρπὸν φάγοι καὶ ἤκουον οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἔρχονται εἰς ἱεροσόλυμα καὶ εἰσελθὼν ὁ ἰησοῦς εἰς 15*
τὸ ἱερόν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ
καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς
περιστερὰς κατέστρεψεν. καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ 16
ἱεροῦ. καὶ ἐδίδασκεν λέγων αὐτοῖς οὐ γέγραπται ὅτι ὁ οἶκός μου οἶκος 17*
προσευχῆς κληθήσεται πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν
σπήλαιον ληστῶν. καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ 18*
ἐζήτησαν πῶς αὐτὸν ἀπολέσουσιν ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτόν ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος
ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο ἐξεπορεύετο ἔξω 19*
τῆς πόλεως. καὶ πρωτὶ παραπορευόμενοι εἶδον τὴν συκὴν ἐξηραμμένην 20*
ἐκ ῥιζῶν. καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ πέτρος λέγει αὐτῷ ῥαββὶ ἴδε ἡ συκὴ ἦν 21
κατηράσω ἐξήρανται. καὶ ἀποκριθεὶς ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς ἔχετε πίστιν 22*
θεοῦ. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ ἄρθῃτι καὶ 23*
βλήθῃτι εἰς τὴν θάλασσαν καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ
πιστεύσῃ ὅτι ἃ λέγει γίνεται ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ. διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν 24*
πάντα ὅσα ἂν προσεύχομενοι αἰτεῖσθε πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε καὶ ἔσται 25*
ὑμῖν. καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος ἵνα

v.13 καὶ ἰδὼν συκὴν ἀπο^v μακροθεν εχουσαν φυλλα ἦλθεν εἰ ἀρα ευρησει^{T.M.K} τι ευρησει^v ἐν αὐτῇ καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν οὐδὲν εὔρεν εἰ μὴ φύλλα ο^v οὐ^{T.M.K} γὰρ ἦν^{T.M.K} καιρὸς οὐκ^v ἦν^v σύκων.
v.14 καὶ ἀποκριθεὶς ο^{T.M.K} ἰησοῦς^{T.M.K} εἶπεν αὐτῇ μηκέτι ἐκ^{T.M.K} σοῦ^{T.M.K} εἰς τὸν αἰῶνα ἐκ^v σοῦ^v μηδεὶς καρπὸν φάγοι καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **v.15** καὶ ἐρχονται εἰς ἱεροσόλυμα καὶ εἰσελθὼν ο^{T.M.K} ἰησοῦς^{T.M.K} εἰς τὸ ἱερόν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ τοὺς^v ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστερὰς κατέστρεψεν.
v.17 καὶ ἐδίδασκεν καὶ^v ἐλεγεν^v λέγων^{T.M.K} αὐτοῖς οὐ γέγραπται ὅτι ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε^{T.M.K} αὐτὸν σπήλαιον ληστῶν.
v.18 καὶ ἤκουσαν οἱ ἀρχιερεῖς^v γραμματεῖς^{T.M.K} καὶ οἱ γραμματεῖς^v ἀρχιερεῖς^{T.M.K} καὶ ἐζήτησαν πῶς αὐτὸν ἀπολέσουσιν^{M.V} ἀπολέσουσιν^{T.K} ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτόν ὅτι^{T.M.K} πᾶς γὰρ^v ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. **v.19** καὶ ὅταν^v ὀψὲ^{T.M.K} ἐγένετο ἐξεπορεύετο^v ἐξεπορεύετο^{T.M.K} ἔξω τῆς πόλεως. **v.20** καὶ πρωτὶ^{T.M.K} παραπορευόμενοι πρωτὶ^v εἶδον τὴν συκὴν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν.
v.22 καὶ ἀποκριθεὶς ο^{M.V} ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς ἔχετε πίστιν θεοῦ. **v.23** ἀμὴν γὰρ^{T.M.K} λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ ἄρθῃτι καὶ βλήθῃτι εἰς τὴν θάλασσαν καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ πιστεύσῃ^v πιστεύσῃ^{T.M.K} ὅτι ὃ^v α^{T.M.K} λαλεῖ^v λέγει^{T.M.K} γίνεται εἰς αὐτό ο^{T.M.K} εἰ^{T.M.K} εἴπῃ^{T.M.K}. **v.24** διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν πάντα ὅσα προσεύχεσθε^v καὶ^v ἀν^{T.M.K} προσευχόμενοι^{T.M.K} αἰτεῖσθε^M αἰτεῖσθε^{T.K.V} πιστεύετε ὅτι ἐλαβετε^v λαμβάνετε^{T.M.K} καὶ εἰς αὐτό. **v.25** καὶ ὅταν στήκητε^v στήκητε^{T.M.K} προσευχόμενοι ἀφίετε εἰ τι ἔχετε κατὰ τινος ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

- καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφή ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.
 26* εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε οὐδὲ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει
 27 τὰ παραπτώματα ὑμῶν. καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς ἱεροσόλυμα καὶ ἐν
 τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
 28* γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι. καὶ λέγουσιν αὐτῷ ἐν ποία ἐξουσία
 ταῦτα ποιεῖς καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν ἵνα ταῦτα ποιῆς.
 29* ὁ δὲ ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ἐπερωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἓνα λόγον
 30* καὶ ἀποκρίθητέ μοι καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποία ἐξουσία ταῦτα ποιῶ. τὸ
 31* βάπτισμα ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων ἀποκρίθητέ μοι. καὶ
 ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐρεῖ διὰ τί
 32* οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ. ἀλλ' ἐὰν εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων ἐφοβοῦντο
 33* τὸν λαόν ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν ἰωάννην ὅτι ὄντως προφήτης ἦν. καὶ
 ἀποκριθέντες λέγουσιν τῷ ἰησοῦ οὐκ οἴδαμεν καὶ ὁ ἰησοῦς ἀποκριθεὶς
 λέγει αὐτοῖς οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποία ἐξουσία ταῦτα ποιῶ.
- 12*** καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγεῖν ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρω-
 πος καὶ περιέθηκεν φραγμὸν καὶ ὠρυξεν ὑπολήνιον καὶ ὠκοδόμησεν
 2* πύργον καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησεν. καὶ ἀπέστειλεν
 πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δούλον ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ
 3* τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος. οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν καὶ ἀπέστει-
 4* λαν κενόν. καὶ πάλιν ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δούλον κἀκεῖνον
 5* λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν καὶ ἀπέστειλαν ἠτίμωμένον. καὶ πάλιν
 ἄλλον ἀπέστειλεν κἀκεῖνον ἀπέκτειναν καὶ πολλοὺς ἄλλους τοὺς μὲν
 6* δέροντες τοὺς δὲ ἀποκτείνοντες. ἔτι οὖν ἓνα υἱὸν ἔχων ἀγαπητόν αὐτοῦ

v.26 εἰ^{Τ.Μ.Κ} δε^{Τ.Μ.Κ} υμεῖς^{Τ.Μ.Κ} ουκ^{Τ.Μ.Κ} αφιετε^{Τ.Μ.Κ} ουδε^{Τ.Μ.Κ} ο^{Τ.Μ.Κ} πατηρ^{Τ.Μ.Κ} υμων^{Τ.Μ.Κ} ο^{Τ.Μ.Κ} εν^{Τ.Μ.Κ} τοις^{Τ.Μ.Κ} ουρανοις^{Τ.Μ.Κ} αφησει^{Τ.Μ.Κ} τα^{Τ.Μ.Κ} παραπτωματα^{Τ.Μ.Κ} υμων^{Τ.Μ.Κ}.
v.28 και ελεγον^ν λεγουσιν^{Τ.Μ.Κ} αυτω εν ποια εξουσια ταυτα ποιεῖς η^ν και^{Τ.Μ.Κ} τις σοι εδωκεν^ν την εξουσιαν ταυτην εδωκεν^{Τ.Μ.Κ} ινα ταυτα ποιης. **v.29** ο δε ιησους αποκριθεις^{Τ.Μ.Κ} ειπεν αυτοις επερωτησω υμας και εγω^{μι} καγω^{Τ.Κ} ενα λογον και αποκριθητε μοι και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω. **v.30** το βαπτισμα το^ν ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων αποκριθητε μοι. **v.31** και διελογιζοντο^ν ελογιζοντο^{Τ.Μ.Κ} προς εαυτους λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια^{μι.ν} τι^{μι.ν} διατι^{Τ.Κ} [ουν]^ν ουν^{Τ.Μ.Κ} ουκ επιστευσατε αυτω. **v.32** αλλα^ν αλλ^{Τ.Μ.Κ} εαν^{Τ.Κ} ειπωμεν εξ ανθρωπων εφοβουντο τον οχλον^ν λαον^{Τ.Μ.Κ} απαντες γαρ ειχον τον ιωαννην οτι^{Τ.Μ.Κ} οντως οτι^ν προφητης ην. **v.33** και αποκριθεντες λεγουσιν^{Τ.Μ.Κ} τω ιησου λεγουσιν^ν ουκ οιδαμεν και ο ιησους αποκριθεις^{Τ.Μ.Κ} λεγει αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω. **12 v.1** και ηρξατο αυτοις εν παραβολαις λαλειν^ν λεγειν^{Τ.Μ.Κ} αμπελωνα εφυτευσεν^{Τ.Μ.Κ} ανθρωπος εφυτευσεν^ν και περιεθηκεν φραγμα και ωρυξεν υποληνιον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδετο^ν εξεδοδο^{Τ.Μ.Κ} αυτον γεωργους και απεδημησεν. **v.2** και απεστειλεν προς τους γεωργους τω καιρω δουλον ινα παρα των γεωργων λαβη απο των^ν του^{Τ.Μ.Κ} καρπων^ν καρπου^{Τ.Μ.Κ} του αμπελωνος. **v.3** και^ν οι^{Τ.Μ.Κ} δε^{Τ.Μ.Κ} λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον. **v.4** και παλιν απεστειλεν προς αυτους αλλον δουλον κακεινον εκεφαλιωσαν^ν λιθοβολησαντες^{Τ.Μ.Κ} εκεφαλαιωσαν^{Τ.Μ.Κ} και ητιμασαν^ν απεστειλαν^{Τ.Μ.Κ} ητιμωμενον^{Τ.Μ.Κ}. **v.5** και παλιν^{Τ.Μ.Κ} αλλον απεστειλεν κακεινον απεκτειναν και πολλους αλλους ους^ν τους^{Τ.Μ.Κ} μεν δεροντες ους^ν τους^{Τ.Μ.Κ} δε αποκτενοντες^ν αποκτενοντες^{μι} αποκτενοντες^{Τ.Κ}.

ἀπέστειλεν καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον λέγων ὅτι ἐντραπήσονται τὸν
 υἱὸν μου. ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτοὺς ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ 7*
 κληρονόμος δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία.
 καὶ λαβόντες αὐτὸν ἀπέκτειναν καὶ ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος. τί οὖν 8*, 9*
 ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς
 καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε 10
 λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν
 γωνίας. παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστιν θαυμασὴ ἐν ὀφθαλμοῖς 11
 ἡμῶν. καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον ἔγνωσαν 12
 γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπεν καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.
 καὶ ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτὸν τινὰς τῶν φαρισαίων καὶ τῶν ἡρωδιανῶν 13
 ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσιν λόγῳ. οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ διδάσκαλε 14*
 οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός οὐ γὰρ βλέπεις εἰς
 πρόσωπον ἀνθρώπων ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις ἔξε-
 στιν κῆνσον καίσαρι δοῦναι ἢ οὐ. δῶμεν ἢ μὴ δῶμεν ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν 15
 τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν αὐτοῖς τί με πειράζετε φέρετέ μοι δηνάριον ἵνα ἴδω.
 οἱ δὲ ἤνεγκαν καὶ λέγει αὐτοῖς τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή οἱ δὲ 16*
 εἶπον αὐτῷ καίσαρος. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς ἀπόδοτε τὰ 17*
 καίσαρος καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ. καὶ 18*
 ἔρχονται σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτὸν οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι
 καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες. διδάσκαλε μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν ὅτι 19*
 ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ καὶ καταλίπῃ γυναῖκα καὶ τέκνα μὴ ἀφῆ
 ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα
 τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἑπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβεν γυναῖκα 20*
 καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφήκεν σπέρμα. καὶ ὁ δεῦτερος ἔλαβεν αὐτὴν καὶ 21*

v.6 ετι ουν^{Τ.Μ.Κ} ενα ειχεν^Υ υιον εχων^{Τ.Μ.Κ} αγαπητον αυτου^{Τ.Μ.Κ} απεστειλεν και^{Τ.Μ.Κ} αυτον εσχατον^Υ
 προς αυτους εσχατον^{Τ.Μ.Κ} λεγων οτι εντραπησονται τον υιον μου. **v.7** εκεινοι δε οι γεωργοι
 ειπον^{Τ.Μ.Κ} προς εαυτους ειπαν^Υ οτι ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ημων
 εσται η κληρονομια. **v.8** και λαβοντες αυτον^{Τ.Μ.Κ} απεκτειναν αυτον^Υ και εξεβαλον αυτον^Υ εξω
 του αμπελωνος. **v.9** τι [ουν]^Υ ουν^{Τ.Μ.Κ} ποιησει ο κυριος του αμπελωνος ελευσεται και απολοσει
 τους γεωργους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις. **v.14** και^Υ οι^{Τ.Μ.Κ} δε^{Τ.Μ.Κ} ελθοντες λεγουσιν αυτω
 διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρω-
 πων αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις εξεστιν δουναι^Υ κηνσον καισαρι δουναι^{Τ.Μ.Κ} η ου.
v.16 οι δε ηνεγκαν και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη οι δε ειπαν^Υ ειπον^{Τ.Μ.Κ} αυτω
 καισαρος. **v.17** και^{Τ.Μ.Κ} απκριθεις^{Τ.Μ.Κ} ο δε^Υ ιησους ειπεν αυτοις αποδοτε^{Τ.Μ.Κ} τα καισαρος
 αποδοτε^Υ καισαρι και τα του θεου τω θεω και εξεθαυμαζον^Υ εθαυμασαν^{Τ.Μ.Κ} επ αυτω. **v.18** και ερ-
 χονται σαδδουκαιοι προς αυτον οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη ειναι και επιρωτων^Υ επιρωτησαν^{Τ.Μ.Κ}
 αυτον λεγοντες. **v.19** διδασκαλε μωυσης^Υ μωυσης^{Τ.Μ.Κ} εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος απο-
 θανη και καταλιπη γυναικα και τεκνα^{Τ.Μ.Κ} μη αφη τεκνον^Υ ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα
 αυτου^{Τ.Μ.Κ} και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου. **v.20** επτα ουν^Κ αδελφοι ησαν και ο πρωτος
 ελαβεν γυναικα και αποθνησκων ουκ αφηκεν σπερμα.

22* ἀπέθανεν καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφήκεν σπέρμα καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως. καὶ
 23* ἔλαβον αὐτὴν οἱ ἑπτὰ καὶ οὐκ ἀφήκαν σπέρμα ἕσχατη πάντων ἀπέθανεν
 24* καὶ ἡ γυνή. ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει ὅταν ἀναστῶσιν τίνος αὐτῶν ἔσται γυνή
 25* οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
 26* τοῖς οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ
 27* θεοῦ. ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίσκονται
 28* ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. περὶ δὲ τῶν νεκρῶν ὅτι ἐγεί-
 29* ρονται οὐκ ἀνεγνώτε ἐν τῇ βίβλῳ μωσέως ἐπὶ τῆς βάτου ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ
 30* θεὸς λέγων ἐγὼ ὁ θεὸς ἀβραάμ καὶ ὁ θεὸς ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς ἰακώβ. οὐκ
 31* ἔστιν ὁ θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ θεὸς ζώντων ὑμεῖς οὖν πολὺ πλανᾶσθε. καὶ
 32* προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων ἀκούσας αὐτῶν συζητούντων εἰδὼς ὅτι
 33* καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη ἐπηρώτησεν αὐτὸν ποία ἐστὶν πρώτη πασῶν ἐν-
 34* τολή. ὁ δὲ ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτῷ ὅτι πρώτη πασῶν τῶν ἐντολῶν ἄκουε
 35* ἰσραὴλ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν κύριος εἷς ἐστίν. καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν
 36* θεὸν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ
 37* ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου αὕτη πρώτη ἐντολή.
 38* καὶ δευτέρα ὁμοία αὕτη ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν μείζων
 39* τούτων ἄλλη ἐντολή οὐκ ἔστιν. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς καλῶς
 40* διδάσκαλε ἐπ' ἀληθείας εἶπας ὅτι εἷς ἐστὶν θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος
 41* πλὴν αὐτοῦ. καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς
 42* συνέσεως καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος καὶ τὸ ἀγαπᾶν

v.21 καὶ ὁ δευτερός ελαβεν αὐτὴν καὶ ἀπεθανεν μὴ^ν καταλιπὼν^ν καὶ^{τ.μ.κ} οὐδε^{τ.μ.κ} αὐτοσ^{τ.μ.κ} ἀφηκεν^{τ.μ.κ} σπερμα καὶ ὁ τρίτος ὡσαυτως. **v.22** καὶ ελαβον^{τ.μ.κ} αὐτὴν^{τ.μ.κ} οἱ ἑπτα καὶ^{τ.μ.κ} οὐκ ἀφηκαν σπερμα ἕσχατον^ν ἕσχατη^{τ.μ.κ} παντων ἀπεθανεν^{τ.μ.κ} καὶ ἡ γυνὴ ἀπεθανεν^ν. **v.23** ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει [οταν^ν οταν^{τ.μ.κ} ἀναστῶσιν]^ν ἀναστῶσιν^{τ.μ.κ} τίνος αὐτῶν ἔσται γυνὴ οἱ γὰρ ἑπτὰ ἕσχον αὐτὴν γυναῖκα. **v.24** εφη^ν καὶ^{τ.μ.κ} αὐτοῖς^ν ἀποκριθεῖς^{τ.μ.κ} ὁ ἰησοῦς εἶπεν^{τ.μ.κ} αὐτοῖς^{τ.μ.κ} οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε μὴ εἰδοτες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ. **v.25** οταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν οὐτε γαμοῦσιν οὐτε γαμίζονται^ν γαμίσκονται^{τ.μ.κ} ἀλλ εἰσιν ὡς ἀγγελοι οἱ^{τ.μ.κ} ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **v.26** περὶ δὲ τῶν νεκρῶν ὅτι ἐγείρονται οὐκ ἀνεγνώτε ἐν τῇ βίβλῳ μωσέως^ν μωσέως^{τ.μ.κ} ἐπὶ τοῦ^{μ.ν} τῆς^{τ.κ} βάτου πῶς^ν ὡς^{τ.μ.κ} εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς λέγων ἐγὼ ὁ θεὸς ἀβραάμ καὶ [ο]^ν ὁ^{τ.μ.κ} θεὸς ἰσαὰκ καὶ [ο]^ν ὁ^{τ.μ.κ} θεὸς ἰακώβ. **v.27** οὐκ ἐστὶν ὁ^{τ.μ.κ} θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ θεὸς^{τ.μ.κ} ζώντων ὑμεῖς^{τ.μ.κ} οὖν^{τ.μ.κ} πολὺ πλανᾶσθε. **v.28** καὶ προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων ἀκούσας αὐτῶν συζητούντων ἰδὼν^ν εἰδὼς^{τ.μ.κ} ὅτι καλῶς αὐτοῖς^{τ.μ.κ} ἀπεκρίθη αὐτοῖς^ν ἐπηρώτησεν αὐτὸν ποία ἐστὶν πρώτη^{τ.μ.κ} παντῶν^{μ.κ} πασῶν^{τ.κ} ἐντολῆ πρώτη^ν παντῶν^ν. **v.29** ὁ^{τ.μ.κ} δὲ^{τ.μ.κ} ἰησοῦς^{τ.μ.κ} ἀπεκρίθη ὅ^ν ἰησοῦς^ν αὐτῷ^{τ.μ.κ} ὅτι πρώτη ἐστὶν^ν παντῶν^{μ.κ} πασῶν^{τ.κ} τῶν^{τ.μ.κ} ἐντολῶν^{τ.μ.κ} ἀκούε ἰσραὴλ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν κύριος εἷς ἐστίν. **v.30** καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεὸν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου αὕτη πρώτη^{τ.μ.κ} ἐντολῆ^{τ.μ.κ}. **v.31** καὶ^{τ.μ.κ} δευτερα ὁμοια^{τ.μ.κ} αὕτη ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν μείζων τούτων ἄλλη ἐντολῆ οὐκ ἐστίν. **v.32** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς καλῶς διδάσκαλε ἐπὶ ἀληθείας εἶπας ὅτι εἷς ἐστὶν θεὸς^{τ.κ} καὶ οὐκ ἐστὶν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ. **v.33** καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς^{τ.μ.κ} καὶ^{τ.μ.κ} ἐξ^{τ.μ.κ} ὅλης^{τ.μ.κ} τῆς^{τ.μ.κ} ἰσχύος καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς εαυτὸν περισσοτερον^ν πλειον^{τ.μ.κ} ἐστὶν παντῶν τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ τῶν^{τ.κ} θυσίων.

τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν πλεῖον ἔστιν πάντων τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ τῶν
 θυσιῶν. καὶ ὁ ἰησοῦς ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη εἶπεν αὐτῷ οὐ 34*
 μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν
 ἐπερωτῆσαι. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς ἔλεγεν διδασκῶν ἐν τῷ ἱερῷ πῶς 35*
 λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ χριστὸς υἱὸς ἐστὶν δαβὶδ. αὐτὸς γὰρ δα- 36*
 βὶδ εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου κάθου
 ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.
 αὐτὸς οὖν δαβὶδ λέγει αὐτὸν κύριον καὶ πόθεν υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶν καὶ ὁ 37*
 πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἠδέως. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐ- 38*
 τοῦ βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν
 καὶ ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς. καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγ- 39
 γαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δεῖπνοις. οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν 40*
 χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι οὗτοι λήψονται περισσότε-
 ρον κρίμα. καὶ καθίσας ὁ ἰησοῦς κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου ἐθεώρει 41*
 πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον καὶ πολλοὶ πλοῦσιοι
 ἔβαλλον πολλὰ. καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλεν λεπτὰ δύο ὃ ἐστὶν 42
 κοδράντης. καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς 43*
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον πάντων βέβληκεν τῶν
 βαλόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον. πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐ- 44
 τοῖς ἔβαλον αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν
 ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ λέγει αὐτῷ εἰς τῶν μαθητῶν 13
 αὐτοῦ διδάσκαλε ἴδε ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί. καὶ ὁ 2*
 ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομὰς
 οὐ μὴ ἀφεθῆ λίθος ἐπὶ λίθῳ ὃς οὐ μὴ καταλυθῆ. καὶ καθημένου αὐτοῦ 3*

v.34 και ο ιησους ιδων [αυτον]^v αυτον^{τ.μ.κ} οτι νουνεχως απεκριθη ειπεν αυτω ου μακραν ει απο της βασιλειας του θεου και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επερωτησαι. **v.35** και αποκριθεις ο ιησους ελεγεν διδασκων εν τω ιερω πως λεγουσιν οι γραμματεις οτι ο χριστος υιος δαυιδ^v εστιν δαυιδ^μ δαβιδ^{τ.κ}. **v.36** αυτος γαρ^{τ.μ.κ} δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{τ.κ} ειπεν εν τω^{τ.κ.ν} πνευματι τω^{τ.κ.ν} αγιω λεγει^μ ειπεν^{τ.κ.ν} ο^{τ.μ.κ} κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποκατω^v υποποδιον^{τ.μ.κ} των ποδων σου. **v.37** αυτος συν^{τ.μ.κ} δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{τ.κ} λεγει αυτον κυριον και ποθεν υιος^{τ.μ.κ} αυτου εστιν υιος^v και [ο]^v ο^{τ.μ.κ} πολυς οχλος ηκουεν αυτου ηδεως. **v.38** και ελεγεν^{τ.μ.κ} αυτοις^{τ.μ.κ} εν τη διδαχη αυτου ελεγεν^v βλεπετε απο των γραμματεων των θελοντων εν στολαις περιπατειν και ασπασμους εν ταις αγοραις. **v.40** οι κατεσθιοντες τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι ουτοι ληψονται^v ληψονται^{τ.μ.κ} περισσοτερον κριμα. **v.41** και καθισας ο^{τ.μ.κ} ιησους^{τ.μ.κ} κατεναντι του γαζοφυλακιου εθεωρει πως ο οχλος βαλλει χαλκον εις το γαζοφυλακιον και πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα. **v.43** και προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου ειπεν^v λεγει^{τ.μ.κ} αυτοις αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων εβαλεν^v βεβληκεν^{τ.μ.κ} των βαλλοντων^{μ.ν} βαλοντων^{τ.κ} εις το γαζοφυλακιον. **13 v.2** και ο ιησους αποκριθεις^{τ.μ.κ} ειπεν αυτω βλεπεις ταυτας τας μεγαλας οικοδομας ου μη αφεθη ωδε^v λιθος επι λιθον^v λιθω^{τ.μ.κ} ος ου μη καταλυθη.

εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν
 4* πέτρος καὶ ἰάκωβος καὶ ἰωάννης καὶ ἀνδρέας. εἶπε ἡμῖν πότε ταῦτα
 5* ἔσται καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι. ὁ δὲ
 ἰησοῦς ἀποκριθεὶς αὐτοῖς ἤρξατο λέγειν βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ.
 6* πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι ἐγὼ εἰμι καὶ
 7* πολλοὺς πλανήσουσιν. ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέ-
 8* μων μὴ θροεῖσθε δεῖ γὰρ γενέσθαι ἀλλ' οὔπω τὸ τέλος. ἐγερθήσεται
 γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν καὶ ἔσονται σεισμοὶ κα-
 9* τὰ τόπους καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαὶ ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα. βλέπετε
 δὲ ὑμεῖς ἑαυτοὺς παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ εἰς συναγω-
 γὰς δαρήσεσθε καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ
 10* εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι
 11* τὸ εὐαγγέλιον. ὅταν δὲ ἄγαγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες μὴ προμερι-
 μνᾶτε τί λαλήσητε μηδὲ μελετᾶτε ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ
 τοῦτο λαλεῖτε οὐ γὰρ ἔστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.
 12* παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον καὶ ἐπα-
 13* ναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. καὶ ἔσεσθε
 μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὐ-
 14* τος σωθήσεται. ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν ὑπὸ
 δαυὶδ τοῦ προφήτου ἐστὸς ὅπου οὐ δεῖ ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω τότε οἱ ἐν
 15* τῇ ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη. ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω
 16* εἰς τὴν οἰκίαν μηδὲ εἰσελθέτω ἄραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. καὶ ὁ εἰς τὸν

v.3 και καθημενου αυτου εις το ορος των ελαιων κατεναντι του ιερου επηρωτα^v επηρωτων^{T.M.K} αυτον και ιδιαν πετρος και ιακωβος και ιωαννης και ανδρεας. **v.4** ειπον^v ειπε^{T.M.K} ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη παντα^{T.M.K} ταυτα συντελεισθαι παντα^v. **v.5** ο δε ιησοους αποκριθεις^{T.M.K} αυτοις^{T.M.K} ηρξατο λεγειν αυτοις^v βλεπετε μη τις υμας πλανηση. **v.6** πολλοι γαρ^{T.M.K} ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και πολλους πλανησουσιν. **v.7** οταν δε ακουσητε πολεμους και ακοας πολεμων μη θροεισθε δει γαρ^{T.M.K} γενεσθαι αλλ ουπω το τελος. **v.8** εγερθησεται γαρ εθνος επι^v επι^{T.M.K} εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν και^{T.M.K} εσονται σεισμοι κατα τοπους και^{T.M.K} εσονται λιμοι αρχη^v και^{T.M.K} ταραχαι^{T.M.K} αρχαι^{T.M.K} ωδινων ταυτα. **v.9** βλεπετε δε υμεις εαυτους παραδωσουσιν γαρ^{T.M.K} υμας εις συνεδρια και εις συναγωγας δαρησεσθε και επι ηγεμωνων και βασιλεων αχθησεσθε^K σταθησεσθε^{T.M.V} ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις. **v.10** και εις παντα τα εθνη δει^{T.M.K} πρωτον δει^v κηρυχθηναι το ευαγγελιον. **v.11** και^v οταν αγωσιν^v δε^{T.M.K} αγαγωσιν^{T.M.K} υμας παραδιδοντες μη προμεριμνατε τι λαλησητε μηδε^{T.M.K} μελετατε^{T.M.K} αλλ ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα τουτο λαλειτε ου γαρ εστε υμεις οι λαλουντες αλλα το πνευμα το αγιον. **v.12** και^v παραδωσει δε^{T.M.K} αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους. **v.14** οταν δε ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεως εστηκοτα^v το^{T.M.K} ρηθεν^{T.M.K} υπο^{T.M.K} δαυιδ^{T.M.K} του^{T.M.K} προφητου^{T.M.K} εστω^{K.M} εστος^T οπου ου δει ο αναγινωσκων νοειτω τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη. **v.15** ο [δε]^v δε^{T.M.K} επι του δωματος μη καταβατω εις^{T.M.K} την^{T.M.K} οικιαν^{T.M.K} μηδε εισελθατω^v εισελθειω^{T.M.K} αραι τι εκ της οικιας αυτου. **v.16** και ο εις τον αγρον ων^{T.M.K} μη επιστρεψατω εις τα οπισω αραι το ιματιον αυτου.

ἀγρόν ὦν μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω ἄραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ 17
 ταῖς ἐν γαστρὶ ἔχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.
 προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος. ἔσονται γὰρ αἱ 18*, 19*
 ἡμέραι ἐκεῖναι θλίψις οἷα οὐ γέγονεν τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἧς ἔκτι-
 σεν ὁ θεὸς ἕως τοῦ νῦν καὶ οὐ μὴ γένηται. καὶ εἰ μὴ κύριος ἐκολόβωσεν 20*
 τὰς ἡμέρας οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξε-
 λέξατο ἐκολόβωσεν τὰς ἡμέρας. καὶ τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπη ἴδου ᾧδε ὁ 21*
 χριστὸς ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ μὴ πιστεύσητε. ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ 22*
 ψευδοπροφήται καὶ δώσουσιν σημεῖα καὶ τέρατα πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν εἰ
 δυνατόν καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς. ὑμεῖς δὲ βλέπετε ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν 23*
 πάντα. ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην ὁ ἥλιος 24*
 σκοτισθήσεται καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς. καὶ οἱ ἀστέρες 25*
 τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
 σαλευθήσονται. καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν 26
 νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης. καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς 27*
 ἀγγέλους αὐτοῦ καὶ ἐπισυναξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων
 ἀνέμων ἀπ' ἄκρου γῆς ἕως ἄκρου οὐρανοῦ. ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε 28*
 τὴν παραβολὴν ὅταν αὐτῆς ἦδη ὁ κλάδος ἀπαλὸς γένηται καὶ ἐκφύη τὰ
 φύλλα γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν. οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ταῦτα 29*
 ἴδητε γινόμενα γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν 30*
 ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη μέχρις οὗ πάντα ταῦτα γένηται. ὁ οὐ- 31*
 ρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν. περὶ 32*
 δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν

v.18 προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η^{Τ.Μ.Κ} φυγη^{Τ.Μ.Κ} υμων^{Τ.Μ.Κ} χειμωνος. **v.19** εσονται γαρ αι
 ημεραι εκειναι θλιψις οια ου γεγονεν τοιαυτη απ αρχης κτισεως ην^ν ης^{Τ.Μ.Κ} εκτισεν ο θεος εως του
 νυν και ου μη γενηται. **v.20** και ει μη κυριος^{Τ.Μ.Κ} εκολοβωσεν κυριος^ν τας ημερας ουκ αν εσωθη
 πασα σαρξ αλλα δια τους εκλεκτους ους εξελεξατο εκολοβωσεν τας ημερας. **v.21** [και]^Μ και^{Τ.Κ.ν}
 τοτε εαν τις υμιν ειπη ιδε^ν ιδου^{Τ.Μ.Κ} ωδε ο χριστος ιδε^ν η^{Τ.Μ.Κ} ιδου^{Τ.Μ.Κ} εκει μη πιστευετε^{Μ.ν}
 πιστευσητε^{Τ.Κ}. **v.22** εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια και
 τερατα προς το αποπλαναν ει δυνατόν και^{Τ.Μ.Κ} τους εκλεκτους. **v.23** υμεις δε βλεπετε ιδου^{Τ.Μ.Κ}
 προειρηκα υμιν παντα. **v.24** αλλα^ν αλλ^{Τ.Μ.Κ} εν εκειναις ταις ημεραις μετα την θλιψιν εκεινην ο
 ηλιος σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγος αυτης. **v.25** και οι αστερες εσονται^ν εκ^ν του
 ουρανου πιπτοντες^ν εσονται^{Τ.Μ.Κ} εκπιπτοντες^{Τ.Μ.Κ} και αι δυναμεις αι εν τοις ουρανοις σαλευθησονται.
v.27 και τοτε αποστελει τους αγγελους αυτου^{Τ.Μ.Κ} και επισυναξει τους εκλεκτους [αυτου]^ν αυτου^{Τ.Μ.Κ}
 εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρου γης εως ακρου ουρανου. **v.28** απο δε της συκης μαθετε την
 παραβολην οταν αυτης^{Τ.Μ.Κ} ηδη ο κλαδος αυτης^ν απαλος γενηται και εκφυη τα φυλλα γινωσκετε οτι
 εγγυς το θερος εστιν. **v.29** ουτως και υμεις οταν ταυτα^{Τ.Μ.Κ} ιδητε ταυτα^ν γινομενα γινωσκετε οτι
 εγγυς εστιν επι θυραις. **v.30** αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθῃ η γενεα αυτη μεχρις ου παντα^{Τ.Μ.Κ}
 ταυτα παντα^ν γενηται. **v.31** ο ουρανος και η γη παρελευσεται^Μ παρελευσονται^{Τ.Κ.ν} οι δε λογοι μου
 ου μη παρελευσονται^ν παρελθωσιν^{Τ.Μ.Κ}. **v.32** περι δε της ημερας εκεινης η^{Μ.ν} και^{Τ.Κ} της^{Τ.Κ.ν}
 ωρας ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι οι^{Τ.Μ.Κ} εν ουρανω ουδε ο υιος ει μη ο πατηρ.

33* οὐρανῶ οὐδὲ ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πατήρ. βλέπετε ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχε-
 34* σθε οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ καιρὸς ἐστίν. ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀφείς
 τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ δούς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐκάστω
 35* τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ τῷ θυρωρῶ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορή. γρηγορεῖτε οὖν
 οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται ὅψῃ ἢ μεσονυκτίου ἢ
 36 ἀλεκτοροφωνίας ἢ πρωῒ. μὴ ἐλθὼν ἐξαιφνης εὖρη ὑμᾶς καθεύδοντας.
 37* ἃ δὲ ὑμῖν λέγω πᾶσιν λέγω γρηγορεῖτε.

14 ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιε-
 ρεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν.
 2*, 3* ἔλεγον δὲ μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ μήποτε θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ. καὶ ὄν-
 τος αὐτοῦ ἐν βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ σίμωνος τοῦ λεπροῦ κατακειμένου
 αὐτοῦ ἦλθεν γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτε-
 λουῦς καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον κατέχευεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς.
 4* ἦσαν δὲ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς καὶ λέγοντες εἰς τί ἡ ἀπώ-
 5* λεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν. ἡδύνατο γὰρ τοῦτο πραθῆναι ἐπάνω
 τριακοσίων δηναρίων καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ.
 6* ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν ἄφετε αὐτήν τί αὐτῇ κόπους παρέχετε καλὸν ἔργον
 7* εἰργάσατο εἰς ἐμέ. πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν καὶ
 8* ὅταν θέλητε δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. ὃ
 εἶχεν αὕτη ἐποίησεν προέλαβεν μυρίσαι μου τὸ σῶμά εἰς τὸν ἐνταφια-
 9* σμόν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον
 τὸν κόσμον καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.
 10* καὶ ὁ ἰουδας ὁ ἰσκαριώτης εἰς τῶν δώδεκα ἀπηλθεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς
 11* ἵνα παραδῶ αὐτὸν αὐτοῖς. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν καὶ ἐπηγγεί-

v.33 βλέπετε αγρυπνευτε και ^{Τ.Μ.Κ} προσευχεσθε ^{Τ.Μ.Κ} ουκ οιδετε γαρ ποτε ο καιρος εστιν. **v.34** ως ανθρωπος αποδημος αφεις την οικιαν αυτου και δους τοις δουλοις αυτου την εξουσιαν και ^{Τ.Μ.Κ} εκαστω το εργον αυτου και τω θυρωρω ενετειλατο ινα γρηγορη. **v.35** γρηγορευτε ουν ουκ οιδετε γαρ ποτε ο κυριος της οικιας ερχεται η ^Υ οψε η μεσονυκτιον ^Υ μεσονυκτιου ^{Τ.Μ.Κ} η αλεκτοροφωνιας η πρωι. **v.37** ο ^Υ α ^{Τ.Μ.Κ} δε υμιν λεγω πασιν λεγω γρηγορευτε. **14 v.2** ελεγον γαρ ^Υ δε ^{Τ.Μ.Κ} μη εν τη εορτη μηποτε θορυβος ^{Τ.Μ.Κ} εσται θορυβος ^Υ του λαου. **v.3** και οντος αυτου εν βηθανια εν τη οικια σιμωνος του λεπρου κατακειμενου αυτου ηλθεν γυνη εχουσα αλαβαστρον μυρου ναρδου πιστικης πολυτελους και ^{Τ.Μ.Κ} συντριψασα την ^Υ το ^{Τ.Μ.Κ} αλαβαστρον κατεχεεν αυτου κατα ^{Τ.Μ.Κ} της κεφαλης. **v.4** ησαν δε τινες αγανακτουντες προς εαυτους και ^{Τ.Μ.Κ} λεγοντες ^{Τ.Μ.Κ} εις τι η απωλεια αυτη του μυρου γεγονεν. **v.5** ηδυνατο γαρ τουτο το ^Υ μυρον ^Υ πραθηναι επανω τριακοσιων ^{Τ.Μ.Κ} δηναριων τριακοσιων ^Υ και δοθηναι τοις πτωχοις και ενεβριμωντο αυτη. **v.6** ο δε ιησους ειπεν αφετε αυτην τι αυτη κοπους παρεχετε καλον εργον ηργασατο ^Υ ειργασατο ^{Τ.Μ.Κ} εν ^{Μ.Υ} εις ^{Τ.Κ} εμοι ^{Μ.Υ} εμε ^{Τ.Κ}. **v.7** παντοτε γαρ τους πτωχους εχετε μεθ εαυτων και οταν θελητε δυνασθε αυτοις ^Υ αυτοις ^{Τ.Μ.Κ} ευ ποιησαι εμε δε ου παντοτε εχετε. **v.8** ο εσχεν ^{Μ.Υ} ειχεν ^{Τ.Κ} αυτη ^{Τ.Μ.Κ} εποιησεν προελαβεν μυρισαι μου ^{Τ.Μ.Κ} το σωμα μου ^Υ εις τον ενταφιασμον. **v.9** αμην δε ^Υ [δει] ^Μ λεγω υμιν οπου εαν ^{Μ.Υ} αν ^{Τ.Κ} κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο ^{Τ.Μ.Κ} εις ολον τον κοσμον και ο εποιησεν αυτη λαληθησεται εις μνημοσυνον αυτης. **v.10** και ο ^{Τ.Μ.Κ} ιουδας ισκαριωθ ^Υ ο ισκαριωτης ^{Τ.Μ.Κ} εις των δωδεκα απηλθεν προς τους αρχιερευς ινα παραδω ^{Τ.Μ.Κ} αυτον παραδοι ^Υ αυτοις.

λαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι καὶ ἐζήτει πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῶ. καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων ὅτε τὸ πάσχα ἔθουον λέγουσιν αὐτῷ οἱ 12
 μαθηταὶ αὐτοῦ ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν ἵνα φάγης τὸ πά- 13
 σχα. καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς ὑπάγετε 13
 εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων 14*
 ἀκολουθήσατε αὐτῷ. καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ εἶπατε τῷ οἰκοδεσποτῇ ὅτι 14*
 ὁ διδάσκαλος λέγει ποῦ ἐστὶν τὸ κατάλυμά ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν 15*
 μαθητῶν μου φάγω. καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνώγειον μέγα ἐστρωμένον 15*
 ἔτοιμον ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν. καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἦλθον 16*
 εἰς τὴν πόλιν καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς καὶ ἠτοιμάσαν τὸ πάσχα. 17, 18*
 καὶ ὀψίας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα. καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν 17, 18*
 καὶ ἐσθιόντων εἶπεν ὁ ἰησοῦς ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει 19*
 με ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ. οἳ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς 19*
 καθ' εἷς μῆτι ἐγὼ καὶ ἄλλος μῆτι ἐγώ. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς εἷς 20*
 ἐκ τῶν δώδεκα ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρύβλιον. ὁ μὲν υἱὸς 21*
 τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ 22*
 ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ 23*
 ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν λαβὼν ὁ ἰησοῦς 24*
 ἄρτον εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν λάβετε φάγετε 25*
 τοῦτό ἐστὶν τὸ σῶμά μου. καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον εὐχαριστήσας ἔδω- 26*
 κεν αὐτοῖς καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες. καὶ εἶπεν αὐτοῖς τοῦτό ἐστὶν τὸ 24*
 αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον. ἀμὴν 25*
 λέγω ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πῖω ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς 26
 ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. καὶ 26

v.11 οἱ δε ἀκουσαντες εχαρησαν καὶ ἐπηγγειλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι καὶ ἐζήτηει πῶς εὐκαίρως^{τ.μ.κ} αὐτὸν εὐκαίρως^ν παραδοῖ^ν παραδῶ^{τ.μ.κ}. **v.14** καὶ ὅπου ἐὰν εἰσελθῇ εἶπατε τῷ οἰκοδεσποτῇ ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει ποῦ ἐστὶν τὸ κατάλυμα μου^ν ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω. **v.15** καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀναγαῖον^ν ἀνώγειον^{τ.μ.κ} μέγα ἐστρωμένον ἐτοιμον καὶ^ν ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν. **v.16** καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ^{τ.μ.κ} καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς καὶ ἠτοιμάσαν τὸ πάσχα. **v.18** καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων εἶπεν^{τ.μ.κ} ὁ ἰησοῦς εἶπεν^ν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ. **v.19** οἱ^{τ.μ.κ} δε^{τ.μ.κ} ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἰς κατὰ^ν καθ^{τ.μ.κ} εἰς μῆτι^{τ.μ.κ} ἐγώ^{τ.μ.κ} καὶ^{τ.μ.κ} ἄλλος^{τ.μ.κ} μῆτι ἐγώ. **v.20** ὁ δε ἀποκριθεὶς^{τ.μ.κ} εἶπεν αὐτοῖς εἰς ἐκ^{τ.μ.κ} τῶν δώδεκα ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρύβλιον. **v.21** ὅτι^ν ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ οὐαὶ δε τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται καλὸν ἦν^{τ.μ.κ} αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. **v.22** καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν λαβὼν ὁ^{τ.μ.κ} ἰησοῦς^{τ.μ.κ} ἄρτον εὐλογήσας ἐκλάσεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν λάβετε φαγετε^{τ.μ.κ} τοῦτό ἐστὶν τὸ σῶμα μου. **v.23** καὶ λαβὼν τὸ^{τ.μ.κ} ποτήριον εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ ἐπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες. **v.24** καὶ εἶπεν αὐτοῖς τοῦτό ἐστὶν τὸ αἷμα μου τὸ^{τ.μ.κ} τῆς καινῆς^{τ.μ.κ} διαθήκης τὸ ἐκχυνόμενον^ν ὑπερ^ν περὶ^{τ.μ.κ} πολλῶν ἐκχυνόμενον^{τ.μ.κ}. **v.25** ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πῖω ἐκ τοῦ γεννήματος^{μ.ν} γεννήματος^{τ.κ} τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.

27* ὑμνήσαντες ἐξήλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς
 ὅτι πάντες σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ὅτι γέγραπται
 28 πατάξω τὸν ποιμένα καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα. ἀλλὰ μετὰ τὸ
 29* ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν. ὁ δὲ πέτρος ἔφη αὐτῷ
 30* καὶ εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἀλλ' οὐκ ἐγώ. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰη-
 σοῦς ἀμὴν λέγω σοι ὅτι σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα
 31* φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρνήσῃ με. ὁ δὲ ἐκ περισσοῦ ἔλεγεν μᾶλλον ἐὰν με
 δέῃ συναποθανεῖν σοι οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες
 32* ἔλεγον. καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα γεθσημανῆ καὶ λέγει τοῖς
 33* μαθηταῖς αὐτοῦ καθίσατε ὧδε ἕως προσεύξωμαι. καὶ παραλαμβάνει τὸν
 πέτρον καὶ τὸν ἰάκωβον καὶ ἰωάννην μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖ-
 34 σθαι καὶ ἀδημονεῖν. καὶ λέγει αὐτοῖς περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως
 35* θανάτου μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε. καὶ προσελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ
 τῆς γῆς καὶ προσηύχετο ἵνα εἰ δυνατόν ἐστιν παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα.
 36* καὶ ἔλεγεν αὐτῷ ὁ πατήρ πάντα δυνατὰ σοι παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ'
 37 ἐμοῦ τοῦτο ἀλλ' οὐ τί ἐγώ θέλω ἀλλὰ τί σύ. καὶ ἔρχεται καὶ εὕρισκει
 αὐτοὺς καθεύδοντας καὶ λέγει τῷ πέτρῳ σίμων καθεύδεις οὐκ ἴσχυσας
 38* μίαν ὥραν γρηγορῆσαι. γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε ἵνα μὴ εἰσέλθητε
 39 εἰς πειρασμόν τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. καὶ πάλιν
 40* ἀπελθὼν προσηύξατο τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν. καὶ ὑποστρέψας εὗρεν
 αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρῆμενοι
 41* καὶ οὐκ ᾔδεισαν τί αὐτῷ ἀποκριθῶσιν. καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον καὶ λέ-
 γει αὐτοῖς καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε ἀπέχει ἦλθεν ἡ ὥρα

v.27 και λεγει αυτοις ο ιησους οτι παντες σκανδαλισθησεσθε εν^{τ.μ.κ} εμοι^{τ.μ.κ} εν^{τ.μ.κ} τη^{τ.μ.κ} νυκτι^{τ.μ.κ} ταυτη^{τ.μ.κ} οτι γεγραπται παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται^{τ.μ.κ} τα προβατα διασκορπισθησονται^{τ.μ.κ}. **v.29** ο δε πετρος εφη αυτω και^{τ.μ.κ} ει και^{τ.μ.κ} παντες σκανδαλισθησονται αλλ ουκ εγω. **v.30** και λεγει αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι συ^{μ.ν} σημερον ταυτη^{τ.μ.κ} εν^{τ.μ.κ} τη νυκτι ταυτη^{τ.μ.κ} πριν η δις αλεκτορα φωνησαι τρεις απαρνηση^{τ.μ.κ} με απαρνηση^{τ.μ.κ}. **v.31** ο δε εκπερισσως^{τ.μ.κ} ελαλει^{τ.μ.κ} εκ^{τ.μ.κ} περισσου^{τ.μ.κ} ελεγεν^{τ.μ.κ} μαλλον^{τ.μ.κ} εαν με^{τ.μ.κ} δεη^{τ.μ.κ} με^{τ.μ.κ} συναποθανειν σοι ου μη σε απαρνησωμαι^μ απαρνησομαι^{τ.κ.ν} ωσαυτως δε και παντες ελεγον. **v.32** και ερχονται εις χωριον ου το ονομα γεθσημανη^{τ.μ.κ} γεθσημανη^{τ.μ.κ} και λεγει τοις μαθηταις αυτου καθισατε ωδε εως προσευξωμαι. **v.33** και παραλαμβανει τον πετρον και [τον]^{τ.μ.κ} τον^{τ.κ} ιακωβον και [τον]^{τ.μ.κ} ιωαννην μετ^{τ.μ.κ} μεθ^{τ.μ.κ} αυτου^{τ.μ.κ} εαυτου^{τ.μ.κ} και ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονειν. **v.35** και προσελθων^μ προσελθων^{τ.κ.ν} μικρον επιπτεν^{τ.μ.κ} επεσεν^{τ.μ.κ} επι της γης και προσηυχετο ινα ει δυνατον εστιν παρελθῃ απ αυτου η ωρα. **v.36** και ελεγεν αυτῷ ο πατηρ παντα δυνατα σοι παρενεγκε τὸ ποτηριον τουτο^{τ.μ.κ} απ εμου τουτο^{τ.μ.κ} αλλ ου τι εγω θελω αλλα τι συ. **v.38** γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη ελθητε^{τ.μ.κ} εισεληθητε^{τ.μ.κ} εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενης. **v.40** και παλιν^{τ.μ.κ} ελθων^{τ.μ.κ} υποστρεψας^{τ.μ.κ} ευρεν αυτους παλιν^{τ.μ.κ} καθευδοντας ησαν γαρ αυτων^{τ.μ.κ} οι οφθαλμοι καταβαρυνομενοι^{τ.μ.κ} αυτων^{τ.μ.κ} βεβαρημενοι^{τ.μ.κ} και ουκ ηδεισαν τι αυτω^{τ.μ.κ} αποκριθωσιν αυτω^{τ.μ.κ}. **v.41** και ερχεται το τρίτον και λεγει αυτοις καθευδετε το^{τ.κ.ν} λοιπον και αναπαυεσθε απεχει ηλθεν η ωρα ιδου παραδιδοται ο υιος του ανθρωπου εις τας χειρας των αμαρτωλων.

ιδού παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀμαρτωλῶν.
 ἐγείρεσθε ἄγωμεν ἰδοὺ ὁ παραδιδούς με ἤγγικεν. καὶ εὐθέως ἔτι αὐτοῦ 42, 43*
 λαλοῦντος παραγίνεται ἰούδας εἷς ὢν τῶν δώδεκα καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος
 πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμμα-
 τεῶν καὶ τῶν πρεσβυτέρων. δεδώκει δὲ ὁ παραδιδούς αὐτὸν σύσημον 44*
 αὐτοῖς λέγων ὃν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστιν κρατήσατε αὐτὸν καὶ ἀπαγάγετε
 ἀσφαλῶς. καὶ ἐλθὼν εὐθέως προσελθὼν αὐτῷ λέγει ῥαββὶ ῥαββὶ καὶ 45*
 κατεφίλησεν αὐτόν. οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ 46*
 ἐκράτησαν αὐτόν. εἷς δὲ τις τῶν παρεστηκότων σπασάμενος τὴν μάχαι- 47*
 ραν ἔπαισεν τὸν δούλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. καὶ 48*
 ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς ὡς ἐπὶ ληστήν ἐξήλθετε μετὰ μαχαι-
 ρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με. καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ 49
 διδάσκων καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. καὶ 50*
 ἀφέντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον. καὶ εἰς τις νεανίσκος ἠκολούθει αὐτῷ πε- 51*
 ριβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ καὶ κρατοῦσιν αὐτόν οἱ νεανίσκοι. ὁ 52*
 δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν. καὶ ἀπήγαγον τὸν 53*
 ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα καὶ συνέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
 οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς. καὶ ὁ πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολού- 54
 θησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἦν συγκαθήμενος
 μετὰ τῶν ὑπηρετῶν καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς 55*
 καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτησαν κατὰ τοῦ ἰησοῦ μαρτυρίαν εἰς τὸ θανατώ-
 σαι αὐτόν καὶ οὐχ εὔρισκον. πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ 56
 καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν. καὶ τινες ἀναστάντες ἐψευδομαρτύ- 57
 ρουν κατ' αὐτοῦ λέγοντες. ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος ὅτι 58
 ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν
 ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω. καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία 59

v.43 και ευθυς^v ευθεως^{T.M.K} ετι αυτου λαλουντος παραγινεται ιουδας εις ων^{T.M.K} των δωδεκα και μετ αυτου οχλος πολυς^{T.M.K} μετ μαχαιρων και ξυλων παρ των αρχιερων και των γραμματεων και των πρεσβυτερων. **v.44** δεδωκει δε ο παραδιδους αυτον συσημον αυτοις λεγων ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε αυτον και απαγαγετε^v απαγαγετε^{T.M.K} ασφαλως. **v.45** και ελθων ευθυς^v ευθεως^{T.M.K} προσελθων αυτω λεγει αυτω^m ραββι^{T.M.K} ραββι και κατεφιλησεν αυτον. **v.46** οι δε επεβαλον επι^{T.M.K} αυτον^{T.M.K} τας χειρας αυτω^v αυτων^{T.M.K} και εκρατησαν αυτον. **v.47** εις δε [τις]^v τις^{T.M.K} των παρεστηκοτων σπασαμενος την μαχαιραν επαισεν τον δουλον του αρχιερωσ και αφειλεν αυτου το ωταριον^v ωτιον^{T.M.K}. **v.48** και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτοις ωσ επι ληστην εξηλθατε^v εξηλθετε^{T.M.K} μετ μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με. **v.50** και αφεντες αυτον παντες^{T.M.K} εφυγον παντες^v. **v.51** και εις^{T.M.K} τις^{T.M.K} νεανισκος τις^v ηκολουθησεν^m συνηκολουθει^v ηκολουθει^{T.M.K} αυτω περιβεβλημενος σινδονα επι γυμνου και κρατουσιν αυτον οι^{T.M.K} νεανισκοι^{T.M.K}. **v.52** ο δε καταλιπων την σινδονα γυμνος εφυγεν απ^{T.M.K} αυτων^{T.M.K}. **v.53** και απηγαγον τον ιησουν προς τον αρχιερεα και συνερχονται αυτω^{T.M.K} παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι και οι γραμματεισ. **v.55** οι δε αρχιερεις και ολον το συνεδριον εξητουν κατα του ιησου μαρτυριαν εις το θανατωσαι αυτον και ουχ ευρισκον^v ευρισκον^{T.M.K}.

60* αὐτῶν. καὶ ἀναστάς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον ἐπηρώτησεν τὸν ἰησοῦν
 61* λέγων οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν. ὁ δὲ εἰσώπα
 καὶ οὐδέν ἀπεκρίνατο πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ
 62* σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν ἐγὼ εἰμι καὶ
 ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ
 63 ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς διαρρήξας
 64* τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ λέγει τί ἔτι χρειάν ἔχομεν μαρτύρων. ἤκούσατε
 τῆς βλασφημίας τί ὑμῖν φαίνεται οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν εἶναι
 65* ἔνοχον θανάτου. καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ καὶ περικαλύπτειν
 τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ κολαφίζειν αὐτὸν καὶ λέγειν αὐτῷ προφήτευσον
 66* καὶ οἱ ὑπηρεταὶ ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον. καὶ ὄντος τοῦ πέτρου ἐν
 67* τῇ αὐλῇ κάτω ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως. καὶ ἰδοῦσα
 τὸν πέτρον θερμαινόμενον ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει καὶ σὺ μετὰ τοῦ να-
 68* ζαρηνοῦ ἰησοῦ ἦσθα. ὁ δὲ ἠρνήσατο λέγων οὐκ οἶδα οὐδέ ἐπίσταμαι
 τί σὺ λέγεις καὶ ἐξῆλθεν ἕξω εἰς τὸ προαύλιον καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.
 69* καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν πάλιν ἤρξατο λέγειν τοῖς παρεστηκόσιν
 70* ὅτι οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστίν. ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν
 οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ πέτρῳ ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ καὶ γὰρ γαλιλαῖος
 71* εἶ καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει. ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν
 72* ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέγετε. καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ
 ἐφώνησεν καὶ ἀνεμνήσθη ὁ πέτρος τοῦ ῥήματος οὗ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς
 ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δις ἀπαρνήση με τρίς καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιεν.
 15* καὶ εὐθὺς ἐπὶ τὸ πρῶτ' συμβούλιον ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ

v.60 καὶ ἀναστάς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ ^{τ.κ} μέσον ἐπηρώτησεν τὸν ἰησοῦν λέγων οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν. **v.61** ὁ δὲ εἰσώπα καὶ οὐκ ^ν οὐδέν ^{τ.μ.κ} ἀπεκρίνατο οὐδέν ^ν πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ. **v.62** ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν ἐγὼ εἰμι καὶ ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ^{τ.κ} ἐκ δεξιῶν καθήμενον ^{μ.ν} τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. **v.64** ἤκούσατε τῆς βλασφημίας τί ὑμῖν φαίνεται οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν εἶναι ^{τ.μ.κ} ἔνοχον εἶναι ^ν θανάτου. **v.65** καὶ ἤρξαντο τινες ἐμπτύειν αὐτῷ καὶ περικαλύπτειν αὐτοῦ ^ν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ^{τ.μ.κ} καὶ κολαφίζειν αὐτὸν καὶ λέγειν αὐτῷ προφήτευσον καὶ οἱ ὑπηρεταὶ ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον ^ν ἔβαλλον ^{τ.μ.κ}. **v.66** καὶ ὄντος τοῦ πέτρου κάτω ^ν ἐν τῇ αὐλῇ κάτω ^{τ.μ.κ} ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως. **v.67** καὶ ἰδοῦσα τὸν πέτρον θερμαινόμενον ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει καὶ σὺ μετὰ τοῦ ναζαρηνοῦ ἰησοῦ ^{τ.μ.κ} ἦσθα τοῦ ^ν ἰησοῦ ^ν. **v.68** ὁ δὲ ἠρνήσατο λέγων οὐτε ^ν οὐκ ^{τ.μ.κ} οἶδα οὐτε ^ν οὐδε ^{τ.μ.κ} ἐπίσταμαι τί ^{τ.μ.κ} σὺ τί ^ν λέγεις καὶ ἐξῆλθεν ἕξω εἰς τὸ προαύλιον [καὶ ^ν καὶ ^{τ.μ.κ} ἀλέκτωρ ἐφώνησεν] ^ν ἐφώνησεν ^{τ.μ.κ}. **v.69** καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν πάλιν ^{τ.μ.κ} ἤρξατο πάλιν ^ν λέγειν τοῖς παρεστώσιν ^ν παρεστηκόσιν ^{τ.μ.κ} ὅτι οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστίν. **v.70** ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ πέτρῳ ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ καὶ γὰρ γαλιλαῖος εἶ καὶ ^{τ.μ.κ} ἡ ^{τ.μ.κ} λαλιά ^{τ.μ.κ} σου ^{τ.μ.κ} ὁμοιάζει ^{τ.μ.κ}. **v.71** ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ^{μ.ν} ὀμνύειν ^{τ.κ} ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέγετε. **v.72** καὶ εὐθὺς ^ν ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησεν καὶ ἀνεμνήσθη ὁ πέτρος τοῦ ^{μ.ν} τοῦ ^{τ.κ} ῥήμα ^{μ.ν} ῥήματος ^{τ.κ} ὡς ^ν ο ^μ ο ^{τ.κ} εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δις ἀπαρνήση ^{τ.μ.κ} με ^{τ.μ.κ} τρίς με ^ν ἀπαρνήση ^ν καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιεν. **15**

τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων καὶ ὅλον τὸ συνέδριον δήσαντες τὸν ἰησοῦν ἀπήνεγκαν καὶ παρέδωκαν τῷ πιλάτῳ. καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν 2* ὁ πιλάτος σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ σὺ λέγεις. καὶ κατηγοροῦν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά. ὁ δὲ πιλάτος 3*, 4* πάλιν ἐπηρώτησεν αὐτὸν λέγων οὐκ ἀποκρίνη οὐδὲν ἴδε πόσα σου καταμαρτυροῦσιν. ὁ δὲ ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη ὥστε θαυμάζειν τὸν 5 πιλάτον. κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἓνα δέσμιον ὄνπερ ἦτοῦντο. 6* ἦν δὲ ὁ λεγόμενος βαραββᾶς μετὰ τῶν συστασιαστῶν δεδεμένος οἵτινες 7* ἐν τῇ στάσει φόνον πεποιήκεισαν. καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος ἤρξατο αἰ- 8* τεῖσθαι καθὼς αἰεὶ ἐποίει αὐτοῖς. ὁ δὲ πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων 9 θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν ἰουδαίων. ἐγίνωσκεν γὰρ ὅτι διὰ 10 φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν 11 τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς. ὁ δὲ πιλάτος ἀπο- 12* κριθεὶς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς τί οὖν θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε βασιλέα τῶν ἰουδαίων. οἱ δὲ πάλιν ἔκραζαν σταύρωσον αὐτόν. ὁ δὲ πιλάτος ἔλεγεν 13, 14* αὐτοῖς τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οἱ δὲ περισσοτέρως ἔκραζαν σταύρωσον αὐτόν. ὁ δὲ πιλάτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι ἀπέλυ- 15 σεν αὐτοῖς τὸν βαραββᾶν καὶ παρέδωκεν τὸν ἰησοῦν φραγελλώσας ἵνα σταυρωθῇ. οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτόν ἔσω τῆς αὐλῆς ὃ ἐστὶν 16 πραιτώριον καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν. καὶ ἐνδύουσιν αὐτόν 17* πορφύραν καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον. καὶ 18* ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν χαίρε βασιλεῦ τῶν ἰουδαίων. καὶ ἔτυπτον 19 αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ καὶ ἐνέπτυσαν αὐτῷ καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ. καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ ἐξέδυσαν αὐτόν τὴν πορ- 20* φύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια καὶ ἐξάγουσιν αὐτόν ἵνα

v.1 και ευθυς^v ευθεως^{T.M.K} επι^{T.M.K} το^{T.M.K} πρω συμβουλιον ποιησαντες οι αρχιερεις μετα των πρεσβυτερων και γραμματεων και ολον το συνεδριον δησαντες τον ιησουν απηνεγκαν και παρεδωκαν τω^{T.M.K} πιλατω. **v.2** και επηρωτησεν αυτον ο πιλατος συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε αποκριθεις ειπεν^{T.M.K} αυτω λεγει^v συ λεγεις. **v.3** και κατηγορουν αυτου οι αρχιερεις πολλα αυτος^K δε^K ουδεν^K απεκρινατο^K. **v.4** ο δε πιλατος παλιν επηρωτα^v επηρωτησεν^{T.M.K} αυτον λεγων ουκ αποκρινη ουδεν ιδε ποσα σου κατηγορουσιν^v καταμαρτυρουσιν^{T.M.K}. **v.6** κατα δε εορτην απελυεν αυτοις ενα δεσμιον ον^v ονπερ^{T.M.K} παρητουοντο^v ητουοντο^{T.M.K}. **v.7** ην δε ο λεγομενος βαραββας μετα των στασιαστων^v συστασιαστων^{T.M.K} δεδεμενος οιτινες εν τη στασει φονον πεποιηκεισαν. **v.8** και αναβας^v αναβοησας^{T.M.K} ο οχλος ηρξατο αιτεισθαι καθως αι^{T.M.K} εποιει αυτοις. **v.12** ο δε πιλατος αποκριθεις^{T.M.K} παλιν αποκριθεις^v ελεγεν^v ειπεν^{T.M.K} αυτοις τι ουν [θελετε]^v θελετε^{T.M.K} ποιησω [ον^v λεγετε]^v τον^v ον^{T.M.K} λεγετε^{T.M.K} βασιλεα των ιουδαιων. **v.14** ο δε πιλατος ελεγεν αυτοις τι γαρ κακον^{T.M.K} εποιησεν κακον^v οι δε περισσως^v περισσοτερω^{T.M.K} εκραζαν σταυρωσον αυτον. **v.17** και ενδιδουκουσιν^v ενδυουσιν^{T.M.K} αυτον πορφυραν και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντες ακανθινον στεφανον. **v.18** και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον χαιρε ο^m βασιλευ^m βασιλευ^{T.K.v} των ιουδαιων. **v.20** και οτε ενεπαιζαν αυτω εξεδυσαν αυτον την πορφυραν και ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου^v τα^{T.M.K} ιδια^{T.M.K} και εξαγουσιν αυτον ινα σταυρωσωσιν αυτον.

21 σταυρώσωσιν αὐτόν. καὶ ἀγγαρεύουσιν παράγοντά τινα σίμωνα κυρη-
 ναῖον ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ τὸν πατέρα ἀλεξάνδρου καὶ ρούφου ἵνα ἄρη
 22* τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ γολγοθᾶ τόπον ὃ ἐστὶν
 23* μεθερμηνευόμενον κρανίου τόπος. καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρني-
 24* σμένον οἶνον ὃ δὲ οὐκ ἔλαβεν. καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν διμερίζον τὰ
 25 ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κληρὸν ἐπ' αὐτὰ τίς τί ἄρη. ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ
 26 ἐσταύρωσαν αὐτόν. καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη
 27 ὃ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων. καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσιν δύο ληστὰς ἕνα ἐκ
 28* δεξιῶν καὶ ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα
 29* καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν
 αὐτὸν κινουῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες οὐδ' ὃ καταλύων τὸν
 30* ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν. σῶσον σεαυτὸν καὶ κατάβα ἀπὸ
 31* τοῦ σταυροῦ. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους
 μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον ἄλλους ἔσωσεν ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι.
 32* ὃ χριστὸς ὃ βασιλεὺς τοῦ ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ ἵνα
 ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.
 33* γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας
 34* ἐνάτης. καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἐβόησεν ὃ ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων
 ελωι ελωι λαμμᾶ σαβαχθανι ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον ὃ θεὸς μου ὃ
 35* θεὸς μου εἰς τί με ἐγκατέλιπες. καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαν-
 36* τες ἔλεγον ἰδοὺ ἡλίαν φωνεῖ. δραμῶν δὲ εἷς καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους
 περιθείς τε καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν λέγων ἄφετε ἴδωμεν εἰ ἔρχεται ἡλίας
 37, 38* καθελεῖν αὐτόν. ὃ δὲ ἰησοῦς ἀφείς φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσεν. καὶ τὸ
 39* καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. ἰδὼν δὲ ὃ

v.22 καὶ φερουσιν αὐτον ἐπὶ τὸν^v γολγοθαν^v γολγοθα^{T.Mt.K} τοπον ο εστιν μεθερμηνευομενον κρα-
 νιου τοπος. **v.23** καὶ ἐδιδουν αὐτῷ πιεῖν^{T.Mt.K} ἐσμυρνισμενον οἶνον ος^v ο^{T.Mt.K} δε οὐκ ελαβεν.
v.24 καὶ σταυροῦσιν^v σταυρωσαντες^{T.Mt.K} αὐτον καὶ^v διαμεριζονται^{Mt.v} διμεριζον^{T.K} τὰ ἱματια αὐτου
 βαλλοντες κληρον ἐπὶ αὐτὰ τίς τί ἀρη. **v.28** καὶ^{T.Mt.K} ἐπληρωθη^{T.Mt.K} ἡ^{T.Mt.K} γραφὴ^{T.Mt.K} ἡ^{T.Mt.K} λέγουσα^{T.Mt.K}
 καὶ^{T.Mt.K} μετὰ^{T.Mt.K} ἀνομῶν^{T.Mt.K} ἐλογίσθη^{T.Mt.K}. **v.29** καὶ οἱ παραπορευομενοι ἐβλα-
 σφημουν αὐτον κινουντες τὰς κεφαλὰς αὐτων καὶ λεγοντες οὐα ο καταλυων τον ναον καὶ οἰκοδομῶν^v
 ἐν τρισὶν ἡμεραις οἰκοδομῶν^{T.Mt.K}. **v.30** σῶσον σεαυτον καταβας^v καὶ^{T.Mt.K} καταβα^{T.Mt.K} ἀπο του
 σταυρου. **v.31** ὁμοίως δε^{T.K} καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματεων
 ελεγον ἀλλους ἐσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι. **v.32** ὁ χριστος ὁ βασιλεὺς του^{T.Mt.K} ἰσραηλ κατα-
 βατω νυν ἀπο του σταυρου ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστευσωμεν [αὐτῷ]^{Mt} καὶ οἱ συνεσταυρωμενοι συν^v αὐτῷ
 ὠνειδιζον αὐτον. **v.33** καὶ^v γενομένης δε^{T.Mt.K} ὥρας ἐκτης σκοτος ἐγενετο ἐφ ὅλην την γην εως
 ὥρας ἐνατης^{Mt.v} ἐνατης^{T.K}. **v.34** καὶ τῇ ἐνατῇ^v ὥρᾳ τῇ^{T.Mt.K} ἐνατῇ^{Mt} ἐνατῇ^{T.K} ἐβόησεν ὁ ἰησοῦς
 φωνῇ μεγάλῃ λεγων^{T.Mt.K} ελωι ελωι λαμᾶ^v λαμᾶ^{Mt} λαμᾶ^{T.K} σαβαχθανι ο εστιν μεθερμηνευομενον ο
 θεος μου ο θεος μου εἰς τί με^{T.Mt.K} ἐγκατελιπες με^v. **v.35** καὶ τινες τῶν παρεστηκοτων ἀκουσαντες
 ελεγον ἰδε^v ἰδου^{T.Mt.K} ἡλιαν φωνει. **v.36** δραμων δε τις^v εἰς^{T.Mt.K} [καὶ]^v καὶ^{T.Mt.K} γεμίσας σπογγον
 οξους περιθείς τε^{T.Mt.K} καλάμῳ ἐποτιζεν αὐτον λεγων ἀφετε ἴδωμεν εἰ ἐρχεται ἡλίας καθελειν αὐτον.
v.38 καὶ τὸ καταπέτασμα του ναου ἐσχίσθη εἰς δυο ἀπ^v ἀπο^{T.Mt.K} ἀνωθεν εως κάτω.

κεντυρίων ὁ παρεστηκώς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτως κράζας ἐξέπνευσεν
εἶπεν ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς ἦν θεοῦ. ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες 40*
ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι ἐν αἷς ἦν καὶ μαρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ μαρία
ἡ τοῦ ἱακώβου τοῦ μικροῦ καὶ ἰωσὴ μήτηρ καὶ σαλώμη. αἶ καὶ ὅτε ἦν 41*
ἐν τῇ γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ καὶ ἄλλαι πολλαὶ
αἶ συναναβάσαι αὐτῷ εἰς ἱεροσόλυμα. καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης ἐπεὶ 42
ἦν παρασκευὴ ὃ ἐστὶν προσάββατον. ἦλθεν ἰωσήφ ὁ ἀπὸ ἀριμαθαίας 43*
εὐσχήμων βουλευτῆς ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ
θεοῦ τολμήσας εἰσῆλθεν πρὸς πιλάτον καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ.
ὁ δὲ πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκεν καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεν- 44
τυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανεν. καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ 45*
κεντυρίωνος ἐδώρησατο τὸ σῶμα τῷ ἰωσήφ. καὶ ἀγοράσας σινδὸνα καὶ 46*
καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησεν τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ
ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας καὶ προσεκύλισεν λίθον ἐπὶ τὴν θύραν
τοῦ μνημείου. ἡ δὲ μαρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ μαρία ἰωσὴ ἐθεώρουν ποῦ 47*
τίθεται.

καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου μαρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ μαρία ἡ 16*
τοῦ ἱακώβου καὶ σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν
αὐτόν. καὶ λίαν πρωτὶ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον 2*
ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν 3
τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου. καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν 4
ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς 5
τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλημένον
στολὴν λευκὴν καὶ ἐξεθαμβήθησαν. ὁ δὲ λέγει αὐταῖς μὴ ἐκθαμβεῖσθε 6
ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον ἠγέρθη οὐκ ἔστιν ὧδε
ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. ἀλλ' ὑπάγετε εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐ- 7*

v.39 ἰδὼν δε ο κεντυριων ο παρεστηκως εξ εναντιας αυτου οτι ουτως κραζας^{Τ.Μ.Κ} εξεπνευσεν ειπεν
αληθως ο^{Τ.Μ.Κ} ανθρωπος^{Τ.Μ.Κ} ουτος ο^ν ανθρωπος^ν υιος ην^{Τ.Μ.Κ} θεου ην^ν. **v.40** ησαν δε και
γυναικες απο μακροθεν θεωρουσαι εν αις ην^{Τ.Μ.Κ} και μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του^{Τ.Μ.Κ}
ιακωβου του μικρου και ιωσητος^ν ιωση^{Τ.Μ.Κ} μητηρ και σαλωμη. **v.41** αι και^{Τ.Μ.Κ} οτε ην εν τη
γαλιλαια ηκολουθουν αυτω και διηκονουν αυτω και αλλαι πολλαι αι συναναβασαι αυτω εις ιεροσολυμα.
v.43 ελθων^ν ηλθεν^{Τ.Μ.Κ} ιωσηφ [ο]^ν ο^{Τ.Μ.Κ} απο αριμαθιας ευσχημων βουλευτης ος και αυτος ην
προσδεχομενος την βασιλειαν του θεου τολμησας εισηλθεν προς τον^ν πιλατον και ητησατο το σωμα του
ιησου. **v.45** και γνοϋς απο του κεντυριωνος εδωρησατο το πτωμα^ν σωμα^{Τ.Μ.Κ} τω ιωσηφ. **v.46** και
αγορασας σινδονα και^{Τ.Μ.Κ} καθελων αυτον ενειλησεν τη σινδονι και εθηκεν^ν κατεθηκεν^{Τ.Μ.Κ} αυτον εν
μνημειω ο ην λελατομημενον εκ πετρας και προσεκυλισεν λιθον επι την θυραν του μνημειου. **v.47** η
δε μαρια η μαγδαληνη και μαρια η^ν ιωσητος^ν ιωση^{Τ.Μ.Κ} εθεωρουν που τεθειται^ν τιθεται^{Τ.Μ.Κ}. **16**
v.1 και διαγενομενου του σαββατου μαρια η μαγδαληνη και μαρια [η^Μ η^{Τ.Κ.ν} του]^Μ [του]^ν του^{Τ.Κ}
ιακωβου και σαλωμη ηγορασαν αρωματα ινα ελθουσαι αλειψωσιν αυτον. **v.2** και λιαν πρωι τη^ν μι^ν
των^ν της^{Τ.Μ.Κ} μι^ς της^{Τ.Μ.Κ} σαββατων ερχονται επι το μνημειον ανατειλαντος του ηλιου.

τοῦ καὶ τῷ πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε
 8* καθὼς εἶπεν ὑμῖν. καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου εἶχεν
 δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον ἐφοβοῦντο γάρ.
 9* ἀναστάς δὲ πρωτῆ πρωτῆ σαββάτου ἐφάνη πρῶτον μαρία τῇ μαγδαληνῇ
 10* ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλεν τοῖς
 11 μετ' αὐτοῦ γενομένοις πενθοῦσιν καὶ κλαίουσιν. κάκεινοι ἀκούσαντες
 12 ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς ἠπίστησαν. μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐ-
 τῶν περιπατοῦσιν ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρῳ μορφῇ πορευομένοις εἰς ἀγρόν.
 13 κάκεινοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν.
 14* ὕστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερῶθη καὶ ὠνείδισεν τὴν
 ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερ-
 15 μένον οὐκ ἐπίστευσαν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον
 16 ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. ὁ πιστεύσας καὶ βα-
 17 πτισθεὶς σωθήσεται ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. σημεῖα δὲ τοῖς
 πιστεύουσιν ταῦτα παρακολουθήσει ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβα-
 18* λουσιν γλώσσαις λαλήσουσιν καιναῖς. ὄφεις ἀροῦσιν κἂν θανάσιμόν τι
 πίωσιν οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσιν καὶ κα-
 19* λῶς ἔξουσιν. ὁ μὲν οὖν κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν
 20* οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ. ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκή-
 ρυξαν πανταχοῦ τοῦ κυρίου συνεργούντος καὶ τὸν λόγον βεβαιούντος
 διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων ἀμήν.

v.7 ἀλλα^v ἀλλ^{τ.μ.κ} υπαγατε ειπατε τοις μαθηταις αυτου και τω πετρω οτι προαγει υμας εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε καθως ειπεν υμιν. **v.8** και εξελθουσαι ταχυ^{τ.κ} εφυγον απο του μνημειου ειχεν γαρ^v δε^{τ.μ.κ} αυτας τρομος και εκοτασις και ουδενι ουδεν ειπαν^v ειπον^{τ.μ.κ} εφοβουντο γαρ^v [[παντα δε^v τα^v παρηγγελμενα^v τοις^v περι^v τον^v πετρον^v συντομωσ^v εξηγγειλαν^v μετα^v δε^v ταυτα^v και^v αυτος^v ο^v ιησους^v απο^v ανατολης^v και^v αχρι^v δυσσεωσ^v εξαπεστειλεν^v δι^v αυτων^v το^v ιερον^v και^v αφθαρτον^v κηρυγμα^v της^v αιωνιου^v σωτηριασ^v αμην]]^v γαρ^{τ.μ.κ}. **v.9** [[αναστας^v αναστας^{τ.μ.κ} δε πρωι πρωτη σαββατου εφανη πρωτον μαρια τη μαγδαληνη παρ^v αφ^{τ.μ.κ} ης εκβεβληκει επτα δαιμονια. **v.10** εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοις μετ αυτου γενομενοις πενθοουσι^v πενθοουσιν^{τ.μ.κ} και κλαιουσιν. **v.14** υστερον [δε]^v ανακειμενοις αυτοις τοις ενδεκα εφανερωθη και ωνειδισεν την απιστιαν αυτων και σκληροκαρδιαν οτι τοις θεασαμενοις αυτον εγηγερμενον ουκ ειπιστευσαν. **v.18** [και^v εν^v ταισ^v χειρσιν]^v οφεις αρουσιν καν θανασιμον τι πιωσιν ου μη αυτους βλαψη^{μ.ν} βλαψει^{τ.κ} επι αρρωστους χειρας επιθησουσιν και καλωσ εξουσιν. **v.19** ο μεν ουν κυριος ιησους^v μετα το λαλησαι αυτοις ανελημφθη^v ανελημφθη^{τ.μ.κ} εις τον ουρανον και εκαθισεν εκ δεξιων του θεου. **v.20** εκεινοι δε εξελθοντες εκηρυξαν πανταχου του κυριου συνεργουντος και τον λογον βεβαιουντος δια των επακολουθουντων σημειων]]^v σημειων^{τ.μ.κ} αμην^{τ.μ.κ}.